

8699

శ్రీమహాగణాధి పతియేనమః

భండకపాలికా భాగ్యవంబున నామోదించుగతి

మనువంశపురాణము.

ఇది

బ్రహ్మశ్రీ పోచిరాజు వీరవామాత్యునిచే గచిలు ౪ బః

బ్రహ్మశ్రీ శివపురం వీరయ్యగారి

ద్రవ్య సహాయముచే వాణ్వి

శ్రీరావలింగేశ్వర ముద్రాక్షర కాలముందు

ముద్రింపఁ బడియె.

వరంగల్ లో.

1917 పింగళ సం॥ మాగఁ ౧ శివ ౧౧ గి

శ్రీమదాంజనేయమహామ్యం.

మనువంశపురాణము.

అన్ని సమాఖ్యలు ఒకటే.

[illegible]

మనువశ పురాణము

చివట్టయా । కొక్కుమిగిలేజనకుఁ గోల్పోలుమారగఁగ్రముక్కడకరి
 హి ॥ తిక్కవచ్చికోడ్చువు । నక్షత్రముగఁశంభుదాసుఁ నన్నయభ
 ట్టుక । మిక్కిలిగఁనెన్నుసంబున । మార్చవచ్చేనలదిగొలుకుఁనూనితిన్న
 త్రి ॥ చ ॥ సరిసకలస్వైఖ్యకి చక్కతెరంగుగ నెన్నునామక । న
 రసులఁబట్టజూచెదరు సిద్ధిసవారిసత్కాహియై । గురుతిరహామహి ప
 యపు కూరినహియఁచెవయసామయై స్థితికుకిపురఁమనంబెఁగఁజూలు
 మలే జగతిలంబునకావనియొ సజ్జేష్టదేవతా పార్థివగులునుగావించి
 పురాతన మహాపుల నధిపతిచి వృధావివాద ప్రభుత్వైవకకపులని
 సింది మహేశ్వరధ్యాని ప్రహుదితాలతి రంగుండై ॥ నీ ॥ శ్రీమల్లికా
 ర్జున సేవానిష్ఠులు మనువంశితిలములు మాఁగధులు । గర్వాచారు
 లు కామినీ మదనులువా యిది ప్రహులు గర్వాబలులు । పునఃపాద
 విదులునం భోధిగఁభీరులు గురుభక్తియనులుప గురభక్తితులు । పరిల
 శాస్త్రజ్ఞులు నకలంకమనులార్య పుష్కరితైస్త్రిపి చాపకులు । పినుల
 మృదయులు పదయులు పరితిథయులు । శౌర్యగాంధేయులసమాన ధై
 ర్యశాలు । లనఘులుష్టాంశు శిఖరితైస్త్రిపుణ్య । లభానంగ్రహాలుచితి
 మాగాభి రతులు ॥ చ ॥ మోయు కృష్ణవేది మహాపత్నియై విలాస
 సముల్లసిత వాహ్గాల్యలతగా విచక్షిణులును, నిటలాతు సర్వక్షుగుఁగుండతి
 శ్రీపతి పండితారాధ్యదేశిక కరుణాకటాక్షపీఠావృణ ధారాపరిపిక్త
 రీరులును, శరచ్చరదశరదర శారదాపాదిను, దారారవింది చందవచంది
 చంద్రికా కుముద మరాళ మల్లికాకుసుమ విసర సహరహీరతారాచార తి
 రస్కార పరానంత దిగంత విశ్రాంత యశస్సంతాన నిరంతరప్రకాశమో
 నులును, నిత్యనత్యనియతాభిమానులును, సమస్తకలుషకీయా
 ను నవరసాలంకార పంక్తిణులును, నయపథపక్షిజ్ఞానప్రపూ
 ధరాతలంబున వెలుగొందు కనకపుర గజపురా యోధా
 టికాపుర నివాసులైన మానవోత్తములలోకాలోకమ
 లుప్రసిద్ధంబుగా నదభినిభిహుని వాచార్థటివెల
 న్ను మహేశ్వరునిచే నుమాదేవినిన్న భండకపాలికాభ
 క్యంబుగా రదియించెద, మదీయ్యాన్వయ ప్రకారం

శాశిల్వశోత్రసం జాతుపాపస్తంభ ఘాత్యుంకువ్యం ముత్యసూనుః ।
 పోదిఃకాన్యయో ద్యునుకుభద్రయం త్రీసహరిఃత్తి యెల్లమాంబ
 వీ కాన్యసాన్య విచెవిరామాత్య దారిని పరిశోంక మాంబయలె
 వాశిల్వసాతర వీ భద్రుకు భద్రుకనగ జనించిన దగ్గిజానకు ।
 మూరికావా బకుచుయిది క్షిణిశోక । వీకవిచగ్రహజయశో నెల
 సినాడల శివక భారవవాదివి శేవభక్తి । యక్తిదినమాలు గడిపురు న
 న్నివాక । ప । ఇల్లుడినా కులబైవత్తుబైవ భ్రమరాంబ ముక్తికార్డు
 నులకు గృహీతయం దలంచిన వాకనై పుష్కలంతగాలు రచించెద.

పర్వతారోహణ.

క॥ శ్రీకృష్ణ కరకము లునకుడి । వాకర శిషి వాన్ని శీత సైభవునకు
చా । మీకరధరకా మృకునకు నాకాధి మదితునకునగ వానునకుకా
ర్యుచకేతు హున కాశీ । విమృశితకాయ కంఠునకు విధిమ కిరహి
న్యుచక ప్రసిద్ధ పనునీత । పృథు దామిచ భక్తభక్త పృథుల తగున
కుకా । క । విధ్యాశుగునకు కనునకు । రధ్య మదధ్యాంత పటల బ్ర
ధ్యంమనకుకా । విధ్యవతంతునకు పతి । కధ్యాశ్చక్రీరసంభ వభవునకు
నకుకా । క । యశాధిప సఖ్యునకును । దత్తాప్తర శిక్షకు నకు దహ
నాత్మనకుకా । పశ్చిమ వాహళగునకు । మోక్ష ప్రదునకు సుమస్త
ముని సేవ్యునకుకా । ఇల్లు నాయునిబూనిన మనువంశ పురాణంబు
మహా ప్రబంధంబు నకు కథాకమం బెట్టిదనినా । క । పుణ్యము నిత్య
పుష్ప ఫలభూజ లతా విహితోప కారనై । పుణ్యము వర్తవ్య మృగ
పుంజ పరస్పర చైర శూన్య నా । గుణ్యము పత్రికయా కరణ నోజు
గుణ్యము నామ సైమితా । రణ్యము బోల్చు పండుమి పురాణ కథా
క్రమ గాను గుణ్యమై ॥ వ । ఆ పాపవనం పైని తపో వనంబున సకల
పురాణ వ్యాఖ్యాన వైఖరి సమే తుండును నిరంతర దిగంత విఖ్యాతుం
డునైన మాకునివలన నఖిల పురాణ వ్రాత వివిధకథా ప్రసిద్ధియు
సత్కథ లాలింపుచు శౌపకాది మహామునులు ప్రపంగ వశంబున ని
ట్టినిరంతర । కూరసమస్తజగద్వి । ఖ్యాత భవన్ముఖము వలన నఖిలపు
రాణ । వ్రాత కథా కథనము మీ । చేరవినం బడయ నుకటితప్ప

గవలముగఁ | క | మనువంశ్యుల చార్పిరిము | విసవేముక బుష్టముకు
 విను విప్రుమున | జనులకు సత్కులజలవ | తనములు దెలియంగవి
 నుట ధర్మముగాజే || మ || నావినియావినిర్మల మనస్సుచూపేతుఁడు నూ
 తుఁడాచుని | ద్రావిడభిత్తోడ నిట్లనుచుఁక | త్సకులారవినుండు పర్వినా |
 నావిధవృత్తి యొనఁభువ సంబులమాగఁముఁజెప్పఁజేయిమే | యావిధున
 నైనతన యాశ్చర్యనం బడినంతఁ జెప్పగఁ | క | నాపరమగురుఁడున్మి
 ద్దైవాదునుఁడొసఁగివట్టి తత్వజ్ఞాన | పాపణముచేతనఁబలము | దీఁగి
 దినఁబుతనకు దెలియంబునుక | శా | కిల్పించెంబున వస్త్రహగరములే
 కంబైమహింగిర్నిర్మల | వేల్పులే మత్స్యలు నాదిగా నకలముగ విశ్వ
 శుఁకాశించున | స్వల్పంబోమయమై జగంబుపడ దృశ్యంబుగనిరాలం
 బని | స్వల్పంబుగ నిరతిపరీకాశమునిరా కారంబునై యుండునుక |
 క | న్యగోర్ధ రూపధరుడై | యుగ్రిండా నీరునకుమ నుండారకుప |
 కాగ్రిమన యోగనిద్రా | విగ్రహుడై పవ్వళించు విశ్వంభరుడుక |
 క | తలజఱుకునినాభిస | యోజాతము వలనబ్రహ్మ యుదయించికు
 భృ | ద్రావిడముకా ధవుననుమతి | నీజగముల సృష్టిఁ జేయు నేయేగతు
 లక | క | వారిజ గర్భవి ముఖిరా | హూరువదా గ్రియులవలన ను
 ర్విసురథా | తీర్మముగనై శ్వరూదుగిల | వారితముగఁబుట్టి నాల్గు వణ
 ములయ్యెక | వ | మరియు విభజి గోపాల తైలవిక్రియ పంచాణ వ
 ప్రకార కుంభకార పటశ్చేద సౌరక రజక చర్మకార లుబ్ధక బురు
 డ చందాల మూతంగ వణాంబులు పదునాల్గుఁబుట్టి యావణాచతుష్ట
 యంబుతోఁ గూడ నష్టాదశ వణాంబులయ్యె వింక ననకంబులై పంకర
 వణాంబులు బొడమె నండుమీరడిగిన పగ్గి పగ్గికారం బెట్టిదనిన | సి
 పద్మజ వంశసం భవుడైన యత్త్రిమ హేముని కుదయించె నట్లనైరి |
 యతినికీలుధుడయ్యె హేతున కాత్రేయు దాతాఁసాత్రము నన్వయము
 న | నర్కతేజోమూర్తి యొనవులసియా వినుల వతానునకు విశ్రివ
 నును | నకలవినుండున జన్మించిరెద్దరా తనయులునభలవి ద్యాప్రవీణు
 లందువిశ్రి వసునకు ధర్మాత్ముడైన | వైశ్రివణ డుద్భవమునొంది వ
 నజగర్భు | గూర్చి యుగ్రితనంబతి ఘోరవీల | పలిపె పంచాగ్నియ

ధ్వజంస్తాయయగుచును మిదిరశాలంబులెట్లు ఘోరతపముం జేయుంగ
 బృందాంతో త్పరమత్వంతే సుఖంబునెందుటయువా కాంతండు బ్ర
 త్యక్షమై పరిమైశ్వర్యము హేళవుప్పుకిముది శ్వలత్వముగ సర్వకిం
 వ్నరలో కాధి పతిత్వముగ నవనిధా నంబుల పమర్చించినాఁ ఁ చ న
 లువకు మొక్కి ప్రిభవ నవ్యదయా పిపూర్ణ సర్వతో బృల సుర
 లోకవంద్య మునిసన్నుత నాకు సమస్తపంపనిల్ గలిగి భవత్ప్రసాద
 మాన కాపురముండగ సర్వవస్తువుల్ గలయొక పట్టణంబుగలుగఁ గరు
 ణిపుము సంతపంబుగఁ క || అన్నిశ్రీవణుడువినుతిం దినవినితరు
 గాద్రశాస్త్రాన్ని ఆలికిదియెఱుం దనునవడిగిననందం బుననిచ్చెదఁగాను
 మురిగిన పుష్పమోహనేశా || గీ || విప్రులకూలంఁ పాంబుది వేస్తనాంక | భ
 వనిశ్చింతిలోరహో త్పవిత్రాక | నిఖలవిధన నిరాలంక నిష్కళంక |
 లంకియొప్పురు తిరులద లంకి శ్రేపుడు || సీ || అదియొక్కోటిదే వాల
 యంబులతోడ మణిభర్త రదిరివా ర్హిములతోడ | నాకాశగములైన
 ప్రికార ములతోడ బలిపద్మగర్భమైన విభుతోడి | నుపకారికములైన
 యుపదాంబులతోడ పోనవైనచతురంగ బలముతోడ | వైరియగఁబ
 ప్రితీహం పల్లముతోడ ఘనమైన పారలో కంబుతోడ | వరుణపుర
 ముకంటె వాసపు పురికంటె | నాగరాజ పట్టణంబుకంటె | పురవిభేది
 ఖని పుటభేద నమొకంటె | గాగ్రిలుపశ్వశక్తి రిదితమగుచు || గీ || మా
 నియును సుమాలి మూల్యవం తుడునాగఁ దాన పులు మహాబాగ్రి
 లపమాంజనీ | యక్షిని కొన్నవారి కాలంక నర్చించె | శంకరుండు సర్వ
 శక్తిగరుండు || ఉ || అంతటనన్మహాదనుజుల న్నగరంబున నావహించి
 యి | త్వంతమహాంధురౌచు చతురంగబలంబులఁ గూడివాసవా | గ్వం
 తకమాఖ్యులైన సకలామరు ల న్నుని మండలంబున | శాస్త్రము
 నాకీమించియ నిశింబునుపెగ వెతలెట్టు కుండగఁ క || గరుడధ్వజు
 డాగ్రిహమున | వదిగిబలోదగ్రుడగుచు నాహవశేగి | దరమననోడి
 నిశాచరు | లురగాలయముఁబువోయి రున్నతిభీతి || కాపునక | కా
 పురమాంతిదాలం | కాపు ముననుచుమీపు కాపురముమహా | గోపుర
 వప్రములందగు | గోపురములందగునట్టి గోపురమునఁగా || క || అనిప

లిగిమలగర్భంబు | జనియెనంతరమునతడు జలనిధిమధ్యం | మనదగు
 లంకానగరం | మనసుండు కుబేరుడధిక మోదంబెల్లగఁ | ౧ || అంత
 మనువంశ మునకాధ్యుడైనవశల | విదుడు తనతల్లిడి సంపున విధిఁ
 రింది | జీవతలుమెప్పుఁ బదివేలు దివ్యవత్స | రములు తపమాచరిం
 చెఱ్ఱనా రక్ష మమున | అయ్యెడ || క || సురగరు డోరగ విద్యా | ధ
 రణిన్నర సిద్ధసాధ్యుడైతేయ వియ | చ్చరులును నచ్చరులును ముని |
 వరులును జాటి కొనిగొలువ వసజ భవూర్తి | ౨ || అచ్చ బ్రహ్మ
 మందై | యచ్చరువగు నీతపోను హర్షంబునకుఁ | మెచ్చితి నను
 వేడుము వర | మిచ్చెద మున్నంత శివంద హితగుణసాంద్రా | ౩ ||
 అనవుడు మ్రొక్కియత్తండి | ట్లను పద్మజ దివిజనితుల హంసగమన
 చా | వనచరిత లోకనాయక | తనయులఁ బదియార్యురను ముదంబున నీ
 వే | ౪ || పితరులు తృప్తిబొంది కడుఁ బ్రీతిపహంతురు దిక్పటంబులఁ
 దతులిత కీర్తివరిగాలు ని బాస్వయ వర్ణము వృద్ధిగాంచును | త్సతు
 లుజ్ఞానింప నన్నిటను తుష్టియు వర్ణముగాను గావునఁ | సుతుల
 ను గోరితిం గరుణజూచియొ సంగుము భాంధీశ్వరా | ౫ || నావుడు
 నీవడిగినక్రియఁ | బావన మత్తులైన సుతులు పదియొగ్గురునీ | కాచి
 ర్మ వితురనిసం | భావించి విరించి యరిగఁ బరిజన యుతుడై | ౬ ||
 పకల విదుఁడంత జనియా | స్వకలము నిజపత్నియైన శోకల్యాడే | వికి
 జెప్పి కానునా పాల | కుకమును మరుకేళి వంగ తులనున్న యెడఁ |
 ౭ || వారికి సంగ భావించిరని వారిరికీర్తి విశాల నన్యోనో | చారులుసం
 తత ప్రకట ధర్మ విచారులు చారు మన్యధా | కారులు దుష్ట వర్తన
 వి కారవిదూరులు నిత్య నిర్మలా | చారులు మేరుధీరు లరి సంఘవి చా
 రులు సత్కుమారులున్ || ౮ || అట్లున్యవించిన కుమారులకు జనకుం
 డు విమల విడుండును వై విస్వతుండును భాతయును విభాశ కుండును
 సర్వవిడుండును ప్రాదుర్భవుండును పాండుండును విశ్వహితుండును భు
 వన భారీయును ప్రభుండును సుముఖుండును కాశ్యపుండును విమలం
 డును విదూషణుండును నయనభారీయును ననునామంబు లొనర్చికాత
 కర్మ విధానరీతులు యథా శాస్త్రంబుగా నాచరించి భూసురుల శనేక

జానంబు లొసంగి యంత దినదిన ప్రవర్ధమాను లగుటయు పంచవత్సరంబునఁ జొలోపవయవాది కృత్స్నంబులు నిర్వర్తింపఁ గురువుల యొద్ద విధ్యాభ్యాసంబునకు నియోగించిన || సీ || వేదశాస్త్రంబులు బ్రోది గాబలియించి యాయుధప్రకరణం బభ్యసించి | యిభతురంగంబుల నక్తియాడగ నేర్చి శక్తిత్రయప్రౌఢి సంగ్రహించి | సంగీత సాహిత్య సంగతుల బఠరించి సకలవాద్యంబుల జాడగాంచి | జ్యోతిస్సురంబుల నూత్నముల గనుగొని స్వత్తక్రమంబుల వృత్తిఁజెలసి | రత్నములకీడు మేలువా రిసిపమస్త | బలము లనుసూర్యబున్నంగఁ బరిభవించి | పరులఁ గలువంగ నతిశయ ప్రబలులగుచు నఖల విద్యల నెగిరయ్యువ ఘనుతులు || గీ || మరియు ధర్మాధర్మాదు మర్కటలులరసి | యేడువ జేంచి పడినాల్గు నేవజించి | యాటినిగల్గి యొక్కట నాత్మనరసి | నిఖల విజ్ఞాన వంతులై నెగడిరంత || క || అనందము లందిగఁగ | దైవి విమలవిందుడు ప్రవిహలాత్మకుడై యీ | శాస జనాదాన విధులన్ | మాన్యును నల్పి తపము మానుగఁజేసెక | శా | పాదాంగుష్ఠముఁ నేలమోసి విలపత్తుంచాగ్ని మధ్యంబునగ | మీదం జేతులునాది యాత్మ దహనం న్విజ్ఞాన తోయంబుచే | బోద్మాలించి సమీరణాళి యగుచుం మూర్తిత్రయ భ్యాసనం | మీదంబంది శరీరముంస్మరచి సంభూతైక నిష్ఠాంతిక || సీ || పద్మాసనస్థుడై బాహ్యకర్మంబులు మరచిజేవాంబుడై మదమణించి | సకలేంద్రియంబులు సమీకరణ బంధించి చిత్తంబునొక్కటి జేసినిలిచి | చింతల నెడబాపి అంతరంగబున వరమాత్మకత్వంబుఁ బదిలపరచి | యఖల లోకంబుల యమరులు గంపింప బ్రహ్మంబునను శావనమునఁ | దవముఁ జేయంగ తొల్లిటి తనువు నెపుడు | శీతవహ్నాతపంబుల జవికియెండి | జీర్ణాహారాంబు లట్లవి శీర్ణామయ్యు | దివ్యజ్ఞేహంబు బొందెనా దితుష్కపగిది | వ | మరియు యెను నియమ ప్రాణాయామి పృత్యాహార భ్యాస భారణ సమాధ్యష్టాంగ యోగంబులు నెరిగి వంప కోశంబులను పరిత్యజించి త్రిగుణంబుల నిరసించి మతో భక్తింబుల పరిక్షించి మహాత్ముల నిర్వపతింపఁ దశావస్థలం బోనాడి తదేక నిష్ఠాపరుడై తపస్సమాధి నుండిన గండ్ల భేరుడ

శరభ శామూల మృగంబులు దగ్గర రావెరచి తమతమ వైరంబులు
 మాని యధోచ్ఛా విహారంబున జరింపు చుండుటకు సకల దేవతా సమూ
 హంబు లాశ్చర్యంబు నొంది నెమ్మనంబున భయంబు దోచుచుండ
 నయ్యవ సరంబున || చ || ఎనిమిది వేల యేండ్లుతిప మీక్రియ నిశ్చ
 లై యొనర్చిన | య్యనిమిష ముఖ్యులంతయు భ యంపడిరమ్మ
 వేధ యాజనా | దశమకడకేగి యాతడును చానును శంకరు శేర
 శేగి ర | య్యనల విలోచనంబు నను రారయు బ్రహ్మయుఁ గూడి
 ముగ్ధుడుక | శా | గారీ సింధుమతా సరస్వతులతోఁ గాతూహల
 ప్పావతులై | గోరా డ్దాక్ష్య మరాళ వాహులగును గోటి గోటి
 భలే | మీరిన్ దేవగణంబులు స్మృతులు నొంపైంది యందంద
 నై | వారంబుల రచియింపగా జనిరి శేవం భక్తరక్షారతిన్ || గీ ||
 చనితపో నిష్ఠుడైనయా ఘనునిమోగి | నిలిచి యానంద బాష్పంబు
 లాలుకుచుండ | సరిదియాదృష్టి సీతీంచి యతనితోడ | హరిహరి
 హిరణ్య గర్భులి ట్లనిబ్రీతి | చ | విను మనువంశ దీపవరి వృద్ధయశో
 మహిత ప్రతాప పా | వనసుగుణ స్వరూప నిను వంటిమహా మహు
 డెందుఁ గల్గడ | య్యనిమిష యక్ష రాక్షసవి యచ్చర కిన్నర భోగి
 పన్నగా | తన సరసిధరాభ్య మాని సంఘములోపల నెంచి చూచినన్ ||
 క || చాలింపుము తప మింతియ | చాలుం నీతపము వలన సకల భు
 వనముల | గాగిలగఁ జొచ్చెను విలేతా | భీలంబుగఁ దివిజకోటి భీతిం
 బొందెన్ | గీ | ఒకటి నాలుగు నైదారు మొకములున్న | వారుజా
 లకు సిద్ధుఁడ ప్రతిమాఁ బొగడ | గావలయు వేయు నోరులు గలుగు
 వాడు | మెచ్చితిమి వేడుమిచ్చెద మిచ్చ వరము || క || ఆనవిని విమల
 విగుండ | య్యనలాడున కత్యుత్తునకు నజనకు వరుసన్ | వినతులు
 శేసి కరంబులు | వినయంబున మడుటజేర్చి వినుతులొనర్చెన్ | క |
 జయ గంగాధర మృత్యుం | జయశంకర వామదేవ శశిభాను ధవం |
 జయలోచన భవమోచన | జయశూల వినాక భరణ సర్పా భరణా |
 డి | జాయజ సంహారాయ నిరఘాయ శశాంకధరాక్షి లోకనా |
 భాయ సమస్త భక్తఫల దాయభవాయ మహేశ్వ రాయశ | ర్వా

య ఏవామి సామజ మారాయ మారాయ శ్విశాను శేతనే । బ్యాయ
 బ్యాయ శ్విశాయ గిశాయ పురిద్వియతే నమాస్తతే ॥ నీ ॥ మందార మ
 క్షా మందారి విందారి మందాశికుంద చందనముల । నీహార దరపద్మ
 సుందర బృందార కాశార ముకుంద చార్మహారుల । శారదాంబు
 సహస్ర శారదా నారద పారిదా జ్ఞానవాహ వారణముల । తారకా
 కలహం తారకాద్రి దుకూల హీరకా శక్తిర కైర వముల । నా
 క్రిమింది పుష్పది గంత రముల । నీదు కీర్తియు మూర్తియు నెర
 యుచుండి । నిన్ను జూడగల గంటిమా నిత్య నైతి । నాకు నింతియె
 చాలుచి నాచిపాణి ॥ నీ । శ్రీమదా నాయక సిద్ధిప్రదాయక కరుణా
 నముద్రితం గరివిసద్ర । పూర్వజే వవిష్ణు పుండరీక దళాక్ష గురుత
 రోల్లాపనై కుంకవాస । విహగేంద్ర వాహన విబుధ పురాతన పజల
 మేఘశ్యామ చారునామ । నాగాధి పావన సరిలోక పావన కాంచన
 చెలవి ఖ్యాతికీల । శిష్టహరి ముకుంద శేఖర గోవింద । పద్మనాభ
 కోటి భాస్కరాభ । సన్ను గరుణజూది మన్నింపు దీనుని । నీకుమౌ
 క్షదను వి నిర్మలాత్మ ॥ చ ॥ కమల జఘరలే రిమాణ కాంచన గర్భవి
 ధారని జు రో । ల్లిమినతి లోకనాయ కపితా మహానా విసతుల గ్ర
 హింప్రమీ । సుమహితి దగ్ధసంబున విశుద్ధతి ధన్యుడనైతి నాదువం
 శమును బవిత్రీయయ్యె నిక నధ్యముగా విదిలేడు నాకిల ॥ చ ।
 అన వినికోర్కె గోరక్షి నద్యతిమింది తిరమూర్తు లెంతయు । మ
 నమున మెచ్చి కామగమ సంబున కిన్నర సిద్ధసాధ్యుల । క్షుణ్ణిమిమ య
 మరాక్షస వియోచుర భాను నిశాకరాక్షస । తానములకంటె మెచ్చు
 భద్రత్యము నిచ్చి కృతార్థుడేసినక । క । తనయను జన్మలకెల్లం ।
 దనయెట్లులగా నునంగ నగునతివిభవం । బువలంకా పురికంటెను । ఘ
 నమగు పురముకటి నీయగావలె దమకున్ । క । అనివిమల విదుడు
 బలికిన । ననుగ్రహముంజేసి యమృతాత్మ లపుడునం । మనమున
 దలదిన దక్షణ । ముననచటికి విశ్వకర్మ ముదమున వచ్చె ॥ ఉ ।
 వచ్చి నమస్కరించి కరివారిజముల ముకుళించి నన్నుతుల । మెచ్చు
 గల శ్రేయోధుం నిలిచి మరచిన వేళ్ల మహాత్ములార నా । వచ్చుట శే

మిత్రానుమిత్ర వాకక పంపుడు గార్హమండు మీ । యిచ్చ దలంచినట్టు
 ల పహించి యొనర్చెద నెల్ల కృత్యముల్ । వ । అనిన మృహాత్మ్యులం
 మృ నుకుమారులం జూపి । గీ ॥ ఏకి వనిప నెంచును వెదకిచూడఁ ।
 దగిన పుట భేదనము లేదు ధృణ్ణింస । వేగ నొక పట్టణంబుగా వింపవ
 లయు । వివిధ చిత్రక్రియా ధన్య విశ్వకర్మ । ఉ । ఉత్తర దిక్పటంబు
 క మృహాన్యతమై గగనంబుచుట్టి యు । త్యుత్తర వప్తిశృంగముల
 నొప్పనిలిప నివాసమాచుడ । త్కైపు హేమ కూటమున నుక్క మ
 హాచలమందు పంపదా । యత్తముగా రించివు పురమారసి నీనిపుణ
 త్వ పంగతి । వ । అనియి ట్లాజ్ఞాపించి యమ్మహేశ్వ గాచ్యుత పితా
 మహుల వ్యుమల విడుని దీవించి నిజనివాసం బులకుం జనిర వ్యకకర్మ
 యు యత్తరభూమికిం జనునంతట నమ్రాగణంబున లుంగ మాతలుం
 గ శీతకీలవంగ కామూత భల్లాతి పనప పరళ ఎంజల వకుళ కోవి
 దార కురంతుక నారికేళ ఖర్జుణామలక నింబ జంబీర జంబు తమాల
 హింకార తాళ బదరీ కపిధంబు లాదిగాగల వృక్షంబులును సింహ
 కాదూల కరళ గండ భేరుండ కిట బులాయ ఖడ్గ చమరీ కురు వృ
 గంబు లాదిగాగల మృగంబు లును క్షిపణ శుక పిక్ ప్రిము
 ఖంబు లాదిగాగల విహంగంబులును మాల్యవృత గంధమాదన నువే
 లహిమాచల చక్రవాకాద్రి మొదలైన మహానగరంబులును పరికింపు
 చుక జనుచు ముందట । చ । కనియెనరిం దనేక విహ గప్రిత భూష
 దరణ్యవాటముక । ఘనతర దుష్టదానవ నికాయ సమగ్రి కవాట
 ముక దహి । ధన సుకృతప్రిభావ విగతస్వ విరోధల సద్వనాటముక ।
 గనకమణి ప్రభాంచిత దిగంతర కూటము హేమకూటముక ॥ నీ ॥
 కటక సంఘట కరోత్కటక రేఖంబుల కమలన త్కమలన త్కమల
 రుచుల । భ్రమర ప్రిమరస భ్రమరమి త్తగముల సకలహం సకలవా
 క్యకలతరుల । కనదనే కనదకో కనదగంధంబుల శుకసుకింశుక సు
 మాం శుకసుగళుల । వనదజీవనదళ ద్వనదళో త్కరముల మహిత
 ప ద్యహితభా మహితగుహల । దరుల సలసనలరు తావుల తావుల ।
 దరులదరుల కరలు హరుల హరుల । దవులదవుల గవయు గవయో

చ్చయంబుల । నువ్వదాని బాడవుఁ గొప్పదాని । గీ । రత్నసానునై
హిరణ్యవ లమునోరె । హైమ శృంగమై హిమాద్రి నోరె । శివ ని
వాస మగుదు శ్వేతైలము పూరె । నెసగుదాని శోభ నుసగు దాని
వ । కని తదీ యాన్నత్య విశ్రులశ్యంబునకు మనంబున నచ్చరువంది మె
చ్చుచు పకల సంప క్షమగ్నిం బైన తడగ్నిం బునకుంజని విశ్వకర్మ య
చ్చుట । వ । అరువది కోటులైన పరమాధిక నత్తుల సిద్ధిశారుల ।
వర నిజమంత్ర సారమున వాసవముఖ్య సురాధిమెచ్చగా । విరచన జే
సె వారు నటవేగ మునచ్చి నమస్కరించి యో । పరిహిత పుణ్యగణ్య
నిరపాయగుణా పనియోమి చెప్పవే । వ ॥ అని పలికిన వారల గమంగొ
ని విశ్వకర్మ నమించిత ప్రకారంబుల మనం బలర నిట్లనియె ॥ చ ॥
మీనిపుణ ప్రభావమున మీరిపు డింద్రీ పురంబు కంటెలెం । కా నగ
రంబుకంటె నల కాపురికంటె భునంబుగాగన । న్యూనవచాధా సంప
దల నుక్క పురంబు విదిత్తి తీరిగా । బూని యొనర్చు డిందులన పూ
ర్వవిభూతి నజాదు లెన్నగదా । గీ । అని ని యొగింప నాగాక యిను
చువారు । సతిగయంబున నయ్యజా ర్యులు మీది । పవితలము గా
నునచ్చి యచ్చటగణేశ్వ । రాగ్ననమఃసల్పి పరమేశు నాత్మనిలిపి । వ ।
యిట్లు నిశ్చ యాశ్చక్కులై సకల మంత్ర ప్రభావంబున నమస్త వస్తుజా
లంబులు సంపూర్ణంబుగా సురాసురల క జేయంబుగా పకల పట్టణాధి
కంబుగా దివ్యగుణ పరీవృతముగా నియోగింప నుజ్జ్యసింది । సీ । పది
వేలు నవరత్న భర్త్య హగ్న్యంబులు నూరుకోటులు దివ్య శోరణము
లు । నెను బదిలక్షలు హేమ కూటంబులు కోటి యున్నతములొ
గోపురములు । నతులంబు లైననూ రంగడి వీధులు కోటి భావులు
మూడు కోట్లదొనలు । దీపిండు పదికోట్ల జేవాలయంబులు మరియ
తొద్దిది వేల మంట పములు । కోటలట్టలు వాకిట్లు కుట్టి మములు ।
శ్రీరాధల గృహములు శ్రీర నములు । వప్ర పరిఘాక వాటోప వవత
టాక । వరసు లాదిగ జేసిరి పరసులగుడు । వ । అట్లు బహువిధ శృం
గార అక్షణంబుల భువన మంద రంబుగా పురంబు నిర్మించినఁ గమం
గొని విశ్వకర్మ యాసిద్ధిశారుల చిల్లవిదితం బైనమహానీయక రంబునకు

ముద్దియచ్చరువందియంతయుఁ బరికించి చూచితిలయూచి నెమ్మచరియి
 భక్త పరాధీనుండయిన ఈశానుఁ దలంచి కొంత దక్షపు దిరికించి
 యుభి మంత్రించిన । ౩ । పరిమాగ మామ్నాయ భాసురుల్ భూసు
 రుల్ తపన తేజః పరం తిపులు నృపులు । వరపదా ధైర్యశ్చర్య విశ్వ
 లు నైశ్చలు ధర్మవై భవులు పాదప్రభవులు । రమ్య పంచదర్యాభి
 రామలు రామలు జనప శంకరిమాలు పంకిరములు । లలిత కార్యప్ర
 బోధులు కండనాధులు పటు రణాంగణజయో ర్భటులు భటులు । వ
 ప్రస్తు ధనధాన్య పరిమేళ వస్తువులును । శరత రాసన ముఖైక్యక సాధన
 ములు । గజహ యన్యంది నోష్ఠ్యగో గణము లధిక । భర్త మనీషా
 మా నాదిసం పదలు బాదపె । వ ॥ యిట్టి మహా వైభవంబులైన విభ
 వంబులు ప్రకాశించిన । ౩ ॥ ఎల్లసేరులనేత నెచ్చట జూచిన । నేల
 యూని నట్లు నిలిచ మగుచు । నప్పు కంబురాళి యిట్లు గంభీరమై ।
 మోయి పురముజూచి ముదమునుంది ॥ ౪ ॥ తిరుభవములు నిప్పు
 రిమున । కళివ పంపదల నమము లగునే పురముల్ । సుభగం దైది
 నివిభవ । ప్రభవంబగు దీని నేల భాగ్యము గాదె ॥ ౪ ॥ కనక పు
 మయ్యె గావున । కనక పురంబనంగ నామ కరిణము సేయె । గనుపట్టె
 దీనికిదిచ । కన్ననా చంద్రాంకి తారకంబై వెలయు ॥ ౪ ॥ అని
 పొగనుచు తపఃపూనిన । పని పఫలం బయ్యె ననుచు ప్రేమచితుఁ డై
 యా । మనువుల తోనజ సభకుం । జనియారని జూచి మొక్కి నవి
 ఫయలీల ॥ ౪ ॥ పన్నగ రమణులకును నుగి । నన్నగరము దరము
 గాని శృంగారముల ॥ దిన్నగ రమణీ యిక్కియ । నన్నగరము దది
 తమయ్యె నటమీ కరుణ ॥ ౪ ॥ అని విశ్వకర్మ చెలివిన । వినిమెచ్చి
 ప్రహృష్టుడగుచు విధియా పురికి ॥ ఘనుల మహా గంభీరుల । మను
 పుల పట్టంబు గట్ట మిదినుహించె ॥ ౪ ॥ అంత నుము హుతకంబు
 న ॥ ౪ ॥ అంభో జాపను కంచనెక్కి వసురు దాదిత్య నాపత్మ్యలు ॥
 జంభారి ప్రేమఘా మరుల్ గరుడరక్షః పన్నగుల్ కిన్నరుల్ । రంభా
 ద్యంబురసల్ వియచ్చర మునంద్ర శ్రీమణి గొల్వగా । కుంభింబా
 వనుడైన శౌరిగనఁ బె కుంఠంబుఁ జేరె జన ॥ ౪ ॥ దని యటగారఁచె

పద్మజను సారప పత్రిని కాల సేతుతః । వనదవి నీల గాత్రుని వారిత
 పాపల తాలవితుఃకా । వనవిల పచ్చరితుః గరవారిరు హివాధ్యుత
 గోక్తు ఘోరదు । జానరణ తై తుః పర్వ దివిజస్తుతిపాతు రమాక
 కుంభిక । ఉ । కాంచి నమస్కరించి కర కంజములక ముకుళించి జే
 వస । త్కాంచనచేల చక్రధర తామర సేతునాడుఁగూడియో । చిం
 చినయట్టి కార్యమిటఁ జేతులెఁబోదము రమ్ము చేగలె । మ్మించు నుతిం
 చి యెంతయుఁ బ్రేమత్నముగాఁ బయనంబుఁజేసినకా । నీ । మిడిపా
 మ విరచిత మకుటంబుగిరమున శంఖ చక్రములుపా స్తములయిండు ।
 కాస్తు భృగ్గోపేయ కంబు కంకంబున వనమాలి కాలత వక్ష మండు ।
 తిపసియ పీఠన స్త్రుమశరీ రంబున తిలక వంపద ఫల ఫలక మిండు ।
 లలిత మాత్రిక మండలములు కర్ణంబుల సాగ రాత్నజ యగ్ర భాగ
 మిండు । దవరఁ దనరమ్మి కాంతిచే దళదీగంత । రంబు చిత్తాంశు
 కంబులు రమణ మెఱయె । గరుడ శీతన మెత్తించి గరుడ నెక్కి ।
 వారి యెత్తిగ బ్రహ్మయ్యునుఁ దాను హరుని కడకు । క ॥ రీలా పముల
 ఘనవశిఖ । కీలాపములగు విరించి కృష్ణులు శివశే । రీలాపము జూచి
 రి యా । కైలాసముదాయమైన కైలాసంబుకా । నీ ॥ నాగరాజ విభూ
 షు నాగరాక్షస నాథు గోప పన్నులపాదు గోప వాహు । చంద్ర ఖం
 ద కలాపు చంద్రబింబ శరీరు గోత్ర బాణాసను గోత్ర హీను । గమ
 లాధి పనివంగుఁ గమలా పతి కదంబుఁ గాలగ ర్వావహుఁ గాలకంఠు ।
 దర్ప కల్పచమూరు దర్పక పంహరు జన్మభీషణుని దొర్లన్యభీషు । భీ
 ము భూమి ధరాత్మతో సేతవామి । భాగు భాగీర నీజూ భారభాస్ ।
 మాను మాణిక్య కాంచన మకుట ముద్ర । కాకునీకునిఁ గనిముక్తి
 కొతు కమున । ఉ । దేవ మహాను భావ జగదీశ్వర శంకర పామి జే
 వ భ । క్రావనలోక పాదన కళాంక కళాధర కాలకంఠగో । రీదమితా
 మిహోహర గిరిక మహేశ కపాల హస్త స । బ్యాధిత చిహ్న యాత్మభు
 న పాపవి మోచన ఫల లోదనా । క । మనయాజ్ఞఁ బూని యాత
 డు । కనకపురం బుగఁ బురముఁ గావించినవా । దనకంపఁ జేసి హ
 నిశి । మనశ్శుల పద్మ పతుల జేయ ముక్తమూ హించె ॥ గీ । రమ్ము

పోదము కనక పురమ్ము నకును । హనుభావ మహాదేవ హర మహా
 శ । యని మతింపంగ విని ముదమంది యపుడు । గమన పన్నావా
 మొనరించె గణ విభుండు । సి । శిరమునఁజదలేరు చేతిమొమ్మననా
 లు పూపయాచంకుండు మొమ్మడికంటు । గళమానవిసమూళాం కరియ
 ధాదేహమం దఖలకుభాధిపా చాంటుజముల । రవిశశిఖలునే త్రి
 ములుభూషణములు ఘనులహారములు క పాలములును । మొగమున
 తిగలేక బూదిజంకయుమోలె గజచర్యముభుజాయు గళమనంద ।
 యెమర నజగ దతూల ముఖ్య యుధములు । దనర-వృష భద్ర జము
 మిమ్ముఁ దన్ని మెరయి । తైల కవ్యా సమేతుడై శంక రుండు । రజత
 గిరితుల్య మెనగో రాజనెక్కె । క । చండీశ్వరుడు మహాశా । ఘం
 కుగా భృంగియొక దనూజులును ప్రమధులుగృ । మ్మండు సజాద్య మిరు
 య ముని । మండలముగా గొలువ మను కుమారుల నెల్లగ । క ॥
 గుండర విమాన ములనిడి । నందిబరా బుల్లు సేయ నానా గతులగా ।
 జ్ఞుంచారక సమలాక్షగ । వంది జసులే పొగడ నరిగి వాద్యము లాల
 యో । వ । అంత నక్కడ చారుల వలన పార జనంబులఁ దమ రాక
 యెరింగి నకల కల్యాణ నివహంబైన కనక పురీ పట్టణా బలంక రింపఁ
 వలంచి యుండి రయ్యుడ ॥ ౩ ॥ కపయోగస్తూరిచే గలయంపి దగజల్లి
 మొలక ముత్తయముల ముగ్ధులైట్టి । రాజ వీధుల యందు మైజ
 యంతిక రెత్తి పరిమళ ద్రివ్యధూ పము లాపంగి । భవనాంగ గమల
 రం భాస్తంభ ములునిల్చి నవ్య పల్లవ తోరణములఁ గట్టి । యందందు
 ఘంతుమహా వాద్యములుగూర్చి రమణీయ పటనితా సములనుర్చి ।
 యఖల శృంగారి తంబైన యట్టి పురము । నందు బంగారు కుడకల న
 కటాకు । లంది కళ్యాణ ములు పాడు కొంచు మదతు । లున్న తి
 ములైన మేడల నుండ్లి రపుడు । ఉ । మించిన వేడ్డతోఁ బరిణ మించి
 గుఱుపము తోప గంటుగా । మించిన యంతితో నధి గమందిక ధ
 ర్యము తో మహిమృగా । శించిన కీర్తి తోడ విర మించిన వేల్పుల
 తోధ లేర్చున । మించిన వారితోను సగ మించి పారుండు పసిండియ
 ట్లుముగ ॥ ఉ । అసారదిక హిరణ్య నగ కాంతర మాగోకము బట్టి

వచ్చునా ! గానుర వైరివై జలరు హాతుని వైకప నీయ గర్భునై ।
 వాసపుపై కుమారి పరి వారముపై మనుపుత్రీ రాజుపై । నేనలు జల్లి
 రక్షరలు జల్లిరి పుత్తులు గుప్పి రై నువులే । చ । వలువలు గట్టికట్టి
 చెలువంటుగ పాటలు నువ్వి నువ్వి వే । నలిముడి వై దిచ్చి చరణంబు
 ల లక్తుక దిద్దిదిద్ది మే । ఘంటు గుచ్చి గుచ్చి తగ కాటుక నడు
 ల బెట్టి బెట్టి పు । త్వలసిగ మందియుంచి యభవుంగన సాధము తె
 క్కి రంగనలే । ఉ । ఎవ్వరు వాగు భామ యితడికేవల దీతకు పంక
 జోదరుం । ఉవ్వలివాడు ఎద్దుభవు కల్లత ఓంకరు వాగు వేల్పులా
 దత్తులవెన్న వచ్చుచది కాకన ఎగ్గము నాట్య లీలతో । మువ్వలు
 ఘంటలు మొరయో బోవు విగాసిను లచ్చరులే పథ । మ ॥ కను
 గాంటే కన కాంగియూ మనుజులక గంతుక జయంతుక వేనం । తుని
 కా కాంతుని కాంతి మోరిన మహాత్ములే వీరిలో వీరిలో । లినసాంధ
 ర్య గుణాతి లేక భక్తు లేనట్లు గృహన్నదీ । ఘనులీ పట్టణ మేల నవ్వు
 లనుచుగ గన్నట్లు నీవట్లు నక ॥ క । అని యిట్లు పార జనములు ।
 వినుతింపును మండ రాజ వీధి పథమునక । జనుదెంచి మొరలతోన ।
 మువ్వలారి ధరుండు నగరి వాకిట నిలచెక । * కనకపుర వరాణన *
 చ ॥ కన కమలేశ నిలముల కాంతులు పంకజ రాగ దీప్తులుక । ఘన
 తర హీర దీప్తితులు గుచ్చి నిశాది వసాది చంద్రికలే । బెనగటి శం
 క దోషగను బెంపు వహించిన సాధ పట్టులెం । దును గనుపట్ట పరపద
 లతో గనకాపుర మొప్పెమేరువక । గీ ॥ మణిరుయ్యలై నయా వప్ర
 మధ్యమందు । కంజరాగ శిలాభాగ శలిత మైన । శిఖరములతో
 క మేషలు చెల్వదనరె । హరియు పరివేష యుక్తుడై యలరునట్లు క
 గీ । నీలమణి కల్పితంబులై నివ్వటిల్లు । కోట కొమ్మల గుంపుల గా
 మరు మిగిలె । శలిత కాంచన పుర లక్ష్మీ లలిత మైన । ముంగురులరి
 తి మెచ్చి చెలంగు మండ । గీ । వజ్ర ముక్తిక కాంతుల వారి తముగ
 గల్లు తోరణముల మెచ్చు గాను లందు । యితర మా పట్టణద్వార
 నతులం చెంగి । యాడగట్టిన రాజ్యామి కాళి యనక । మ ॥ ఘర రా
 జ్యోవ విదితగ నిర్మిత మహా పాపన వంశస్థు న 1. త్పరిఘా గాధక

కుంభ మందున త్రర పౌధాంగ నాళాలవి । స్ఫురితక్రిడగ నుం గా
నంగ వగు సంభావాహ ధారాతట । ద్వర శోభానిధ యెంబు శైవడి
తనూ ద్యత్కాంతి శోభిల్లగ ॥ ౬ । మల్లెలు మొల్లలకత్తిలు మంది
శుగంధము గల్పురంబు నం । పుల్లక హల్ల కంబులును ప్రప్న సుగం
ధులు వేడ్ల జాళువా । పల్లెము లందు నుంచుకొని పై యెదిలుం ది
గజార మిధ్యమం । బల్లల నాడగా హరున కర్పన నేయుదు రప్పురం
బునక ॥ ౭ । చందురు కాచి చీరలటు చక్కగ చింగులు వారిగట్టి మే
లందగ చందనం బుది లాలిత మాక్తిక విమ్ర మాసుఖల్ । పొందుగ
హల్చి రత్న వరభూషణ జాల ములక రింది బా । లేందు ధరుం భ
జంప వత్తు లేగుదు రప్పుర విధివిధులక ॥ ౮ ॥ అంభో చాక్రుని
చైత మేష్టాచిత నాట్య రంభముం జేయుయా । రంభా ద్యప్పుర
లక హసించు రుచులక రంజులు పౌరాంగనా । కుంభ ద్వానము లీ
శ్వరాలయము నక శోభిల్లె మాకుండు షాం । ధాంభో జాతుల గల్పు
వేక వికీర రాక్ష సంఘంబునక ॥ ౯ ॥ ఇందు గాన గవాక్ష మా
గజముల రాక్షకు ప్రభా మండలం । బందంబై గనుపట్టత న్మణులు
నీరె బిందువుల్ దోపస్త్రీ । బృందం బొప్పుగ గాంచి మాక్తికములం చే
తెంచి చేనంతట । బిందువ్యాకృతిలోప మృద్యమనుచుం భీరంబు
లంగోరెడిక ॥ ౧౦ ॥ పున్నమరేలు నందముగ ప్రప్పడి తిన్నెల నాయ
కాళితో । తిన్నెలపపులాట లరవిందకళాతులు పల్పచీరలుక । తిన్న
గముల్గుజారింక తింబడకాంతులు వక్షనాటలో । దిన్ననియొక్కేసి
మదతిమిలు లందకుక్రిడనల్పడుక ॥ ౧౧ ॥ కప్పకముల్ వదల్చుకొని కుంకు
మపంకమలంది గుచ్చులక । గొప్పగుముత్రియెంబు బొసగునొప్పినతోరణ
పంక్తితోడన । ల్లప్తుడుయాడరాజరిముల్లె కనుపట్టెడు చక్రపాలలో । క
త్తురగంధులపురిని కాంతులగూడి రమింతురెత్తుడుక ॥ ౧౨ ॥ కొండగు
పల్లవాధరలు కోతులసాధతలంబులెక్కియిం । డిందిరబృందసంపరణ దివ్య
మరుద్వన ప్రప్నపంచయెం । బందుగగోళుపట్టడము లంజినపాళి
భూతిపాంబులం । దందువిదల్చు ముంబుత్త నందరు వారగవద్విరక్తు
కుల్ ॥ ౧౩ ॥ కొన్నవదిల్చుకుతాళను । పన్నలకతిండుననుచు పామాన్తి

జ్యోతిర్గీ | కన్నెరికంబుల పువ్వుల | మన్నెరికంజేలివిటుల మహిగ్ం
 ద్వింపనిగ | గీ || మాయలునుమార్చకర్మముల మనుతశ్శరుల | ముగూ
 గంబులుబోనాడి దొరయునుకృతి | మూగములుగోరిసాంధర్య మ
 గొనుదనరు | వారపతులుండురందుకృంగార వతులు | నీ | తమ్ముమొగ్గ
 లజూపు తిగుజీజూచెదమన్న పట్టిజూడకవాని పపదెలియునె | జాతులె
 వ్యయోజూపు చానగోయనజాతి పరికించివలబెట్ట పరసులెరొ | తమ్ము
 లజూపుమో తిరిగిగోచనయన్న దమ్ములమాటలు దగునెయవట | కుం
 దమార జూపుమో సుందరియననవ్వి యాకుందములసుఖం బెవ్వడెరు
 గు | పనుచుమర్మముదెల్పెడి విషయవర్మ | వచనములకొయికాండ్రతో
 వాచులాడు | కొనుచునాపట్టణంబున గొనబుమిర | జవ్వనమువ్వుల
 మృదుదివిధమున | చ | జలజపభాశ్యముల గతులు సాటికరాగనితన్న
 నోదధిం | ద్రాలగగ్గ జేయనింగికయి దూగగనె జఖారోద్ధితావనీ | తలర
 జమంబరాంతరము దాన్తోనిగిన్నిచదానిచాటునగ | బలువిడిభీతిబార
 గనివానిపూసింపుపురిపరాశ్యముల | మ | ఆతిలితతకకపద మహద్వజ
 సంఘటితాచ్చఘంటికావితితజయాభిరావములువిశ్వమునిండినతదృయా
 ద్విచయ్యతిజలజాతి బాణపురుషూతిరధంబులుగానలందుపరిగ్రహహం
 దదీయ్యశిఖ రంబులు జేరెరయంబుమిరగగ || చ || కరిబృందంబులుండా
 న గండ్రోటలై కాష్టాగజేంద్రానినీ | దరమామమ్ములబోలమిరు నదల
 త్వంబొందియాశాంతిను స్థిరులై యుంటిరటందుబృంహితిములక జేసాది
 యంబూత్రిప | త్కరిగక హాస్యమునేయుచుండెనగరో ద్భావప్రభూతం
 బులై | గీ | అళలలోకైక మోహక భానుభావ |
 వైభవజ్ఞలుకంబర వధకనులును | కువలయాపులువిక్రమికుం తితులు
 ను | రాజబోలుదురపురి రాజవరులు | ఉ || సారెకునీరుమోగుగోని
 సంతనమందుచు భిక్షపాత్రయు | న్నారకకేలబూని భవనానుము
 చేవివారిండువానితో | కోరికలూరపఖ్యమును కుంభినిలోపల నేయు
 పంతునుగ | పేరెగగేరడింతురు కులేరునిలేరుగ బేరులపురిగ || కా ||
 తాలాంకుండుహంబుదాల్చిధునిలో భావ్యంపురిప్పల వడిన | చాలా
 బండగ జేసినతలపడో స్సారంబుచేనిత్తుడి | పోలంభావ్యపురానులంద

ముగ బెక్కానేసిరిం మునునీ । తానీలన్నని పలుకుచుండును నెక
 మృద్రావ్రజంబయ్యెడన్ ॥ ౬ ॥ చావుపైకనంతటి భావభూరత
 కాభాటికా । జోకఫలంబులుండును జాంపములంబువు దోలకన
 చా । ప్రాకతత్వప్రసేయదుకు శోభికపంక్తులతోననానిం । త్రికర
 లైత్రోంతిక ధరితిబనుపెను పంగడంబులు ॥ ౭ ॥ ఇటు రితి
 జావలాంపంబులసాక్షి సోలు యువతీజన కుచదరులం బొడమన తాన
 కంబుల పడి ఖర్చుచుండువుల నల్లార్చుచు పరిమెళ కిహారా నిలంబులు ఏ
 ట సంపరించ నయ్యెవపరంబున కనకా ప్రసీ భుజ్జగంజన వేర్వేర నిల
 పణానంబులు వణింపుచు ముహూర్తాహంబులైన వేమక లుప్పరిల్లి
 నిగరి వాటిట ॥ ౮ ॥ నిలిచి విమానముల్ దీగిని నిర్మలరత్నకవాట
 భానురంగులులయ్యనద్వారముల్ గడచి పోయిసభాపదసంబునందును ।
 జ్వలతర యోగ్యతకములాకంబులుకొని యజాంబు వేలువుల్ । గొలువ
 గనుండ్లిరమ్మిరువు లుండగుగడ్డియలెక్కిరిమ్ముగ ॥ ౯ ॥ తుల్యగ్నం
 బునపాడి । నభిక్షక మొనర్చనభవు డభలనదీసా । రభజలములునాత
 టిని । విభజలములుచరులచేత వెనకెట్టింపె ॥ ౧౦ ॥ వానియొకర్వా
 నీయుహర । రానియునించానియెది రానియరుంధ । తేజాక్షి యు
 వారిక । త్యాగిన్నానంబుల్చి హరశులికుడుకా ॥ ౧౧ ॥ కనోపలనీకం
 బుల । నునిచికిరంబులకుభాక్ష తోచ్యమిదిదీ । వనలిచ్చిరిమరలె
 యు । పనిగానుచునుపుప్పవృష్టి పర్షించిరొగ్గ ॥ ౧౨ ॥ దుందుభులు
 మోకతాపనస్తు కులచేత । మరనెతులయాటగంధర్వ వరులపాట ।
 దీవెనలపల్కుటకా దికముచిలుకు । లోకపెట్టవనిలపిల్లె వక్క
 ముగ ॥ ౧౩ ॥ సుముహూర్తక లగ్నమిదియని । యమరగురుడుబెల్లను
 క్షు తాననగతుడ । విమలవిదనలికఫలకా । గ్రీమునపడిపట్టగట్టి క
 మలకాకెలమి ॥ ౧౪ ॥ అప్పుడుజయజయోత్తము । లోపుగవినుతిం
 కనురు యుచ్చుచుపాటల్ । చప్పుటలేయెచునిరముని । కొప్పల్లలనాడ
 నాకు కొనుడుకాదా ॥ ౧౫ ॥ అంత । వ । వనభవ వేకకృష్ణులకు
 బాగ్గిగొలిపిక్కిరిమునం । ముగ్ధునిమిల్లిదవ్యునిని భూషణముభక్తి
 ములైనకట్టు ముల్ । ముగ్ధులొంగింబ్రవన మూసపక్షాంతకైర్వ

శాశ్వతా । రక్షలకుజేకంభులకు నవ్యసుగురుల కిద్దిరెంతయుగా ।
 ౧ । మురియునభివృద్ధి ముంక్షలంబులకును । పకలమానిలోక శంఖము
 మునకు । పౌరజనములకును బహుమానమునరింది । రద్ధులకునొనంగి
 రక్షకధనము । ౨ । ఇద్విధంబున నక్కనక పుర సామ్రాజ్య షట్కాశీ
 ప్తిక్తుడై విమలవిదుండు తనయ జన్మలం గూడుకొని యత్యంత పరి
 తుష్టాంతి రింగువగుచు నమ్మాత్మిత్వముంబునకు పునఃపునఃప్రణామంబు
 లొనర్చి యిట్లనియె । ౩ । మేముకృతాగ్రులమైతిమి । కూమనములు
 వామః ముందె మాకేక నెందుక । గామింపనసాధ్యకీయం । శేషియై
 లేనయ్యుమీను హితకృపకతనక । ౪ । మహాత్ములారా మీరు బ్రహ్మ
 తిర్యాములరు వృద్ధిస్థితి లయకలకలరు నిగ్రిహః సుగ్రహ పరుద్ధులయై
 శిష్టతమగ దుష్టతమగ మరంధరులరు, మీరు చేట్టినపాటికి-కొరంత
 ముద్దీగలను సమస్త కామ్యాధకములొకొంగు బంగారంబులు-తైల
 ల్యంబులు ముంగిట పెర్చి దానంబు విపత్తులు దాయంబు మారీకృతం
 బు మిక్కు నుతింప మేమంతవారము నిరంతరంబు మాయందు కృపా
 కలామ-పక్షగా మృతధారా సారంబు గలుగం జేయుడియెడ నుండెద
 మని ముగ్ధిని ననుగ్రహించి యమ్మనుకుమారుల పారంపర్యాత్మి
 త్వద్విగా దీవించి యంతటనుండి మా మంత్రప్రభావంబు వలన మీజం
 కంబు మరువంశంబుని దీవించి నవాహన పరివార నవత్తుకులై జగ్గిన్న
 విష్ణు సుహృద్వరులు నిజనివాసంబులకు వేంచేసిరంత । ౫ । ధరణి
 మునింగురింప ముచి నూడనునగ్ని కృతాంతుదానవే । శ్వరుజరుణుక
 నమీరణుని శత్రునిసర్వశృతోక్తరంబునం । దిరుములదొచ్చినై శ్రీక
 ణ నిల్పితునువృత్తి లప్రరంబునక । ధరవిభవంబుకేవలమున పక్షముగా
 అరికిందిరూద్రుడుక । ౬ । అపగలురిదియరువా । కాపాలస్త్రోమను
 కాదు నాత్మీయనివా । హాహనమూరిసివా । సేవరికడకేగి ముగ్ధి
 విలచినతడుక । ౭ । దీవించినారికోరిక । భావించినయార్థాకృష్టి ష
 కుడై జాయెన్ । భావించియనాత్మములకు, గావించియనావజ్ఞ కార్య
 ముట్టితిన్ । ౮ । మరియైనరలేనికృపవం । దరకునున్నదృష్టిచెలిల్లి తత్వ
 భావం । బ్రహ్మచివరమహామహు । బలికిందిరిందియెమ్మ పశుకోనన

యెన్ . గీ . సామ్యునామునింట శాకల్యయారని . బెండ్లిసేయదాను
 బెండ్లియాడి . విమలవిదుకువంశ వృద్ధిగానంతాన . వృద్ధిగాంచికార్య
 శిద్ధినొందు . గీ . పకలదివ్యభోగ సంపత్తిచేనభి . ప్త్యుభవవిరాజ
 మానులగుచు . నుండువీరికితిఁ మెందియోచంద్రాగ్ర . తారకమున
 నుండు వీరికులము . క . అనుసంధానముఁజేయుము . ధనవాఁకయ
 తనిబెండ్లి తాత్పర్యముగా . జనుమనిపనిచిననారెను . మనువులతోగవ
 కపురికి మగుడన్వచ్చెన్ . ఆ . వె . వద్దియచటనతుల వైభవకీర్తిల
 కొన్నిదినములుండి కిన్న శేంద్రు . డరిగసామ్యుపాలి కలులరుదెంచిన .
 నెదిరికొనియతండు విడితుడగుచు . క . సముచితపూజాకిరణ . కృ
 మమునసంతుష్టచిత్తు గావించిపొమ్మ . దమానంగనకాపనంబిడి . దమ
 నప్పకులేజడనియె ధనదునితోడ . ఉ . మీరిటకేమివచ్చితిరి మీర
 రుదేరగనాగృహంబువి . ప్రారపిల్పియెయ్యెనతి ధన్యుడనై తిధనాధినాధ
 నీ . కోరినయధామెద్దియది గొంకకతేసెద బెల్లుమొంతయే . నూరక
 రారుగాదెనుజ నోర్తములన్యుల యిండ్లకెన్నడున్ . వ . అనిన సా
 మ్యుని పలుకుల కలరి యలకాధిపతి యతని కిట్లనియే . క . కనకపు
 రీశ్వరుడమలుడు . మనుకులతిలకుండునుజన మాన్యుడుశుభవ . ర్తను
 డువిమలవిదుడనుచు . వనమూర్తి కిశన్యనకుగ . వచ్చితివనఘా . ఉ .
 మన్మథమందరుండుమతి మంతుకునద్దణ మండనుండుభా . స్వస్వహసీ
 యతేజఁడు విశాలయశో లలితుండుదారుడు . దృస్యహిమోజ్జ్వలుండు
 తుహి నాచలధీరుడు పరుడాత్మనం . పన్నుతిశాంతిరంగుడిని వార్యబ
 లాధ్యుడతండుధీనిధి . గీ . వనధిగంభీరుడభిలషా వనతనుండు . బం
 ధురక్షుడుదాచార బంధురుండు . నీతిధర్మవ్రోక్షుడు నీతిగతుడు . ధర్మ
 నిరతుండుడినవం తాపహరుడు . గీ . విమలవిడితాత్మ్యుడయినయో వి
 మలవిదన . కాత్మజన్మంగితేని మహానుభావ . యభయకులములు
 క్షితిఁచే శుభమొందు . భాగ్యసంపదబెంపుగా బిడ్డవిల్లు . క . అని
 నముద ముందిసామ్యుడు . వివయ్యమనువ్యధర్మ విమలవిదునివ .
 తానమునునే నెరుగుచునా . మనమునసేచెచ్చివట్ల మతమైయుండున్ .
 క . విమలవిదుడటమిదాత్మజ . నమలాంగిబెండ్లియాడు పటయూతు

భావా | క్షయమనగతకాపురవట | ప్రామదంబుగవింతకంటె భాగ్యము
 గలదే || ౩ || నీయానతి తేసితివి | చేయుము సేయుము తలంపు సిద్ధం
 బుగన | ర్థాయత్తులగుచురంజులు | భాయితముగలగ్ననిశ్చి యము
 తేసితిగఁ || ౪ || అనిపనిచినవర వావాను | ద్రవమవామాః శ్మశ్మగురు
 నచటగదలిచ | య్యవశాకల్యనిశేరిన | మున శేగవిమానయాన మున
 నటురాగఁ || ౫ || కలితవాశ్శిల్పవిగతవై కల్యమగుణ | ధృపాకల్య
 శాకల్య దళితలాల్స | యెచురుగావచ్చియాశిన్న శేక్యమని | న
 భుక్తాపాద్యాదిపత్రియ లాచరించి || ౬ || వచ్చినప్రయోజనమువిధి
 పచ్చరితుండైనయట్టి సామ్యుడనియ | ట్లచ్చుగనుకబడిపలికిన | ని
 చెకముడమందిగువ్యా శేక్యగుడంతఁ || ౭ || కింకపురమువకలుడెంచి
 మురుగుమార | కులకుతత్కార్యమంతయుడెలియజెప్పి | యంగనామణి
 సాందర్య ముపుడువిమల | విచువశరిగింపవర్నించె వేక్కతోడ | కా
 జచక్కండనమావచోగరిమం బామండపాసామృతం | బాచాకుర్యగా
 నావచో విభవచూ వామోహితుం చేయదే | నేచభాద్రాస్యలైనవాని
 విభవం బెన్నంగ నీజాడలే | బాచానకవరియింపువాడెవరమా వ్ల
 బానుపంధానుడుఁ || ౮ || యలనాగమైతాలి యనసివతికలుటనో బా
 లపోతముగంధ వాహమయ్యె | తరుణితియ్యనిపల్కు బారిగనుగొనుట
 ను గండుకోయిలకల కంఠమయ్యె | చెలియచక్కనిమేను చెలువునాటి
 లుటనూ వన్నెబంగారును వర్షమయ్యె | ముకురాస్యహాపవం ద్రికల
 గీల్కానుటనూ వనబాహితుడుకా వంతుడయ్యె | వనగిరమణియ్యభి
 వనిమో హానిలిన | యెనబోటిపాటియెఱిసినులింప | కింపురుషయ
 మగరుడని లింపనాగ | కన్యలైననుగంధర్వ కన్యలైన || ౯ || అనిచ
 క్రిమిరితి నలరాదువికడర త్నాకరమేఖలా హరియగుడు | శోభిల్లుక
 నశాచ లాభోగికలనచే నుబ్బలాంబరపరి యుక్తమగుడు | అరగునైక
 తమువై ఖండింగనంయోజ తోత్పలపత్రాసి యోగ్యమగుడు | భు
 జితరద్ధిపంబు ననమించుచకరవ తులభధర్మవిషయాంక ములమెరయ్య
 టు | నయిరవల్లభశయనా స్తరనిండ | విరదివిషోదసింధూర నివార
 కాళాశా | కితితిస్తాకరలీలల గరగిడిన | కరశిరస్సుకాయగునితి క

టియుగంబు । క । సురుదివశరీరచందన । తరుదాభీకోటరంబు తరత్రు
గమిడన । పరిమెళములనుభుజము । పరిమెళములనుభుజము పరిమెళములనుభుజము
చాననకు । సీ ॥ మదరభాగివిభాగ మమభీదనగజాలు నెలవగ
కరుచిహ్ని నిలచెనేని । భద్రేధ రాజకుంభంబులీదనగజాలు పటవిరంకుశేదీ
పీఠ బరగనని । రమణీయధరశీ ధరింబులీదనగజాలు నెలమివిభుజము
లే కలరనని । వికచప్రియానకం దుగమనీదనగజాలు శాతిపృగుణము
దుఃఖలిగనని । యటలగ్రాకున్న చిత్రాంబు రాంతరిమున । పన్నెమీ
దుయమాక్తికా వళులుమెరయ । గట్టలెగంధమమరజూ పట్టమాత్రి
సాటియేజాటివలిగుబ్బ చన్నుగవకు । సీ । కనకంఠవిశ్రాంతి గతుల
గర్వింపవే విమలాజ్ఞానప్రికా శమువహింప । కమనీయతరతార కాన
క్తి నలరవే మృగలాంఛనారూఢి మెరుపుమాప । కవలాహితివిలాస గ
రిమదాటంపవే వారిసీలరుచులనె య్సరి మొసగ । సారంగగుణసము
జ్వలతనతింపవే మితాంకరీలల మేచ్చుగులుక । పొంకముగమింది
ప్రకటకా టంకరత్ని । తరళగుచిదంభచామర ద్వయనిలసిర । వికచ
సీతోత్పలావళి విపులవిజయ । లక్షణమై నయాయుఃరి వీక్షణములు ।
ఉ । శేయుఁబగల్గనోవార మరీచులునిపులు గుల్కచుండుని । తో
యజగంధినమ్మగము తోపరిగానని పొద్దపట్టన । తోయెకభాగహిను
దయి పూర్వశాంకుడు పశ్చిమాభిగి । కాఁజునధగమూర్చిమా
ముఖంబులనిందిత మయ్యెమాదగ । చ । తలపంజరియఁగాదెప్ప
దళనేత్రాలోక రత్నంబుకుం । తలబంధప్రతిభావిశేషములతో నీలప్ర
కాశంబుతో । కలితాంభోధరజాలముల్ గదలెరం గద్యయువేగంబు
నగ । చ । సరసిజగంధిపెందొడల సాటికిరానెరుచిచిహ్నునా । కర
భములెల్ల చేపడుటఁ గన్గెనియుండియు తజ్జయాధగమై । పారలతెసంగి
యూడబడి పోవటులింతయెగా కథాత్రిపై । యరయుటపిల్లపిల్లదర మై
వదుసామ్యముఁ బొందనేర్చునే । చ ॥ వరలుమరాధికాగమన వాతెర
తియ్యదనంబు సొంపునో । కురుచదవంబుచాల్చిమరి కుంభినిలోపలవే
టుఁబడ్డదగ । మరచివల్తుపంక్తి నడు మంత్రిప్రస్తుంపద చేతకెందుమీ ।
దెరుగకసాటివత్తునని మెచ్చిననాటునుపెట్టకుండుర । క ॥ తమ్ములుతో

గ రేకులము | తమ్ములునపమానకాంతి ధరవిదురుజా | తమ్ములుచి
గురులనంఘా | తమ్ములుసతిపాదములకు తమ్ములుజమ్మా | చ | క
రుకుదలిర్పగాచిరుదు గంటలుగట్టుక వచ్చినట్టియా | కరికిరిరాజనంపు
పొట కిట్టలనల్లదృణ్ణిరింపుదు | మెయింపరోరుహాననవి నిర్మలజం
ఘలతోడబోలునే | యంపులుమానకదతుకు లైచనరాజుహేమ
కాపాధుర | చ || కలితినియాధశేఖరిరు గంబిడిగజాలు శంఖకోటు
ల | గులగులలైచనగదగు గొంతతెదాత్తిజరిత్తువగళముల | దల
చిలపద్మగుంబులను చాలిదికంతము తేరెనోయన | సలలితతారహ
రముల చందనగంధిగళంబురాజిలుక || చ | అలరువయోవపంతకమ
యంబుననంబుజ పత్రినేత్రీకుం | బలుచనిగుబ్బగుత్తులును బాహులదా
మ్మచువైభవంబుపా | క్కిలిసురపొన్నపూవు పెరిగీణావిలోచనభృంగంపం
క్తిమం | జలకంఠంబులును శోభితిభాషణ కోకిలార్పటుల | క |
యారీతిమెరయుయావని | తారత్తుచు రాజమాన తారుణ్యమున |
నారీజనములలోపల | నామాధిపహించిమించి నలరుచునుండ | తి ||
యాయలివేణియాకలికి యాయలజవ్వని యామిటాయా | లోలకురం
గళాబకవి లోచనియాకలకంతియా | బాలరసాలమంజరి నృపాలకవంశ
వతంపరూపహం | చాలవియోవి శేషగుణ పంపదనీకెతగునిజంబుగళ ||
చ || అని యిట్లు శాకల్య సౌందర్యాతి శయంబు విమల విదునదు జే
టపడవణిగాంచి వీటజాటని యోగించి త్రివిష్టపాధి వాసులగు దేవత
లకు శుభలేఖలు వ్రాయించి పంపించి రయ్యవ సరంబున, అన్నిమూ
తుండు శానకాది మహా మునులకుం జెప్పెన్నిట్లు | క || శ్రీమద్భీమ
రాంభావృద్ధ | యామోదకరస్వభావ వారిమూఖదివిజ | ప్రోమార్చి
తపదకమలని | రామయధవశాంగమల్లి కాళాసలింగా ||

మూలిని || సదయహృదయశీలా సాధురక్షావిలోలా | మదనమ
దవిభంగా మానిహృత్పద్మభృంగా | విదితసుగుణవిద్యా వేదవేదాంత
వేద్యా | పదమలసుదరిత్రా సజ్జనప్రోహిత్రా |

గద్య | ఇది శ్రీమదగస్త్యేశ్వర పరప్రసాదలబ్ధ పౌరమాది

జావివక్షణ సులక్షణ కాండిల్య నోత్రసదిత్య
 వీరభద్రమంత్రిపుత్ర సహజపాండిత్య వీరవా
 మాత్య స్కీకీతంబైన మనువంశ పురా
 ణంబును మహా ప్రబంధంబు నందు
 ప్రథమాశ్వాసము - సంపూర్ణము

శ్రీమదాదిత్యమహాపురాణము

శ్రీరస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీగురు చరణారవిందా భ్యాన్నమః

మనువంశ పురాణము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

—ॐ—

౪ । త్రిగోత్రీకుచకుంకుమ । రాగాంకితవక్షఃశక్త రక్షణవహః ।
 క్రిగ్నివివేకవిధి । మృగుజయవాటికానగరమల్లేశా । వ । అవధ
 దింపు ముక్తధకుండు శౌనకాదుల కిట్లనియె నయ్యవసరింబున ॥ నీ ।
 శృంగాటకములతి శృంగారికములుగా హర్ష్యములేరుదిర హాకర్ష్యము
 లుగ । రాజమాగ్ధములువి భాగ్యమానములుగా ద్వారములే పల్లవో
 చారములుగ । మంధిరంబులుమహా మంధరంబులుగాగ కుడ్యములేది
 త్రింపు కుడ్యములుగ । నాపణంబులునవా రోపణంబులుగాగ జాలములే
 యువతిదృ గ్బాలములుగ । కీలనములువివిధమా తనంబులుగాగ ।
 సంగణములువిభవ సంగములుగ । మిందిపురమలంకరించి పౌరజనంబు
 లుత్సవంబుతోడ నుండునంత । మ । హరిదంతంబులనుండిచ్చిరమ

తేనాన్యస్థాపితాః । స్వరవిద్యాధరసిద్ధపాఠ్యసరగం ధరాభ్యుదయో
 మని । జాంతర్యోవిమానోరగప్రయోగాః పప్రమీనప్రమయా । ధర
 సప్రాణావసప్రపత్తిశ్చ భృత్సప్రగృహితాదులు ॥ గీ ॥ వచ్చిపకల
 వైభవములతోనిజవావా । నములతోడపరిజ నములతోడ । హేతు
 కూటశైల శృంగంబులందెల్ల । విడిసియుండిరపుడు నేడ్చులలర ॥ ౪ ॥
 ఇదెయ్యెల్లగ్నమరుదం । ఇదమనిసామ్యునకుద్విజాల చేతులలేఖలే ।
 విదితముగబుచ్చినునువుల । తదుచితవేషులుగ కేసె ధనదుండంతగా ।
 కా । భేరిమదః శశంఖ ధూర్యములు గంభీరధ్వనిన్ మోయింజం । భృ
 రాతిప్రముఖామరుత నడువదం త్యాదాధులైతియ్యులే । తేరగావాసి
 విమానయానుడగుచున్ దివ్యాత్మనానేకశృం । గాత్రకర్మకృషమిచ్చి
 దైకదలె యక్షన్వామియాపెండ్లికి ॥ గీ ॥ అంతకృషసామ్యుడు
 నాత్మపురము । వివిధశృంగారితముగగా వింపబుంది । నిఖలవిభవోత్స
 వంలైన నిజగృహమున । బెండ్లివేదిక వేయించి పీఠుడగుచు । న ।
 చారుల వలన పురం బలంకరించుటవిని సంతోషాయత్త చిత్తుండె ॥
 గీ ॥ హితులమంతులవరపురో హితులపుణ్య । వతులభాంధవతతుల
 భూవతులనతుల । వైభవంబునవిలిపించి వాద్యపంజీ । యేదిమో
 యుంగధనదున శుదురుకొనియె । కా ॥ ఆరీతిగధనదునుసామ్యుడును
 గాధాలింగితోరన్ములై । చేరన్గైకొనిరాజమాంగమున విచ్చేయుం
 గఫాసాదజా । లాయాధాంగనలక్షరప్రపవ లావాసకమునజల్లిరా ।
 నారప్రక్రియచేపముక్తనవచం చత్సుప్తవపకంబునన్ । న ॥ ఇట్లుచి
 త్రివిదిత్రి కనక కుండ్య కలిత పద్మ రాగ నీలవజ్ర మిశ్రితయై కాంతులు
 ఉడయరాగ విభావరీకాముదీ మండలంబుల పడి భావమానంబై తార
 కానికాయంబుల పడి ముక్తాళాల పండుటిరవిశాన మండితలై కుం
 కుమాగరు కర్పూర కస్తూరి కాది సుగంధ బంధురందై నికారకాంత
 కాంతిని కాంత సంతత దిగంత వికాస వేదికాళాల విరాజితంబై మల్లి
 కావల్లికా చంద్రకుండ జాతి ప్రమానంబును గంధబుద్ధి కోరానిల ప్రి
 తరణందై రమాంగనాక్రితా ముందిరంబు చందంబున ధగధగాయమా
 మింద్రై శిలంబు కావభద్రసంబు నవలోకించి ॥ ౪ ॥ చిత్తవిచిత్రాస్తరణ

౧౧. చిత్తశుద్ధికి నవకలక నేవకయ్యుత్తమై | పాదశ్రీమగుమేడనునిజాఁడి |
 శ్రీశ్రీసఖానిసామ్యుత్తమా నిత్యుత్తరతోడకా || ౧౧ || అత్రుమనుమానూ
 తామానన్న మగుటగాంచి | విబుధవతులనురావింది వినయవతిస |
 లంకరింపుడుపరిణయా లంకృతులన | టంచునియమించెనామ్ము దశం
 తరమున | ౧౧ | లలనకుసంపెగనూనియె | దలయంటినలుంగువెట్టి త
 మునురకతో | పలతలముననుంచితభం బలరగవన్నటబలక మూర్ఛి
 కాంతో | ౧౨ | రక్షియైతైచలువచా వడనుక్కపూజాడి పట్టుపుట్టము
 గట్టు పగలియొకతె | కటిమీదములనూలు ఘటియించెనుకలేను యె
 తిసయొక్కతెకాల్ల నందెలిడియె | ముక్కాలసరులోక్క ముద్దినుమెడ
 నైచ వరకమక్కునవేర్చె భామయొకతె | జలకాక్షియొకతెపం బలక
 మ్మలర్పించెకడంబులుబెట్టె కాంతయొకతె | ముంగరనుబెట్టెపతియో
 మో యుంగరములు | ఇట్టెనొకలేను కమ్మారిబొట్టుబెట్టె | జడయొకతె
 వేసెముక్కాల బల్లెదీర్చె | కడముక్కతెజూపెన యొట్టముఖి || ౧౩ ||
 పకలాభంబారశుభం | గజయైతొడత్రులకుదొడపు గాతొడత్రులలో |
 తుకవాటియొప్పవనం | తుకసునుమధ్యమునొప్ప తుకయోయన
 గా | ౧౪ | తిభువనలక్ష్మివోలెగలు తింపకకళ్యముగానినారుతా |
 విభవముగల్గియొప్పపగ విస్ఫుటభూవణభూషితాంగియై | శుభమునక
 తామైన చెలిబాదిసురాంగవలద్దుతప్పరా | పకభరితిత్తులై పాగ
 తపాగిరిగుంపులుగూడియింపుగా | ౧౫ | పడములనారుచారుతర బా
 భులయందముఁ గానుపందమున్ | పడవముసాంపుఁబెన్నుగవ పట్టిన
 దీవిదిరుందుసోయగం | బుడరముబాగుపెన్నుకుల యెన్నుతిగల్గవ మం
 తరత్వమున్ | బెడత్రులయింపుమేనిరుచి విక్కలచక్కదశంబుగంటితే
 క | దరముగజేసికన్తుడిసా | దరముగజేవృద్ధినుప్పి దరముగజేమిం |
 దరముగజేకటికా | దరముగజేయారుతవడ దరమేమనకుగా | ౧౬ ||
 నరకీన్నరపన్నగని | తరకాంతలలోవనకల పల్లముగా | తురినీమాని
 శిఖోబడి | తరలామలులేనియట్ల తలపునదోమకా || ౧౭ || తాపరపత్వ
 తాపనయ నిరాచతురత్వమునదితాపమీ | భాసురకాంతియానుకుళ
 పాటన నిరాచతురత్వమునదితాపమీ | భీమభగవద్విరాచెలవ వికాసినియె

యీచౌరశాస్త్రము । చౌరమా శాస్త్రమునందును లేదుగదా మృత్యుభాగముగ
 ॥ १ ॥ అనియులులయ్యారులుగొనియోడుచుండ । సముచితవివాహమైనచే
 ధ్య సహితమైన । విషయవతి నెచ్చెలులులెంద్రి చేదకడకు । దోడుకొని
 తోవమందిరు దుక్కులగుచు । అంతనక్కడ । ॥ १ ॥ విమలవిగువకుడభి
 యంటి కిమిలముఖులు । విమలజలములుగవకకుం ఛములకెచ్చి । ప్పు
 ఘటగాగుత్తుతోపల వీకమందు । మజ్జనముదీర్చిరక్షయొత్తి ముడుగులిదిరికి
 క । అంతి ॥ १ ॥ దివ్యాంబరములొక్క దివ్యమనవలించె ననిమిషంబు
 తోకడుచుం దనమెలంకె । నమరుడొక్కడుకుండ లములువిమలబెట్ట
 కంకణార్చికలొక్క ఘనుడుడొడగ । కస్తూరిబొట్టుచ క్కగఁదీర్చెనెక్క
 డు మెడరత్న చోరంబు లిడియెనొకడు । దాకాలగంధాపం దారముక్క
 డుగూర్చె పూదండలాసగన త్విరుషుడొకడు । మృదులకర్పూరశాం
 ఖుల మిచ్చెనెకడు । విమలమణిదర్పణములూప విమధుడొకడు । దివ్య
 మణిపాడుకలపిచ్చె తిరిగెనుడొకడు । విమలవిదునకునుచ్చాపా సమయ
 మందు ॥ १ ॥ కమనీయరూపశ్రీభా । సముచితశృంగారముల వసంతం
 బయంతుక । దమకాంతినిరితికాంతుని । విమలవిదుడుగలిచియొప్పె
 విమలంబగుచుక ॥ १ ॥ మత్తారపత్రియల్ మురుప్రసదీపింక నవ్యచా
 మింపవ నములుడనర । వందిమాగధులకై వారముల్ విలసిల్ల గాయభ
 గానమృత్ గొందుకొనక । ముదిరలకల్యాణ ములపాటలలరంగ పంజమ
 తోనాద్య పటలిమోయి । నందందముత్యాల చోరతుల్ వెలుగగగ
 భూమిరాశీర్వాద ములుసెలంగ । వకలవరిణయసన్నాహ నిమిలివెలి
 యు । వింద్యగైదండజేకొని హేలతోడ । విమలవిదుడగుచెంచన మీ
 మైన । వివిధశృంగారమగుపెంద్రి చవికెకడకు ॥ १ ॥ నెచ్చెలులులెంద్రితేర
 వి । యచ్చరులచ్చెరువుమొంద నంచనడకతో । నచ్చటికినినయవతి
 యాన । కచ్చెన్ బడనూపురార వంబులుసెలంగ ॥ १ ॥ అనడుమిస్సె
 పెందెర । బానిసకీయభారతీవి భుడుమరగుచుడున్ । బానిరతెరసం
 కల్పము । గానిరుప్రరుమంగలాప్త కములుబదువుడు ॥ १ ॥ అభి
 త్తాబాంతరమున । శుభమైనముహూర్తమునవ్వ నుదధియెతులై ।
 ॥ మునుష్యులు నీస లిడిరతి । విభవనాటయంగవిమల బిడునకుపత్రికా

క । మంగళమునకాలయమగు । మంగళనూత్రింబుడతుర మంగళసి
 ముక । పొంగుచువిడువదుండ । య్యంగనకుంగల్పిడవ తానుమితము
 బక । క । ముత్రియములపల్లెరముల । ముత్రియవలిరుగడలను బూసగపతి
 పై । చిత్రేభుడుఁబతిపైపతి । యత్తరితలఁచాఁబిఁచి రన్యోన్యంబుకా
 గి । భాస్వరాదిగ్రహంబులు పరమములు । పాకళానము
 భృద్ది కృతులుసురలు । గరుడగంధర్వయుక్త శిష్యులునరులు । నక్ష
 తారోపణముజేసి రజ్జనులకు । క । మందుభులుమోసెనిజాం ।
 నందరులాదిరినింపె మనుషకముల । నందముగగురిసెభాసుర ।
 బృందముదీవింపెజనము బ్రీతికాంక్షాంక్షా ॥ వ । ఆత్మకు ॥ క । చెట్ట
 యుబట్టించిగురు । డట్టివధూవరులసురల కళలమునులకుకా । అట్టాల
 కువీరరులకును । నట్టనయ్యిక్కించెగడువినీతిదలంపకా । గి ॥ సామ్యున
 నుజాలెనసాకల్యముఖ్యుల । మతలనకులరూప వతులనితర । మనుకు
 మాదిలభిక మహిమదీపింపవే । ద్వేరఁబెడ్డియాది బ్రీతులైరి । అప్పు
 డు ॥ క । భూసురులకునధులకును । వేవరకననకథారి విశ్వాన
 ముక । జేసియుభిష్టాన్నాదుల । తోసరితర్పణమునలిపి తుష్టుండగు
 చుకా । గి । సామ్యుడనుజనమేతుడై సామ్యుడగుచు । నల్లునకువిందు
 లొనరించి యాదరమున । చీచినాంబరములు వి శేషభూష । గము
 లునకాములగువాచా నములనుపగె ॥ మరియును । నీ । అఖలవస్తున
 ముద్దు యాపూరితములైన నవ్యభిర్యన్యంద నములునూరు । ఘన
 రత్నకింకిణీ కంకణావళులతో రాజులుచుడకుంజ రములువేయి । పవన
 వేగాధిక జననోన్నతంబులైకొనురోప్తసుత్రమా శ్వములులకు । క
 క్రీడాకంఠని ర్వక్రవికృతికా బంధురంబైనకాల ల్పలముకోటి । పా
 డియెదవులకుదువులు పరిజనములు । దాసదాసీజనంబుకీ తనచయంబు
 రత్న పేటులడగునగా ధోములుదగ్గిని । భారమునకుప్రేములనిచ్చి పని
 పినపుడు ॥ క । ఇంచాదిదివిజలకురవి । చందాదిగ్రహములకును పరి
 జనములకుయు । క్షేంద్రునికుయుభావిధిని । న్నంద్రముగనపర్యవలితి
 సామ్యుడబ్రీతికా ॥ గి । కొన్నిపైసంబులనువ ఏడ్చొనిధనేకు । కవ్య
 భూషణులై నను న్వాత్మకలకు । బానువెంతయునై యాచా తానా

నయః । కనకపురముఖ్యనేశింది రనఘమకులు ॥ ౧ ॥ జానపదపరీక్షన
 ములు । గానుకలోపగంగవేతు కం గైకొనుచుకా । మానవపత్త్యు
 లుండిరి । పానందులునగుదుతిమగ్న హంబుననంత ॥ ౨ ॥ పశులప
 న్నావామననిట్లు శంభుపఖాదు । మనుకుమారులబెండ్లిప న్నహిమనలి
 పి । వారివారింగవాదిన త్కారములద । లంకటిటనుడుడనినిల్చి లం
 కకరిగ ॥ మ । పతలంబుకామనునందనుల్ పకల కాస్త్రప్రసాక్త మార్గం
 బునకా । వృతిముల్ భూసురదేవతాతిధిపవర్జిత పప్తపంతానముల్ ।
 పితృపూజల్ మనదానముల్ పలువుచుకా పెద్దల్ నుతింపంగప । ద్రవ్య
 త్రైప్రొద్దులుబుచ్చుచుండిరిమహా విద్యావిమోదంబులన్ శవసంత వర్ణనశ్శ
 ఉ ॥ అంతవసంత మొప్పెడివ సాంతసభోత్తరుదిప్రవాళసా । లాంతర
 శోకిలారవది గంతవనాంతములాలితప్రతి । స్వాంతముఖోరకప్రవవ భా
 రులకాంతనితాంతసారవి । శ్రాంతమదాలిరఘుంకృతి నిశాంతముకాంత
 జరద్దశాంతమై ॥ ౩ ॥ కారాకులెడలితరువుల । మారాకులుబుట్టిక
 ము మారాకులమై । చారాకలితనరాన్విత । మైరాకలమెలకొన్నా
 నారాకలకున్ ॥ ౪ ॥ భూరుపావలులుపల్లవ । కోరకనుమనశ్శలాలు
 గురుతిరఫలపం । పూరితములగుచునభిరుం । కారభగధ్వమలతోబ్ర
 కాశించెడిగ ॥ ౫ ॥ చలితనవచ్చదాభినయ చారుకరంబులు ప్రప్త
 మంజరీ । బలనదురోజముల్ భృయర విభృయగానపదంబులుకావిని । ర్మ
 లకలికావధీరదన రస్మియుగల్గినటించువారకాం । తలపడిన దనచె
 వివినంబులనూతన వల్లికాతతుల్ ॥ ౬ ॥ మధురమదవరకతరువుల । మ
 ధురములగుపద్మలముల మధురపవితతుల్ । మధురములుగోలబు
 ధు । నృపకరధర్మగుణగతిప మధికతనుండె ॥ ౭ ॥ భృయరాకులచే
 మకచ । కృయరాకులచేతవికచ తైరవవిలప । త్తమలంబుల చేనిర్వల
 క్తమలంబుల చేతనుప్పై గాపారంబుల్ ॥ ౮ ॥ చల్లగగాడ్చుకావెద
 చల్లగచల్లని వేల్పుమింటకా । సిల్లగతేటిగుంపువిల సిల్లగకోకిలకీరపం
 క్తిభూ । పిల్లగముజ్జగంబులిల పిల్లగకొడుగ మాధవ్రంకుశి । చిట్ట
 గపుత్ర్యులములగు ఖిల్లగవై చెమరుండుపాంథులన్ ॥ ౯ ॥ ఇట్లు నిరం
 తర చురంత పంపత్సంతాన సంతతదిగంత విశ్రాంత వసంత ప్రమోద

అగ్రము ॥ ౧ ॥ వనపాలకదోషద్రవ్యం | య్యనపుప్రయబంధుతేన
 లాదిగగోమదుకా | జనుడెందివిమలవిమనకు | వినయంబున మొక్కి
 నిలచి వేడుకననియె ॥ ౨ ॥ జయమనువంశదీపజయ చంద్రకరప్రకర
 పృథాపదు | జయవిమతాపహర జలరాశిగభీషమగ్నికల్పదే | చ్చ
 యలతికాలనిత్యవ సారస నేత్రవితిగిగాతిగి | శ్చయగుణసాంద్రీహ
 మకుల చంద్రహారణ్యపురాధివామకా | చ | జగదభిరామమైయిదెవ
 సంకమువచ్చెవనదుగియెఱుట | ద్విగిరిదిపూచికాచి ఫలియింపెనొలంకులు
 పంకజంబులు | దొగలవినిర్మలంబులగు తోయములన్విలల్లెభృంగ
 ముదే | భగములునవ్యపుష్పల గంధంపంబులుగోరియొప్పెడున్ ॥
 ౩ ॥ పాలరసాలనింబఘన సారమధూకతమాలతాలహిం | తాలకురం
 ఘామలక దాడిమిచంద్రకోవిదారతి | కొలకవిద్ధవిల్వశబ్ద కుందప
 ల్పాకశిరీషచందనం | కోలకంకులుంగముఖ భూరువాస్తవదలేమిచె
 ప్పెడుకా | ౪ ॥ విచ్చేయుడువనపండ | లెచ్చుగజాడంగహవ్య మ
 గుగాడకా | సచ్చరితులైనమీకగు | తోచ్చయగంభీరమూర్తికా యు
 న్నరీతికా | ౫ ॥ ఆనవుడుగ్నిహించిముదఘన | మమవంశకులేంగుర్వి
 పుడు మిగువయుదాదుం | ఘనతిరశ్శృంగారంబుల | తనువులుగై తేసి
 ఖులు తమ్మున్ గొలువకా | ౬ ॥ చతురీకలభిసారికులును | చతురతినే
 తేరవమయ నముచితవిభవా | స్వతుడగుచునరిగరతిపం | యతుడగు
 మన్మదునిరీతి నుపవనమునకుకా | ౭ ॥ విమలవిమడిటులనుద్యా | న
 ముసాత్తెంచివిహరింప జలివవదనలా | పయంబునఁబుష్పాపచ | యు
 ఘుగోయదొడంగిరధిక హవ్యముతోడకా | ౮ ॥ పదయనుచుచ్చరిత
 ములై | మృదువీకవాక్యములమనల నెదురుకొనినయ | ట్లడెతరువులు
 గమపట్టెను | ముదితభావాదిరెమిారు ముదితహృదయలై ॥ ౯ ॥
 తానభవాపరాధనని తర్కరకంకణ రూపశేషకుం | భీషమూచరించిక
 థు భీతిగవల్కలుగోయోరియెం | దానిలకంపమానసము దందితైత
 క్కలాలితాగ్రవ | ర్నివపల్లవంబులు చలింపుచునుప్పెడు జూచితచరి |
 ణ | అనుచుచుండును | ౧౦ ॥ తీగయొయ్యలనాడంగ తెరవపాద |
 తాక్షణగిరితరంగి చాళంబులతికా | యుంజయితామ్యులుద్ధి వ్యమింపు

మనము | కాలవన్ని నెత్తురు గ్రామమునకు || 1 | పడతియొక తెయొక
తె. చూచివదియులు | గోసివెడియొనుక ప్రవృత్తు గుత్తుగోయ | నుడికి
లుకలుగిరిన నులికిపడిన | చెలులుచేవకవచ్చిన చిన్నబోయ || 2 | మా
కందముగిరిన మాకందములనిన మాకందముగనుండు మందగమన |
పాటలావధులని పాటలావధుగవాట పాటలాగోయొంగ పడతిను | మం
దారిములకూట మందారిరమణుపే మందారిమందర ముంబుగాదె |
ప్రన్నాగతితులను ప్రన్నాగములటంచు ప్రన్నాగగమనలా పొంకెనరు |
కందరాళములఁటుకోకందరాళ | మాగళాములున్న వేలయా మార్గ
ముల | నురువుకమ్మచెవికిగోయ మరువకమ్మ | పొగడగాచేయినివేడి
పొగడగాదె | 3 | గన్నరవిరివేగినిన | గన్నర తేనెనవచేయి కలవిరు
ల్లక | మున్నతిరంబుగిరి | మున్నదిగోయటకునివయొకతెనెచెయ్య
|| 4 | అతివలారిచూచుకడిగోయలొకేద | కారకుమనలసూచివరకులను
కలిగెనులపులిగుండునేలేంచె | చారులట్లములయచూరుకములు |
|| 5 | అనుచుపుష్పపదములు లావరించి | వినులవినుకున్నకళికాం
వేడిమిద | ప్రవృత్తున్నియరాసిగా బోసిపూచి | వినులునితియాదిగా
ల వెలచుల-తి || 6 | రామ్మవరసివాది | హరమ్మవకముచుచే రామ్మ
లిమిచా | పారముపారపకళికా | పారముగాపొండునే నిజపియిలో
డగ || 7 | తోరంపుప్రవృత్తుల తులవకగ్రామాన్ని ముడిచివజ్జిమి
ములుదలిర | కురులపాపటయంద కుంకుమంబిడియను చ్చివచేరు
క-బా ట్టనుప్రదగ | ఇలిపెపయ్యెదలోని వలుదచమ్మలగుట్టు బట్ట
యలుగఁగారి బయలుదగ | నవమానగతులనిం పగునఁదియరమో
త రవనిమట్టియలతో నవగునిం | నడుములసియాడనిదులు నాట
మాడ | మెనలికమ్మివావనలో చెపలనగ | పలుతులంగవెంటి ప
ములగోనలా | యలరుబంతులొయింతులో యవగజురి | 8 | కలపాం
బుదకొ కొంపంపంబులు తనుగొల్పురెవార జనముగాగ | కర
వేడివర కమలకోకవదలి నవ్యదిశాస్త్ర రణంబుగాగ | నధురంబు
గాతేయ మధురంబుకారంబు గాఢుకగానపం భుటనగాగ | పునరి
లోల్లవనది చేమచేడినలకల్లి ద్యురభుళాంగదహార దీప్తిగాగ | పాప

తలకాళికాభాస్రీ భంజనములు । చారుచామరమాతరి శ్వములుగాగ ।
 నొప్పుగాసారరాజమిం పొప్పజూచి । మగువలందరుదమలోఁ బొగడిపా
 గడి । క । పులిసతలలతలమీదక । బొలసినచంద్రాకరముల పోలిక
 జలుగుక । వలువలుగట్టిముదంబున । జలకేలికొద్దిరంబు జాలిదళా
 యుల్ । గీ । చలితవాయవిలోల వస్త్రులుతిట్లి । తాంగకలునా
 చుమగువ లుత్తంగతిటము । వలనదీగ్గిరిలంకి విరుదులభరమున । బరి
 మిలచుచునులేచుచు బడిరినీట । గీ । పాణినాధునితోడ పంక శేఖరాలు
 బ । రప్పరంబుజయప రాజయముల । ద్యూతమునకుపరాము దొరకొ
 స్పరితినం । జలులజలముమీద జల్లుకొనిరి ॥ గీ । జడవిరితిచేతపత్రిచ
 చకాలునుపుష్ప । మాలికలునంగరాగయుల్ గోలుపడియె । నందునిజ
 వగఁజూసికి న్ననురపించు । గతిమరుండతిచారుత పతులకొవగ । చ ।
 తొడపులులేనియెప్పుడును తోయజగంధుల కాకొలంకునన్ । దొడపులు
 గల్గెఫేపములు తోరపుజన్నుల యందుహారముల్ । పడలివనైవలంబు
 లువి శాలనితంజములందుచేలముల్ । గడుకటిసీమలందుపటు కల్పన
 నైతగపత్రిపల్లులున్ । క । వెలచులసాందర్శముగని । జలదేవతలధి
 విరావ పంగతులెవయన్ । దలలూదివక్రియనిరజ । మాలురాబోకల
 పమిర ములజలియించె । నీ । కరమొప్పుగన్నుల గనిలేల్లులనిచు
 రా కలబోయిపోయియె త్వములుమునిగ । చనుగవరోనిజకులం బని
 దానివదనచం దురిలబూచిజక్కవల్ దొలగిపరచె । నీకల్పిపడకలు గై
 కొందమునకల్లు సంపలంచలవచ్చు నంచపిండు । వేణిరుచులచేతి విజ
 తావధూతంబు లై పోపుక్రియకేటు లదరియెగనె । భంగములువధుల
 నుదాసి భంగపడియె । సుడివడియెసుట్లినాధుల జూచిచూచి । కరము
 లకుమారుమపలుచు కలగమాండ్లు । జలజముఖులుజలక్రిక వలుపుచుం
 డ । కా । ఓలక బెట్టుచుదోలిపట్టుచుగరం బొంజొండగన్ బొగిమిపూ ।
 మూకుగొప్పుచుగేలుక్రిస్తుచులప త్పుప్పేఘగుచ్చంబులక । బాలనరు
 ప్పుచులీలవత్తుచు యధేచ్చన్ గేవనగొట్టుచుక । గేలిక జేలుచునోలి
 ప్పోలుచుజల కీదారతికసొలుచుక । గీ ॥ కలిబోయినపూతలు కను
 లుత్తెను । విడివకొప్పులుచెడివకొప్పులుకలిగి । తత్కరోవరరతిని

రోత్సవంత । సంకతుల నుప్పిరప్పుడా చంద్రముఖులు । గీ ॥ ఇట్లుజల
 తేలిగావించి యగురుబొండ్లు । దరికినలెంచి తొలుతారు మెరుపులట్ల
 చంద్రాకాపులు గట్టిగా పలుధరించి । విరులుగొనిరిలకల్పల్ల వించున
 గ । క । అంతటవిమలవిడుండున । పంతర నేపథ్యలలితు డైవిసయవ
 తి । కాంతయునెచ్చెలునురా । పంతపుర మునకునరిగె నతిమోదము
 తోక । వ ॥ అట్లు నిరంతర దురంత పకల సామ్రాజ్య వైభవంబుల
 మమతసూధపుల సవరతకాల ధర్మంబులు పడుపుదు సుఖంబుననుండి
 రంత నొక్కనాడు విమలవిడుండు తన తమ్ములం గూడి యాశ్వరుని వీ
 ట్నింఁగోరి । గీ । నవకనక రత్న భాస మాన ప్రిభాస । మాన మా
 నవ యానోప మాన ములవి । మానముల నెక్కిఖచర పమాను డగు
 చు । జనియెనంబరపథమున మనువిభుండు । చ ॥ చనజనమధ్యమందు
 నుక ఛాయతడియ విమానపంచయం । జెనసిగమింప తేటికడు రె
 క్కినరీతితలంకకున్నగ । నైనియిదియేమివిస్మయము కోయనిచింతగలం
 గధీరతక । గనలుచునట్టిహాసమాన గమ్ముల కాపాదవన పరోషుడై ।
 క । నెట్టోర్పులిచ్చుచునువా । కట్టున శేషాహిరీతి గడగివిభుండి । ట్ట
 ట్టుగహుమ్మనిగుడుచు । జొట్టినకౌర్యాగ్నిహముల తోనుండుతరిక ।
 గీ ॥ మునిపరుం డొక్కడరుడెంచి మనుకుల్లెను । జూచియిట్లుమనునువ
 ర్య సుభగదర్య । పరభయంకరతేజోవి భాసమాన । వినుదురాగ్నిహ
 ముడిగి వివేకబుద్ధి ॥ నీ । విశ్వంభరాఫలి విశ్వంభరుండన విశ్వంభరా
 జగ ధ్యేశ్వరోప । మహాభావుమనుజు మహుడుత్తమజ్ఞాని యుగ్గికాప
 నవర్య డొక్కడలరు । నింబామలకుసూర్య చంద్రామలకునైన నత
 నియాశ్రయముపై నరుగరాదు । మీరెట్లుజనవచ్చు మీరలిష్టమనుచ్చ
 రముమానియిటవి మానములుడిగి । యమ్మహాత్మునిసేవించి యీరనిక
 రుడ । బడసియంతటబొండుక కర్ణిజూడ । నరయనిదిమీలు మీకొండు
 తెరుపుగలుగ । దవపుడత్యంతరోషుడై మనుజవిభుడు । గీ ॥ ముగురు
 వేల్పులుడక్కము జ్ఞగములందు । నధికులెవ్వరునాకంటె నరసిచూడ ।
 నధికుడేనాకునిశ్వంభ రాహ్వయుండు । నాయుడుటనిటులబల్కగా నగి
 డధికు ॥ క ॥ నాపైసమునకువిఘ్నము । తేపట్టనవానివిశ్వ సింహదృశి

నైద । మానవ మదగించియంతవి । రూపాత్మని జూడబోడు రూఢిగనని
 నా । చ । అనవినిరోష మానగుడునై నగిరిచిరాల్చి దీసియో ।
 మునికులచంద్రయిప్పుడిత మోమయదేవాసుధాకరోత్తమాం । గురగ
 వబోవు వేద్యనిట ఘూకమురీతినిగూయివీని । మృగమాన శంకలేకతిల
 మాత్రిముగా నునిమేసిపోయెడన్ ॥ ఐత్తకోకిల । తిమ్మలక్షమువచ్చి
 యన్నకు దండముల్ దగబెట్టిన । త్యమ్మనా జరియించుదీరుడ వన్న
 యాపనిసేయధ । ర్వమ్మెవిపుల కొప్పుగాక తిమింబు తాజలకొప్పద
 పాకమ్మగొదిది మానుషియాల పాటకేయగునోకదా । మ । అనుచు
 కంగమహాగ్రాహణగ్రాసదనూ ద్యదోపరిత్రాక్షుడై । మునివర్ణ్యంజ
 టతేరిమాడనపుడం భోధుల గలంగవడం । కవిలాచక్రియగుగ్నైశ్చ
 లములు మొగ్గిగ్గ దిగ్గతేంద్రింబులు । దనుజుల్ నిజ రులుగ్గదలంకిర
 పుడుక దారల్ దిశిల్ భేదిలగా । మ ॥ ఖలమహాత్మ్యశిలప్రమాణతి
 సుగా ఖండింతు వేమమ్మునీ । విలసియన్వయమింతినుండివసుధా ధీశక్తి
 నిర్దుక్తమై । తిలధూతివ్యవహార లక్షణముతో దీనియనునీ బూనిని ।
 మృగమయిండుమగాత రిత్తజనునే గర్వంబులెన్నెనీ । క ॥ అనివి
 శ్వంభరమునియి । చ్చినశాపము నుండికడక జైవీదీనతినో । మనుతన
 యులువినయంబున । మునిపాలికి నేగి మృక్కి ముకుళితకులై । ఉ ॥
 ప్వాదిమహానుభావసుర పన్నుతి ఘోరతపఃప్రభావవి । ద్వామహానీయ
 రూపనిగ మాగమతిత్వవివేకదీపని । త్యామలక్ష్మీకాపాంద్యశలు మహిత
 శైలవిభేదినేంద్రగీ । తామృతదృష్టిజూచిమయు నందరగావునాధరక్ష
 తా । క ॥ వై శ్యావర కీలాచ్ఛయి । శక్వత్తేజా ప్రకాశ పదియప్పాద
 యవి । శ్వేత్వరపదాబ్జబంధర । విశ్వంభరకాపుకాపు విహితముమీ
 రుగా । గీ । హరకటాక్షవిక్షణ మృతధారావి । వధకమానకీతిగ వై
 భవాధ్యు । కగుచు నృపులలలోన నధికుడై యొప్పురు । విమలవిదుక
 పింప విహితమగునె ॥ క । యెన్నడుమీజాతలుమా । యెన్నయరుం
 గడిదిగాక యవనిపులెమరుగా । దన్ను నెరుంగరుమత్తులు । కన్నులుగా
 నరుపదాధా గర్వలుగారె । ఉ ॥ నందనులెంతనీరములూ నర్చివతం
 ప్తీనహించిబుద్ధిచె । పృథ్వీగూకయిలైకల బాపులధర్మముగాదుగాన

మే । మందరము వికారమర హంకృతిచేష్టల మైనవారమీ । తొండ
రిమాన్వికాచుటది ధర్మముమీకుతపోధనాగ్రణి । చ । అడుడుముసీం
వృద్ధిట్లను ద యామతివావనంబమోఘమీ । మనువిభులారతప్పదొ
క మూటగ్రహింపుడు ద్వాపరంబునక । జనకదుమిమ్ముకామిట తెందు
మహాగుణ వంతులైనయే । ఘనులకునైనయాకలియు గంబుననుర్వి కృ
తుల జనించెడిక । చ । కలియుగమందపత్మ్యలును గర్వులుపుణ్యవిహీ
నులుగమహా । కలుపులుకప్పులుకలిసె కర్ములధర్మమునొడునెల్లవా ।
రిలునిజవణగనిష్టనను రాగములేకవివణక చేష్టలై । మెలగుమరట్లుకా
పమున మీరిలెముండుటగాదుసేడిక ॥ క ॥ నావలకుబూనియిప్పు
డు । భాషముమునొండకుండ పలుపుడువలూను । వ్యాపారముతిల
తతిచే । కాసాంతిము గలియుగాంత సమయము మీకుగ । క ॥ ద్వా
పరముదాశేత । ద్వాప్తపరము తోడినుండు డటకలియుగమం । దేవార
గకాపాకృతి । నాపారిమిమ్ముదాక పలకుడనఘులై ॥ చ । పరహిత
బుద్ధినేమిరిక పాపము మొదక విప్రపూజలున్ । గురువీశ్వరపూజలున్ విబు
ధ కోటిసప్తర్షులు జేయుచున్దిరం । తరమునిజాన్వయాచరణ ధర్మముద
ప్పకసర్వవృత్తిసే । శ్లోవిలసత్కథాశ్రవణ సక్తిజరింపుముసభ్యులెన్న
గక ॥ ౩ ॥ సంతతిసంపద్వితతుల । సంతానవివృద్ధి నొంది జగతీతలమంద
దేతయునట్టిసిద్ధుల । సంతసమునమీకులంబు పరిపతనోప్పుక ॥ ౪ ॥
అనుచువారినివారించి యరిగెనతడు । మనుకుమారకులంత సమ్యాగక
మెల్ల । విమలవిడువకుజెప్పన వివమలవిడుడు । హనునికక్షేసిసానుజుం
డగుచునపుడు ॥ ౫ ॥ కాంచెనరిండుమోదమున గానువిరోధిసహిన
హినదివృథా । పాందితువానవాదిమర సంఘసమన్వితపాదపద్మున ।
త్సందితపుణ్యలభ్యుహరి పాయకునాశ్రితకల్పభూరుహక । కాంచనతై
లధన్వినున కొతుకండునుమానమేకునిక । ౬ ॥ కాంచినమన్వరిందిధ
ని కంకణకంకరవామదేవనే । తాచిలదృష్టిరక్షిత సమస్తజగజ్జనకుంజ
రాక్షివ । క్రందంగర్వనంపార సుధాకరశేఖరిదానవద్విష్ణు । ల్పించయ
పూజితాంఘ్రిపల జన్వయవిద్యాయదిత్కథానిధి । ౭ ॥ దేవమహాను
భావభవ దీయకృపారసధారనేమునం । భావితిసర్వసంపదను భావుభ

మొయిటులున్న వారమా । ర్వావరనేమమీసభకు రానడుమఁమునివా
 ధుడొక్కడి । భూవిభవంశముఁడొలగి పోవగకత్తుల కేసమిమ్ములగ ॥
 క ॥ అనిచాలనుతింపుచుచె । ప్రివహరుడభయంబొసంగి పెద్దలవచనం
 బన్మరణముగానువత్సం । బసఘులగహింఁచుచు ప మంటకపోనే ॥ క
 తిలహిహమము గానింపుడు । కలియుగమున గానియిపుడు గలుగదది
 యిక్క । దలపునవిచార మేటికి । కలిబోసినవెనుకనుట్లు కడగననేలా ।
 కా । రాజత్వంబువిముక్తమయ్యెనని మీరల్ చింతింబోకుడి । రాజ
 శ్రేష్ఠతయేమిచెప్పవలయున్ రాజల్ బ్రజాపాలన । వ్యాజల్ మత్తులు
 కుగ్గరదిత్తులతి హింసాపాదులున్ భేదులున్ । రాజాంశేనరకంధ్యవంబ
 నెడి కాత్త్రం చెందునాలింపరే ॥ గీ । యేవిధంబుననుండిన నేమిశ్రుతి ।
 లిశ్వరపదాబ్జభక్తియు నీగుభక్త । పూజనముధర్మనిరతియు జూందియు
 న్ను । వారెపోశ్రేష్ఠులఖల గీర్వాణులందు ॥ ఉ ॥ కావముబొందియున్
 ముజన సంగతికాఁకధర్మశీలులై । పాపముతోనపహాకమరి పాఠిభవ
 ముకఁడెసకధీరులై । నాపయిభక్తియున్ గలిగి నాపదభక్తులఁబూజనే
 యుచుక । బ్రాహ్మివర్యవంపదిల బావనవృత్తి జరింపుడిమ్ములగ ॥ క ।
 మీవంశముభూవల్లభ । భావంబుపరిత్యజించి పటుతిలసక । ర్వావృ
 త్తినుండుతచ్చా । పావిధియైపట్టిలియు గాంతముదాక ॥ గీ । పొం
 మమీకిప్తసిద్ధియు భూరిమతియు । గలుగుగావుతయనినీల కంఠుడనుప
 విమలవిదుడునునిజవట్ట గమునకనుజ । యుక్తుడై వచ్చియివ్వేళ నుండ
 నంత ॥ క । మరునాడుమానివచనము । మరువకకపిలమునియాశ్ర
 మునువకుజనియ । త్రిభువనమాధిపతిక । మరిగిపరగునతనిజూచి మ
 మనుతులెల్ల ॥ క । వినయమున మొగ్గియోచా । వనచరితమహాను
 భావ వనచాననతు । ల్యనిజప్రకాశభాసుర । ఘనతరకలుమాచలేంద్ర
 కపిలమునీంద్రా ॥ క ! అనివినుతింపుచుమునియి । చ్చినకావవిధంబు
 నెల్ల జెప్పివివల్లా । ననులైసమక్షమునకర । వనజములు మొగిచ్చియున్న
 వారిగమునియొక ॥ ఉ । శీతలదృష్టిచూచిడయి చేసియిచ్చిభులార
 మీమనూ । బ్రాతములందునేటికిని చారమునేనిటులుండగాజగ ॥ స్తే
 తిమశ్శోభుండగ గణింపకుడిమునికాపభీతిని । బ్యాతిదలంపదృశ

స తై సదఃసంగరావృతృములే || క || మునివరుడట్లాసతియి | ద్విశో
యఃసల హానానుప్రమతేయదుశాపం | బుఃతాయాదుశీయగమున |
ఘనతరితాబ్యాధికార గరిమయ్యుండెడు || గీ || అనియిటులబ్రల్కిమను
వులనాదఁచి | తిలలుదెప్పించిపిలుడు దీపితముగ | వారిచేవదనూ
కప్రకారలిల | సప్రమహామంబుతేయించి యనిపెనంత || క ||
విమలవిదుండనుజనమే | తిముగాఁబురికేగుదెంచి తామరసభవా | ద్య
మరులుఁతోగడగనిజరా | జ్యమునేలుచునుండెనకల సంభోగములన్ ||
గీ || యివ్విధమానఁగొన్ని యేండ్లువతిఁచిన | యంతివిమలవిదుని కాం
తియైన | విసంకుచికినుద్భవించెఁబునోదయ | లక్ష్మ్యమైనగర్భ లక్షణ
ములు || ఉ || వేదిగులొప్పినయ్యెగము వెల్వలవారెలింపఁగూనుక |
మౌవిరపంబుదక్కెఁజను ముక్కులనీలిమదోచెనూర్పులెం | తేవిలసిల్లె
మేననొక దీప్తివెలింగును చుట్వొలంగఁజే | జోవిసుకయ్యెనిట్టలుల బో
నడుగానుడయెయ్యెఱ్ఱికి || క || తొమ్మిదినలలై నందక | మత్స్యగు
నెలమపలుచుండ మదవతిశుభల | గ్నంబునమాడ్చులఁబాలుని | సమ్మత
శీలునియితో విశాలునిఁగనియె || వ || అప్పుడు విమలవిదుండుఁగుమా
రునకు జాతికర్మజ్ఞునం బొనర్చి దేశదినాంతరంబున విశ్వమూర్తిఁ
ను నామకిరణంబు గావించెనంతి || గీ || విషయవతికినురియు విశ్వశేఖ
రుడును | విశ్వరంజకుండు పరవరుడు | విలయదుఃఖకుండు విశ్వోతా
యపునన | నైదుగురుజనించి రాత్రిభవులు || క || యారీతివిమలవిదు
నకు | నారుగురుమారులుదితు లై దినదినయె | ప్పారంగనిభలవి
జ్ఞా | పారంగతులైరివృద్ధ పండితులయెడన్ || గీ || విమలవిదుకుమరి
ణయను తేసెనాత్మనం | దనులకలనుడర్పణార్థంబు | శాలికలనువి
తర తాలకఁజాచిం | బాలికలనురాజ బాలికలను || ఉంత || గీ ||
విశ్వమూర్తిఁయందు విశ్వవిశ్వఁధరా | భారమెల్లనునిది భార్యతోడ |
విమలవిదుడుఁజనియె విజతెందోయిండునై | తపముఁజేయువేడ్క విజ
మునకు || ఉ || అంతటవిశ్వమూర్తి మనుజుఁబ్రజ్ఞ ధరనలనితితో |
కాంతియుఁబొందియున్విప్రుల శౌర్యముదైత్యము విష్ణురత్నరా | కాం
తియొగ్గాంతినున్గనుకృత శార్యముపీర్వముపర్యధర్మని | కాంతియొ

భాగ్యవంతులైన వారు పశ్యంత్యును ముల్లసెల్లగళా ॥ ౧ ॥ వైవస్వతక్ష
 మా పరుసకుఁబుట్టిరి ముప్పంజుగ్రుతులును ముగ్గురునుటలు ॥ నశివిం
 శతీమాను లేకాంగవీరులు ధారతీబంజుగ్రుని ఖ్యాతునకును ॥ కొడుకులు
 పదుగులే ధ్మధుతమాబావవర్స విదునకుబాడమిరి వినులమతులు ॥ పుణ్య
 కలెవబుంజుగ్రు బుత్తికల తొమ్మింజుగ్రు గలిగిరిగణకున కలఘుకీర్తి ॥ బ
 తగప్రాచుర్భువునకును పాండునకును ॥ పంథవిందిఁబోడక పంఖ్యసుతు
 లు ॥ విశ్వహతునకుతొమ్మింజుగ్రు వీరవరులు ॥ నేడుగుబాల్కలునుడ
 యించిరపుడు ॥ ౧ ॥ కొడుకులునిరువదియొక్కరు ॥ పక్షతులుపదుగురు
 నుభవన భాతిగ్రువునకు ॥ బాడమిరిమగ్గురులేవయలు ॥ పక్షియొక
 తెప్పేరునిరునకు పౌథవింజెనుగి ॥ ౧ ॥ ముముఖునకుకాళ్ళువునకును
 వినులునకుది ॥ కూషణునకును నైస భాత్యుర్వలేకు ॥ నకుమగ్రును
 నముగ్గురు నలుగురేగు ॥ తాబులేవ్వరుబనియించి రుత్తగ్రువులు ॥ ౧ ॥
 ఇట్లుడయించిన మనుకుమారుల తులిత జలపరాక్రమ సంపన్నులును,
 వశల సంపత్తిరంపరా సంపాదిత నిరంతర దురంత సంభోగ సంభార
 విష్ణుంధ మాణుటను, నమూరిబ్బ పనుప్త శాస్త్రువురాణ ధనర్విద్యాది
 సాధన పరికరములును, అశ్రాంత దిగంత విశ్రాంత సంతతి కీర్తులును,
 వీర్యశీలత వివాహ కర్ములును, ననవరత సమాకలిత ధర్మమును, నగు
 యు విలసిల్లిరంత ॥ ౧ ॥ చితులవిదునిమతుడు విశ్వమూర్తియనంద ॥
 మలమనోజనిభుల నూనవునకు ॥ గాంచెనందుపెద్ద సందిసత్పిత ॥
 మండలుండురత్న కుండలుండు ॥ ౧ ॥ అరత్తుకుండలుండు ॥ భారం
 బునహించిభోగ భాగ్యవిలాసా ॥ జారుండై యుద్యాహిత ॥ జారుండై
 భక్తనిరతి దనరుచునుండ ॥ ౧ ॥ వైవస్వతిపుత్రములు ॥ వైవస్వత
 తీర్తియతుల వాడెనిరులన ॥ భావజయపులగనక ॥ గావజైత్రుల
 మజాల గాంచెనిరులన ॥ ౧ ॥ అవ్యధంజునపుత్రి పాతాళిష్ఠి ॥
 బాంధియెమ్మనువృత్తుల సందులగుడు ॥ మనమలనుజేరరాంచి మన
 ములరగ ॥ ప్రావ్యసామాజ్యముననిర్వి పల్కిరిట్లు ॥ ౧ ॥ ధన్యులమూ
 దుకీర్తి ॥ జాన్యులరై యేలడవని ధర్మంబునసా ॥ బన్యుమలగుడు
 అరరా ॥ బన్యులయొక్కరకరాన్తి సాధమానలయన ॥ ౧ ॥ వైవస్వతి

దప్పక కంటకరాజ్యవిభూతినువ్వుచున్ : మితులఁబ్రోవుతుగ్గిరణ భేది
నియించు గృహణమాణులై । శాత్రువులక బంధువులకు వలయునుగా
హృదయమున । తాత్రమెరింగిదానము మందమున జేయును సత్వ
శీలతన్ । మ ॥ అనురాగమున బంధుసంఘములతో లాభింపఁజూచు
క్రియ । బహులాభింపుడుభక్తి దండ్రీకి మహా నందముగాఁజేయును
గనలస్సన్మధ శీలిదేవుడువయః కాలమునక వాధకం । బువవతికాంతు
కుమానులైవనములక మోక్షేచ్ఛలగ్నింపఁగ । వ । మరయు రాజ
ధర్మములు వినుచు । గీ । భావావతమునుదగుపరీరా రంజనము ।
వ్యవసాయల నేడువిడువంగ వలయునంతఁ దిపులనేనుదవలదుగా నెవును
మంత్ర । తంత్రములు తెలియచ్చ యుక్తముగాదు । గీ ॥ హితులుగ
హితులగుట నెరుగుదునుత్తమ । బుద్ధిబలముచెలసి పూనివరుల । బ
నిదైరిజనుల భంగియటగ్గులు ! నెమ్మనమున నెవరి వచ్చుదగదు ॥
గీ । కార్యయోగమునకు గావైరినై నను । నద్వికల్పమునీ నయోపధం
లు । తనబలము నెదుటి దళములబలమాను । నెరిగినదవలయుఁ బృథి
వివరితి ॥ క । స్థానవివృద్ధివ్యయవి । జ్ఞానయతుడుఁ బరిచాన చాక్షుఁడు
దును । త్రానుచరుదునువస్త్వచా । మానుడునగురాజుచైరి నాండలి
శైలుచు । క । మనుతనతిసక్తుగృహ । రమణునిసిరిజెరుచుశ్రీతు
రాజులుగుదుగా । మముగోధములోభముమో । వాముమదమునును
త్పరము మహాత్మకులార । క ॥ కలహంపఁజేరివకకో । శీలకంఠభుజంగ
భృంగ శివసంజ్ఞాం । బులచరితములగై కొన । వలయుధరావల్లభు
నకు వలసినవేళ । క । పృథివ్యపరియందుకీటము । గతినుంజగనేతి
జలయు కర్మముధరణి । పథులకుఁబివీలికావం । తతిచేష్టలఁజూపవల
యు జరియెగిరికా । గీ । అననిచాలకక్రియా నియుక్తుండైన । వకు
మిత్రీవృద్ధింప దానవార్క । దంజధరనమీర కాశాధికతులయా । ప
ములచాల్పవలయు నుమియఁబెరిగి ॥ క ॥ ఘనవషణాదావగిరియం ।
బువనానుగు నెలలుతుహి । ముద ముసగునుక్షాం । చుగిదిగిదిగినవాతల
మిదిచిచ్చిజలనరయవలయు మర్రివృక్షుడుభా । క । వివక్తమిదిమిదనల
దా । బుద్ధివసునైరముల చేరి నువదిసముగై । కొనుకొనునూత్తమ

అయిం । బునగొననగువన్న రాజ భూజనమాలచేక । క । కాలమున
 హితులనహితులఁ గాటుడుశ్చిందుకరణిగఁజేపవృజముఁ । బాలనఁ జే
 శియుకుళలకు । శీలులదండింపవలయు యీతిపతిసముదై । గీ । అధిక
 గూఢవృత్తి నఖలజీవులయందు । దిగజరించుమారు తిమునిధమున ।
 గూఢచారవృత్తిఁ గొనిచరింపగ నున్న । పొరపదివులందుఁ బాధికావుండు ।
 క । తిమతమవర్గాశ్రమధ । ర్మములువిడిచిదుష్పథమున మలయుజన
 వా । తముశిక్షింపుచునిజధ । ర్మములనిజాపువిధుబొందు మధువప
 నంబుల్ । గీ ॥ నృపునిరాజ్యమందు నిఖలవర్గాశ్రమ । ధర్మములుప్ర
 పూరి తంబులగుచు । నుండేనేనినాక యువతిసంయోగ నా । ఖ్యాబ్ధిదే
 లగాంచు నవ్యభుండు । గీ । పరులవాత్సధర్మ పరులుగానుండించు ।
 నవనివిభుడుఁదాను నమ్మనజల । సుకృతిపతేతిహీన పొరిదిగైకొనుడుం
 డు । వస్త్రభాగమతను సత్వలారి ॥ ఉ । కావునహిరుధర్మగుఁ గా
 రపులై నయ మొగకవృత్తిసీ । భూవలయంబునర్జయుచు బ్రోవుడుయ
 జ్ఞముచేరవేల్పులఁ । శ్రీవిలసిల్లనంతతులచే దితృకోటులతిత్వభక్తిపూ
 జావిధచేరినీశ్వరుని సంఠనమొండెడుజ్ఞజేయచుక ॥ క । అనివారికి
 ననివారికి । వినయవివేములబుద్ధి వెలయుదెలిసియ । మృచువృద్ధులకా
 నిలోకం । బునకీరిదేవసంఘ ముల్బాగదంబు ॥ గీ । అంతివన్ను
 పుత్రు లత్యంతవిభవ । రిమ్ములైతొల్లికంబు ధర్మంబులధిగ । మొప్ప
 గవకపురంబున నుంకిరపుడు । రత్నకుండలుదవనికి రాజుగాక ॥ అల్లు ॥
 సీ । పదియేడులక్షలి ర్వదియేస్కదిసహస్ర ములవత్సరములతో కలిత
 మయిన । కృతయుగంబుగిన త్రేతాయుగంబరు దెంచెనప్రదుసము దీ
 పుడైన । రత్నకుండలుని పుత్రి కుడగు విజయ వధకనుడను మనురాజు
 ధరణియేలె । నానయమునయ డాశీశుడొకనాడు తగ్గడియెనపుల
 పుత్ర తనయుఁజూడ । ప్రచ్ఛకారూఢుడైమింట బోవగనగు । మూలీయ
 నురాక్షనుడుబలి మందిరమున । నుండిభూమికిజనుడెంచి యుంకిజూతి ।
 విప్రుయమునెందిపోవప్ర విష్ణుడగుచు । క ॥ తనతనయయైనకైకని । గ
 నుగొనియిట్లనుకుమారి గనుగొంటివెయ్య । ధనదుడలంకాపతియై ।
 పుత్రులుచునున్నాడుధన ముదంబుల చేతక ॥ గీ । సింహతనయుఁడుగలిగిన శా

కుమారి । లంకకథితీయగుండా శంకరేక । రాక్షసులశ్చల్లనధిక్రమా
 ఘోరములొదలు । మున్నుమనఃపట్టణముగురియన్నగరము ॥ 1 ॥ క
 న్యకాపదాన కాలమహునికు । యోవ్యనంబుమగుల వధిగమింతుఁడ ।
 వీరమై నవాఁడెతఁబ్రతిగ్రహిం । పంగసీత్రుఁడగుదుపద్మగంధి ॥ 1 ॥ క
 మలకలిగియొనకనుల శైవడిపర్వ । గుణపమేతవీపుగోరనీడు । కృతమునం
 దుమేమి కీర్తి చేబ్రతుకంగఁ । దలచియున్న వార మెలమినిపుడు ॥ 1 ॥
 కన్యకావ్యవహరింప కలుగుననుచు । కన్యకలుగలయభిమాన కాంక్షు
 లైన । తండురీతునిత్యదుఖంబుఁ దనరుచుండు । కన్యకహంకారులు
 గ భాగ్యంబుగాదె ॥ 1 ॥ జ్ఞానాకులజ్ఞుడైనపాలస్త్యుడగుమునీ । శ్వరు
 నిచ్చిత్రపనునివరుడుగాగఁ । జ్ఞాందుమీపుమీకుప్రట్టు దురీదృశ । బలులు
 భులుపురిపాతురీలబలా ॥ చ । చనుమరిదున్నయాశ్చర్యము చక్కటి
 కించుచించింపినం । తనవనుదెంచియత్రపసి నాలవహ్నియహోలని
 ల్పితా । గనిపిత్తగారవంబునను కాలమఁగోరగఁగవ్యమాసవ । రుద్రుని
 శైవరన నతాస్యయియు యుండునిజాంఘ్రినిఖంబుఁ జూచుచున్ ॥ 1 ॥
 అటులతనయొడుటనుండిన । కుటిలాంకజంబ్రవదనఁగోన్ ప్రసిమా । ర
 టలక్ష్మియనం గెగసి । నటతేరింజాచియమ్మహాత్ముఁడనియెన్ ॥ 1 ॥
 ఎవ్వరినూజనబలనీచటతీల । యరుగుదెంచితి మేమకా ర్యాధః మిపు
 డు । నశ్శిముగఁజెప్పుమనుచునం జలియొనర్చి । పలికెమునినాధుతోడ
 నావంకచాక్షి ॥ క । మునివరియెరుగఁజెతత్వం । మనతెందీడుమాతినా
 కుపుష్పేర్కటశీ । ననుజనులైగసి నాపీ । రసభూజనకాఙ్గనిటకు నాగత
 నైతిక ॥ చ । అనినవిని నమ్మునివరుం డంతిశ్యోగంబున విచారించి
 యంతయు నెరింగి య క్కురంగనయన కిట్లనియె ॥ క ॥ ఓవనజనేత్రితావ
 క । భావమనాచేతనరుగలడియె నఖిలమున్ । నావలనఁగుమూరావి ।
 భావమనాంధించిత్ర వ్యక్తముగాగన్ ॥ 2 ॥ చారుణమైనకాలమున
 తన్నువరించితివుగావునకా । నీజరపత్రనేత్రానిను నీకలువంటిమతుండు
 గల్గెడుకా । చారుణుడైనరాక్షసుడు చారుణసేవకేనవ్యమానుషకా ।
 చారుణకర్మమకవిపుల చారుణచేష్టుడుచారుణాంగుడు ॥ క ॥ నాచితి
 లైకసియమ్ముని । తేవునకునమస్కరించి దేవతహత్యా । నీకంటిపుత్ర

నీదగుఁ | బావనుచుబ్రహ్మయోని భవ్రుకుంగాగఁ | వ | అనిన బా
లస్తుండెట్టినియె | క || పశ్చిముక్షగునీనుతుమది | వశ్చక్కుఖుగుమదీ
యవంశోదితుడం | హశ్చయదూగుమనద్గుణ | నిశ్చయనుతివిబుధత
నిశ్చలుకునగుక | క || అనిపలికింపవసుక | ప్లయచూరించినవిశా
చరాశ్చజకాలం | బునగొన్నశ్చకుగనియెక | దనయునిభీభత్సయాపు
చారుణకర్ముక | క | పదితలలినువదిచేతులు | పెకపెంకోరలును
వేటపెదపులునీలాం | బుదరుదీతేగురుకన్నుల | మదిమొగములుగ
ల్గిదనుజముఖుడుబుట్టె || నీ | అపుడునక్కలుగూసె నాకాశపథము
న క్రోవ్యాదితతివికారములుజేసె | వానప్రంశునురక్త వర్షంబుగురిపి
చె వారిదంబులుఖర ధ్వనులుమోసె | దూరాంచుడెంతయు బుడీధ
వింశతు ల్కాలములుభూత లయినబడియె | వన్నతైలముగఱి
వసుతులిగంపించె వాయుపుత్ర వారుణ త్వమునవీచె | నాహినీశ్వరై
వారాసిత్తోభించె | త్రిదశవరులుదీనవదనులై | జగములెల్లనిల్లపథ
యెంబులయ్యెన | య్యసువర్యుడుదితుడగుచునుండ || వ | అన్యద్యనిం
న తనూజునకు జనకుండితండు దశధిరంబుల జూచిదనాశని దశగ్రీవుక
ను నామంబాపంగెలంత || ౩ || ఘనబలుకుకుభక్తజూను | జగియి
చెనుపర్వలోక జయనాగుడైకూ | ర్విసఖయచుహూంకరింబు | జని
యించెవిభీషణుడుపద్మగుండె || వ || అద్దశగ్రీవ కుంభాక్షు లన్యూన
ణ్యంబున దినదిన ప్రియభావానులగుచు నత్యంత మిత్తులైశ్రేయోగోన్యం
బున ననేకమహాజనహంసా పరిత్యంబుగ జనించిరి విభీషణుడు సమా
చరితజగత్ప్రపణుడైన ధర్మాత్మ్యుడగుచు న్వాఙ్మాయ నియంతాహారం
బుల జతేంద్రియంబైయుండ మెక్కనాడు || క || ధనమడుతుండీర్చిజా
డగ ననుపమతేజునునలుప్పకారాధుండె | చనుచుండబాద్మిత్వెసి |
చదుడొదిదశాస్త్రితోడఁ జనుపునలలికెక | కా || నీయన్యధనవాధు
బుప్పకగతుక నైజోయుతుక జూచునీ | యాయునికాదగజాదుడుద్ద
రిభాశ్చక్రవ్యంబు తుల్యంబయో | నాయుడైపువంటి ధీరుడపుగా వా
పుత్రగినించుకే | యేయెత్నంబొనరింపగావలయు నీతిట్లుడశూరత్వమే |
క | అన్యద్యుడల్లనూటనిని యద్దశకంకురురోపచిత్తుడై | యనియె

అగ్నిజ్ఞ తేనీవినుచున్న మదగ్నిజ్ఞకంటెమిక్కిలిగా । ఘనతవహించెదగా
 నవాధి కత్తమునుంచెదవత్సరంబుగ । నైనియెదుగానియిప్పుడిట్ల గుండ
 కవంతపనుచియొకాడూమా । వ । అన్ని జవని నుకంటరచి దళగ్నిత్రుడా
 గ్నిహంబున పగోపమానమౌడై యుగ్నిశివం బొనర్చి కామితాభిలా
 షు నొందెదవని తిమ్మింబందాను నుగోకణాస్థానంబున కరిగి చుమ్మ
 రింతైవ తపఃబుగావించిరి వత్సమ । మ । తపశాలంబున భానుపంచగి
 ణ మధ్యస్థుడు వమోగతిక । విప్రులొం పోదజలాభిషి క్తతనుడై వీరాన
 నమృతమై । స్విపశీ జావసంబు నొందువలిలాంతస్థుడు నైయాశ్రియగా
 దప మొప్పుగా దివేల మొడ్లు పలిపెకాదాగుంభకర్మకర్తృబుట ॥ ౬ ॥ అం
 చితనత్విధ్యోమై డై వవిధులు జేసెవాన్మై । పంచసహస్రకర్మములు
 భానుసంబు ను మొనర్చుచావూడై । పంచసహస్రకర్మములు పూజింప
 వుల్లెల్లి అగ్నిదేవతొంబుగా । విచిత్రపంజరములైనవి వేలకరత్నము వేల్పు
 లేన్నగ ॥ మ ॥ అమూల్యమైనదేశాస్థుడు విరాహారస్థితినదివ్య
 వ । యా సహస్రకర్మములనెల్లెల్లె నిజశీవకంబునై లోనిట్లువ । మహా
 వాక్యంబులనొల్లెడైవ తనశీర్షబుల్ బ్రశీకరబునొం । దేవమూరాపు
 నియోగుడే శశి యె , శేఫితియు న్నుదగ ॥ ౭ ॥ దశమూర్తిసహస్రం
 బున । దశమూర్తి బుద్ధులుగుగ్రాహతత్వరుడగునా । దశముఖునిమోలని
 లిచెత్తి । దశముఖులపేతుడైవీ శామహుడొమిన్ । వ । అట్లు ప్రత్య
 క్తుడై యజుడిట్లునయె । క । శ్రీమదపయితదశానన । నీతపయనకీపు
 డువరిమనీకీచ్చెదవా । ఛాతికయమేరుకేపుమీ । రీతివృధామూసమ
 లభ్యతకటా దగా । గి । అనినలేదివిశుద్ధాంత రాత్నుడైన । దశము
 ఖుమగ్ని హరివిందములకెరగి । హామగగద్గదకలిత వాక్యములబలిక ।
 దేవదేవతామహాదివిజవందాగ్ని । క । చతురాస్యప్రాణికోటి । వృత్తి
 కంటెభయంబులేదు మృత్యుప్రకంటె । శ్మితకాత్రప్రంబులేదది । గత
 డై నబలంబుకంటెలదెబలంబున్ । వ । అదిగావున । క । సుగరుడ
 యుత్తరాత్మన । వరపన్నగముఖుల చేన వధ్యతనెంకగా । వరబుల్గతిరు
 లగడువగ । నరముఖ్యప్రాణితత్వప్రాణమగునా । ద । ఆనవిసమ్మి
 దేవయతు డై చతురాస్యమనీప్రగోరన । ట్లనయగుదానవేద్రదనకు ల

మృత్యుగావరమొక్కటిత్తము । న్నవలములో హులంబులయి నట్టిశిరం
బులునికు వెండియొక । జననమునొందుదుర్లభము సౌమ్యమునయినను
రూపమయ్యెడుక । క । అనునంతదక్కీపున । కనలహుతములైవశిర
ములప్పుడు మెలచెక । వనజాదంతవిభీషణు । గనుగొనియానంద మొ
దవ గానిట్లనియెక । గీ । ఓవిభీషణధర్మవంతు క్తబుద్ధి । వైసనీచేత్ర
తుండ నైతినిపుడు । పరమగోరుమునావుమంగరయ్యగంబు । మోడ్చిప
ణమిల్లియిట్లనుముదముతోడ । చ ॥ కమలజలోకనాథమియ్య గన్దెనగల్గె
మహాకృతాభాభా । వమ్మగైకొంటివాహృదయ నాంధరిమీయదలం
చితేనిధ । ర్మముననుదీయబుద్ధిపర మామదుపేతుడ నైసయిప్పుడుక । స
మయకనుండునట్లగ నుసంగు మెసంగుముబ్రహ్మభావముక ॥ క । అ
శనివియిట్లనయిగునీ । కనిమిమరిపు యోనిజండ మెనక ధర్మం । బునసీ
బుద్ధిరమించెను । గొనుమమరత్నింబునీపుగుణరత్న నిధి ॥ వ । అనియత
నికటాక్షిచి కుంభకణ్ణానకు పరంబీయ నిశ్చయించు పితామహు
జూచి కృతాంజలులై దేవతలిట్లనిరి ॥ చ ॥ కమలజకుంభకణ్ణానకు
గాంధీరిమీయగగూడ జెల్లనో । కమలకునిదుకంబకము గాఢరీయిం
చెడునందనంబునందమరి పరానుచారిణులనెప్పులక సురలకమనుష్యస
యీమలనుబ్రుంగులబ్ధవసు వైసజగంబులమూడులొంగడక । క । భా
వమువరమూలంబున । నీపగతునకిచ్చుటొప్పు విశ్లేషప్రవా । హావాద
ననుగుణగముల । కోపదృజయితినిదియ యు క్తబునడుక ॥ గీ । జా
నిగక్కనితొకపాణినిల । నేనిమిశ్రోణిరాణిరావించెయజుడు । దేవిభూ
తంబులకుజన్మధృతియుమతియు । స్మృతియుగావునయూ దైత్యుజన్మాని
యెపు । క । అనివినిభారతియూడై । త్యునిజన్మగ్రముననిలచెతో య
జభవుడుక । దనుకేంద్రవరమువేడవము । మనమునమతి మెద్దియనిన మ
నుజాశనడుక । క ॥ వర్షనహస్రంబేను । త్పవకంబుగనిదబొందగాం
క్షించితిదే । వమీస్తురియిమ్మనపుడు । హవకంబునప్రహృయిట్ల య
గుగాకవియొక । గీ । దేవనిదకయనిదకయిద్వధతరముగ । పరముద
యనీయుమనియనవాణివశత । నిదయానిద్రనాకునిన్నడిగడు । పరిమిని
వప్రహృయిట్లయనకుగ్గునునియె ॥ క । అందుకుదేవతలకాత్మ । నందం

బునఁజొందిరజని నారిమఁగియూ । చందమునఁబలికిచనియెను । బృందా
రకరాజతోవిరించి యునరిగెగఁ । గీ । అంతకుంధకఁజూడెంతయుజెందిది ।
నాముఖంబువలన శేమివాక్య । మిట్లునిగఁజూచె నెన్నడుమున్నది ।
యభిలషించలేదటంచువగచె । వ । యిద్విధంబున దశాననకుంధకర్ణ
విభేషణలు లబ్ధవరులై నైష్కాంతక వసంబున సుందరిని కథకుండు శాస
కాదులకుం జెప్పనిట్లు । క । జయవాటిశ్వరమృత్యుం । జయగంగాధ
రమప్సే శ శశిభరిణాధనం । జయలోచనభవమోచన జయశీలజగన్ని వేళ
జయమల్లెశ ।

మూలిని । కనకఁబరచాపా శాశలజ్ఞానదీపా । వినుతసుజనరఁజ్ఞా వి
ద్విపద్గర్వశిక్షా । ఘనవృషభతురంగా కల్పవచ్రాతభంగా । జన
నసురణదురా సానుమద్రాజధీరా । గద్య ఇది శ్రీమదగ
స్త్యేశ్వర వరఁగిసాదలబ్ధ స్త్రీద్రవితా విచక్షణ సులక్షణ
శాండిల్య గోత్రపరిత్ర వీరభద్ర మంత్రిపుత్ర సహజ
పాండిత్య వీరనామూత్య స్త్రీశీతింబైన మను వం
శపురాంబును మహాప్రబంధంబు
సంద, ద్విత్రియా శ్వాసము
సంపూర్ణము

శ్రీమదాంబును మహాప్రబంధంబు

శ్రీమదాంబును

శ్రీమదాంబును

శ్రీమదాంబును

మనువంశపురాణము.

త్వత్రియా శ్వాసము.

—శ్లోకం—

శ్రీశైలశిలాదినిత । శ్రీశైలశిలాధివాస సేవకజనజే । వేదము
మహామూలక । రాశనమదభంగమిట్లు కాదునలింగా । క । అత్రుభరిం

పు మవ్యలి వృతాంతం బెట్లుఁజరించెనని యడిగిన శౌనకాదులకు శా
మహాచక్షుఁ యిట్లనియె నట్లు దశగ్రీవాదులు శ్లేష్మాతః వనగలున నుం
డుట నెఱింగి సుమాలిభయంబు మానినిజానుచర సమేతుం డై పాతా
శంబున నుండి మారీచ ప్రహస్తపరూపాక్ష మూహూదర ప్రధాన వ
ర్ణాద్యనర్లభ బలవన్నిశాచర సమూహంబులతో నుద్గమించి దశముఖం
గనుంగొని యాలింగనంబానన్పి యిట్లనియె । క ॥ దనుశ్చేద్రసీమనోర
ధ । మనువమమై సఫలమయ్యె బ్రజవలనం । ఘనతిరవముల గవని
టు । లెనయగగనిభాగ్యులుపుడెనియెంతు ॥ క ॥ పారిచేభగ్నులమై
మన । పురిలంక విడిచిపారి పోయిభయముచే । నురగాలయమునమే
మం । దరముఁటిమిదిక్కులేక దనుజాధీశా । గీ । యిపుఁనీయన్నధన
దుడగీశుడగుడు । లంక యేలుచునున్నాడు శంకలేక । సామమునజెప్పిబం
పుమాళక్యమేని । బలముగొనిపోయిపెడలించవలయినతని ॥ గీ ॥ ఇ
ట్లుచేసినపీఠలంకేశ్వరుండ । వయ్యదునిజంబుమనిగిన యసురవంశ ।
ముద్భూతంబగు సీచేరినోమార । రాక్షసకులంబునకు నెల్లరాజవౌడు ॥
క । నిన్నుఁజేరితీంపుచుమే । మిన్నాట్లన్నారమహితుసప్రభు గలుపు
మీ । వన్నవరదనియె ధనందుం । చెన్నగిజా యులేనిచోరనగునేమాకు ॥
వ । అని పలికి భ్రాతృ స్నేహంబున నెడంబడక యుండిన దశగ్రీవుని
ఱిచి బ్రహస్తంఁడిట్లనియె । గీ । దశవదనయోగిలుకగ దగదుపీకు
శూరులకు లెట్లదండ్రులు సుతులుహితులు ! నన్నదమ్ములుననుచు
మర్యాదగలరై । వినుము వెండియునుకీమూట వీరివర్ణా । గీ । అదితి
వితియుననగనప్పుతెల్లెల్లుగ । పృథునిభార్యలైవ్యగఁమేలి । రదితియుం
ముట్టిరమరులుదితియందు । ససురులుదృవిందిరధికబలులు ॥ వ । ఈ
భూలోకమ్మీను పాతాళలోకమ్మీను నేకచక్రముగా నసురులు బాలింపు
చుం నారాయణుండు వూరినడంచి త్రిలోకాధిపత్యము సులలిహంకెన
తిగావున నీవైక్యరుండ విష్ణుకువివర్యయంబు జేయకుము సురాసురల
నడంపుము నావచనంబు గ్రహింపు మనవుచొక్కింత తడవు చింతించి యొ
జంబడి యొగహంబున దశగ్రీవుడప్పుడప్పుర్య జేవులంకూడుకొని త్రి
మూటంబునకరిగి బ్రహస్తనిధి బిలిచి యిట్లనియె । ఉ ॥ పామ్మబ్రహస్త

నేగమున పోయి ధనాధిపుతోడ సానుపూ । ర్వమ్ముగ బంబుమీపురము రా
 ఖుడ సేవ్యము రాజరాజుని । విష్ణుయినిందునుండవల దిమ్ము పియంబునని
 చ్చి లేసెవా । ర్వమ్ముగధర్మముంజెడదు శాంతిమునుందిదియెల్లవాఁకి ।
 ఖ । అనినుద్వచ సంబులుగాగొని విహితోక్తులు జెప్పమనవుడు । ఛ ।
 చనికనియెన్ బ్రహ్మకు బ్రతిస్తనమస్తవిభూతిలాభశో । భనవిభవాభి
 రాము ముగిభగ్గిరీటవిరాజమానునూ । తనశుభభావమానువిను తా
 ప్రతిమానముతోవిశాలుగాం । చనమయిఫీకనంధుకుభ సంగ్రహకర్ము
 మనువ్యధర్మనిక ॥ క । కనితత్తునియోదితవ । తిశామునదగియతి
 నితోడ రాక్షసుడనియె । ధననాధదశాస్యుడుని । యనుజాతుననుబంపె
 యుష్మదంతికమునకు । ఛ ॥ వియమతీర్తన్నవాక్యములు విత్తపయి
 నగరంబుమున్ను పెం । పెనయసుమాలిముఖ్యదను శేంద్రుల చేబరిభు
 క్తమయ్యెను । య్యనివిప్రుకిమ్ముమాపురము పార్వము చేసని చెప్పమందు
 బా । చినవిటవచ్చిమానయి చెప్పగమిరుగ్రహింపుకంటయి । వ
 అనిన కులేరుండిట్లనియె । క । నానవళూన్యంబగులం । కానగరము
 తొడియిచ్చె గావుననేని చోనుంటిమానమునర । ఊనాయకమిమ్ము
 గొట్టికొంటినిచెపుమా । క ॥ ఈలంకారాజ్యమానగ । బాలయననునా
 కురాజెపాదీదలంబూ । రీలేయిండిననునా పాల్కుమిరాపాల్కుమిర పాలిం
 పుడిటక । క ॥ నానంపదతోవరిగెద । మీనంపదతోడ నాక్రమిండుకొ
 నిపురి । భాసిల్లుదుండుచ్చితి । వాసిగమిలంకమిరు వాసవవైరి ।
 గి । అనిదశ్రీపునకుజెప్పునుబ్రహ్మ । బుచిధనదుకుతతంధ్రపాలి
 గి । యతనికధిపందము జేసి యద్విధిచ్చు । నంతమునుజెప్పనియె
 మ్ముశాత్తుడనియె । క । వినుపుత్రేదశాననునకు । విసయవివేకములనేక
 విధములనరిగిం । చినవిసదుమూధదిక్తుడు । ఘనతరవరదానగర్వి కలి
 తుంకయ్యె । క ॥ గురువాక్యమువినికుండిన । దురిశాత్తుడుతానజె
 డునదుత్తమగూఢా । సురులైనవారువారల । తెలివునకుఁ జనరునద్విధి
 యులుగాలే । క । కాపుసలంకాపురమా । దేవారులకిచ్చిపకలదేవసి
 పేనర్థ । బై వెలయురబురనగమున । కావాసాధకంబుబొమ్మి యనుచ
 తతతితో ॥ నీ । ప్రాగుత్తరక్షం తరస్తానకేరివి లావణిలంబుగ భా

స్తతః । మగ్ధిరకృంగమం దళిలపంపస్థరా కలిరగోపురమల కాపురంబు
తత్త్వాత్మకమునమహానా ద్యద్దివ్యకమలాధ్య పకలనదీధన్య జహ్నుక
వ్య । త్రిత్వంతమననిరం తరవసంతాత్రాంత నానావిధోర్వీజ కానసం
బు । నాసమీపమునందుది వ్యాంగనావి । తానభువనమమోహర గాన
ఫణితి । గలదనీకువిహారయో గ్యప్థలంబు । పౌష్ణివిత్తేయీశుపఖ్య
ముదోరుకు । ప । అని పలికిన మహాప్రసాదంబుచి గ్రహించి నైశ్రేవ
ణుండు నిజపుత్రమిత్ర కళత్రా మాత్య నాహన ధనపమేతుండయి లం
కానగరంబు విరమించి తైలాపాడికిగ నట్లుబ్రహ్మడు నరుడెంచి కు
లేరుండు పలికిన యుత్తరంబులు వినివించిన వినిదికాననుం దత్త్యంతపం
తుష్టాంతరంగుడై యనుంగుదమ్మలునుఁ దానును దానవవితాన ప్రభా
నవగళ సమన్వితుండగుచు నఖిలకాన్యంబైన యన్నగరంబుఁ బ్రసేసింది
నమించిర సామ్రాజ్య విభవంబుల వివాహవిధులు నిర్వహించి పుత్రు
లంబదసి మహాబల సంపత్సంపన్నులగుచు నుండు సమయంబున ॥ ౬౯
తమ్మునిదుష్ప్రియాగుణమి తమ్మునెఱింగికులూనురూపవృత్తి మృదులం
చిభ్రాత్మనిహి తమ్మునకయిధనదుండుబంచినఁ । సమ్మతి నేగుడెంచి
యొక చారుడుద్వారంబందొటంకకుఁ । పమ్మిలితాసురప్రజవి శంకకు
లంకకునిమ్మ శంకకుఁ । ప । పచ్చి పభిత్తిర్చి కనకమణిమయ సింహాస
నంబున తేజోవిరాజమా నుండెయున్న దశాననుం గనుంగొని జయజ
యోదిశబ్దంబుల నభినందించి తిత్తిమీవంబున గూర్చుండి యాదూరియి
ట్లనియె ॥ ౭౦ । వినుదశముఖసియగ్రజ । డనఘమనీతోడ నెప్పు మనినవ
చనముల । మంకులముపకలహితవ । తనమునదగు నెపుడునిపుడు దా
తుణుమొగ్గ । గీ । నందనవసంబుభగ్నత నెందెఱుఘల । యాశ్రమ
ముఖాహుఁడు లయ్యెనఖలదేవ । తలకుగంపముబాడ మెనీవలనననుచు ॥
వింటి నీసీలపభ్యాతి వెలసెడికల । క । నన్ను మనిరాకఁబిదితి । వన్న
భునకగనలిబాలుడపరాధములె । న్నెన్నియొనర్చినబంధు । త్పిన్నులచే
వాచురిత్తితవృద్ధుగాజే ॥ ౭౧ । పనీహరవసంధరాధరమునం దేవగ్ర
భిత్తుండనై । యేనూతేంద్రతపంబునర్చి గిరిబాధీకుఁ మహాదేవుని । కా
నన సంతసబ్రెట్టియయ్యుభవుతో నఖ్యంబుఁ గాఁటినీ । హృదయేంద్రి

వత్సరంబువినినన్ జోద్యంబుగానుండెనున్ || క || పాపమతివదలిభూ-
 తద | యాపరుడవుగమ్మరాక్ష నాధిపసురుల్ | చాపసులనుభవడి-
 యవ | ధోపాయంబులనుదలచు చున్నారనియెన్ || వ || అనవినిదళ-
 గ్రీవుండు పమగ్రకోధ రక్తలోచనుండై కటంకటంబడి కరతలము కర-
 తలంబున పీడించి యాగ్రహంబున నిట్లనియె || గీ || దూతనీపలుకులెల్ల
 విజ్ఞాతమయ్యె | హితమఁజెప్పగఁబంపె నే యిట్లునిన్ను | హరసఖత్వంబుఁ-
 గైకొంటినుచునా | వెరవుఁజెప్పెడుధనదుడువివగవలయు || గీ || అన్న
 యగురుండుపద్మజుడనియెఱిగి | యింతచాకోర్చియుండుట యింతజే-
 నె | నాకుఁగీడుదలంచియున్నాడునాడు | మ్రోలనిటులాడుటకునిక
 తాళగలనె || గీ || బాహుబలముకలిమి బరికించిమూచులో | కముల
 గలిచియొక్కగడియలోన | యమునికేతనమునకనిపెదనించాది | లో-
 కపాలకులనులోకమెఱుగ || క || అనియదిరిపడిదశాస్యుడు | కనుగొన
 లనునిప్పులొలుక ఖడ్గంబుననా | ధననాథుడూతధిరముగ | దునిమిగు
 రారులకొనంగె దుష్టుండగుచుగ | వ | అంతబొలస్టుండు స్వస్థయనం-
 బు గావించి జగత్రయ జయకాంక్షియై రథాచార్యుండగుచు మహిమా
 దరప్రహస్త మారీచ శుకపారణ భూమామౌది పదిపులంగూచుకొని
 మహాసురిసేనా సమన్వితుండై కదలి త్రోధాతి లేకంబున లోకంబులం
 దహింపదలంచు కాలాగ్నియుంబోలె పురగిరిపరిద్యమొం వనంబులుగ
 డదిమాహూత మాత్రంబున రజతగోత్రంబునకరిగె నయ్యవపరంబు
 న || క || దనుజేంద్రునిగనియెత్తులు | ధనదునితమ్మాడనియెఱిగి తారరిగిని
 జే | శునితోజెప్పిననంతట | జనుజెంచననేకరాజ సైన్యయుతుండై ||
 అంత | క | అభీమతలంబులసం | యోధమురత్నాకరముల యోధము
 పగిదిగ | శోభిల్లుచుదన్నగముగ | యోధింపగ జేయునట్లు భూరంబ
 య్యెన్ || గీ || అవునుదొమ్మియధమయ్యెరజ్జోయత్ | పంకులంబుత
 క్తపంకిలంబు | నాయుధోగనాధయపజయజయయ్యెత్త | మతులభూష
 రాగవృతమునగుచు | వ || అట్లుదలపడి మహాభూర యుద్ధంబగునెడ ||
 క || తనబలమువృక్కుటయధప | దునిబలమెత్తుగ్రమగుచు దొడకుట్ట
 యునుగన్ | గొనినిజనుంఁరియుతుండై | దనుజాధిపుడేవుఖాతితాదా

పక్షయో । వ । అట్లు దలపడి దశగ్రీవు దశ్యుగ్ర విగ్రహంబు పలువు
 యు మురంతనిరంతర కుంతగదాముపల శక్తితోమీర కరవాలిండ్రివాల
 ముద్గరపరకుపట్టె పప్రాస పరిభూద్యాయ ధంబులచే వధ్యకూనుండగు
 యు పిరుదీయక తవిలినిట్టూర్చులిచ్చుచు పెచ్చువెగి ధారావమాంబు
 గురియు జలధరంబులచే మహాధరంబు ఛాచ్చున ననేకాత్రు సమావృ
 తుండై చలింపక నిలింపరిపులం బురికొల్పుకొని కాలదండ ప్రచంక్షంతై
 వ గదాదండంబు కరాగ్రంబునబూని జక్కులం జక్కుదంచుచు విస్తీర్ణం
 బులైన తుష్కేంద్రంబు మణాంబులు గాల్చు గార్చిచ్చు పగిది దీసింది ద
 హింపుచు రంబునీయు నవపరంబున ॥ క । మూర్తీచమత్సాదరతు
 క । సారగఢామ్రూత్ముఖ్య సచివనిహతులై పారిరిరాజులు ఘోరప ।
 మిరపమాసాతములైన మేఘములగతిగ ॥ ఉ । కొందరుభగవంతులైప
 డిరి కొందరుబాంధిపితృత్వై యశావతదంతములగరచి కూర్చికో
 పమెలర్చుకొంతులై । కొందరు గాగరించుకొని గుండుచునుండియెత్తు
 లిట్లుగా । నందరునిచ్చుగాఢలస మాహాతికూలసమానులైరట ॥ చ ॥
 హతులయినిర్జరేంద్రుల యంబునకేగచువారికిన్ సము । ధృతులయిపం
 గరంబునకు చార్కొనువారికిరద్ధరావిని । ర్గతులయిపోవునారిని గాం
 చిక్షుభాళనసంయమిరాండ్రసం । హతినిలాఢమధ్యమున సంతరమేయ
 యులేకగన్పడె ॥ క । అంతధనాధ్యక్షుఁడవచు] రాంతరమునభగ్ను
 లై న యెత్తులగనియె । త్వంతవరాక్రమబలగుణ । వంతులనాయకుల
 నాహవమునకుబనిడె ॥ గీ । అందువంయుగకంటకుం ధనదీవాది ।
 గడగిమూరీచునురముచ క్రీమునవైచె । దానిచేభగ్నుడగుచునా దాన
 త్వుచు । ఊగపుణ్యగ్రహములొలిపితి నబడియె ॥ క । వడిచుగుడదలసి
 వాడుకు । వడివంయుగకంటకునిన వళరాఘంబుల । బడిబడి చిదిరెనా
 భే । ర్వుడ తేసిసభగ్నుడగుచుబారెన్ వాడు ॥ గీ । అంతరములేయహే
 మచి । కాంకకమును । దగ్రవైచూర్యమణిభూషితంబునగుచు । వ్యార
 మర్యాదయైసత్తితోరణార । రముబ్రవేళించెరయమున కావణంబు ।
 గీ । అట్లువచ్చువానివట్టింతగనినూర్య । భానుడనడిచార్వరపాలుడెది ।
 యోగిరాక్షసుడునువారిం చెవారింప । నాగకలపోయెనసరవతుడు ॥

గీ । యేక్షుకంతట కైలశ్చం గాభమైన । తోరణ ప్రభము బెకల్పితము
నైచె । నై చుటయువాడునుండెనిశాచరేంద్రు । ధక్షతుండయ్యెల్లబహు
వరార్పణమున । క । ఆతోరణంబుచేతన । నై తేయునుసూర్యభాను
వాడితు జేసెన్ । భూతీకృతనిజనుదయై । యాతడదృశ్యస్వరూపుడయ్యెన్.
జూడన్ । ప ॥ అంతనయ్యెత్తులా రాక్షసవరాక్రమంబు గనుంగొని నె
రిచి తరంగిణుల ముణుంగువారును మహీధర గుహంతరంబుల జూచు
వారును విచ్చలవిడి నెక్కడనియు బరచువారును నుల్లంబుడల్లడిల్ల దు
ల్లిపడిజెల్లనై పల్లంబుఁదాగు వారును పోలేక భువింబడి పూరిగరమివా
రునునై యుండిరట్లు విచూక్తశీసులును నిర వ్రసాధనులు వివరావవశు
లును విత్రప్తకంప మాపకులునునై పారుతినువారిలంగని యక్షీణధై
ర్యంబున ధనాధ్యక్షుండు యక్షులొక పట్టభద్రుండైన మణిభద్రుంజా
చి యిట్లనియె । క । యక్షేంద్రపతినిహారెను । యక్షులరక్షింపుమతి
దురాత్మకృతగుని । రాక్షసులజయింపుమునీ । యక్షీణభుజాబముర
ణావనివెలయెన్ ॥ ప । ఆనపుడు మహాగుణ సముద్రుండైన మణిభ
ద్రుండు చతుస్సహస్ర యక్షుల సమావృతుండై సమరంబునకు దొడం
గెనప్పుడు । క ॥ పరశుగదాతోమరము । ద్వరపట్టినభిండివాఁ ఁ భద్రాదుల
చే । నురురణమునీయదొడగిరి । హరినైరులతోడగదినియక్షాధీశ్వర ।
క ॥ వేయుగద చేబహువుడు । వేయుచుపాపాదరుడురెండు వేలుసము
ద్ర్య । న్నాయుండగుధూమ్రాక్షుడు । పాయలుబడబోద్విపుడనిబడనై
చిరటన్ । గీ ॥ నారియధూమ్రాక్షుడుగృడైమణిభద్ర । నురమురో
కటములైననుదితకోషు । ధగుచుగదబూనియారిత య్యగురుశిరము
నై చుటయువాడుసోలుచుననుధగూఁచె । గీ ॥ అట్లుకాడితను సకుండగు
చుకోసి । తోక్షితుండయిపడినధూమ్రాక్షుఁజూచి । కోపరక్తాక్షుడగుచు
కక్షీ విధుండు । యక్షపర్యునిమిదికినరుగుదెంచె । ప । విలయిశ్వకా
నుకుల్యుడయి వేడిమివచ్చుదశాస్థుమూడుక । క్తులనెడ నెచెయ్యవతి
తోడవతివృత్తుటంబుమీదను । జ్వలగద నైచెరావణుడు జారురీతిముఖ
ర్వగంబుగా । సలవజనంరనుండెయును యక్షునశేణ్యుడుపాశ్చ్యమా
ర్యయై । క । అట్లు మణిభద్రుండు విముఖుడగుటయె మహావీరుండై

న కుచేరుండు చనుదెంచి పక్షిముఖంగని యిట్లనియె । క ॥ ధర్మము
 లుచెప్పబనిచిన దుర్మతి నెవినకమిగుల దూతనడచినా । కూర్మియుడలచ
 కనాహవ । కర్మమునాతోడనేయు గడగిరివిజలే । క ॥ శేనెంతనివారిఁ
 చిన । హానంబిండుకయలేక మరలవునిరియ । స్థానంబునొందియ్యాదు ।
 ర్మానఫలముగుడువగలవు మానవహీనా । గీ ॥ తల్లిదండ్రులగురువుల
 ధర్మనిరుల । నెవ్వడనవమానించు నెకకమాలి । వాడు వైస్వతాలయా
 వాసుడగుడు । నపుడుతిత్ఫలమునుగాంచునమరవైరి । క ॥ శనబలముగ
 లుగునప్పుడు । బుడవ్వండ్డనిరపమునలుపడువాడుక । బెనుకరిపించు
 మృతుండై । ఘనతరదుఃఖంబునుందు గల్గిపవ్వాదయా । క ॥ ధర్మ
 మునరాజ్యసుఖముల । ధర్మంబునదుఃఖములునొదవుగావునన । ధర్మ
 ములునేయనగుదు । మృర్మములుబరిత్యజింపగాతగునసురా । క ॥ పా
 వఫలముదుఃఖంతా । పాపముభోక్తవ్యమన్యభవమందగునా । తోపనా
 తిశారకుడెలియక । పాపముగావింపుచున్న వాడవుగుమతి । క ॥ మేది
 నిన్లొరకునును । తాదింపపున్నేచ్చనలనప్రజ్ఞాగుణములే । యాదృశ
 కృతమగుకర్మము । తాదృశఫలమాగతంబుతిధ్యంబరయన్ । ఉ ॥ బు
 ధ్ధియురూపముకలబము బురిపమృద్ధియుగారవంబుశ్రీ । వృద్ధియుసిద్ధి
 యుగసుకృత వృత్తియుకౌర్యముఁగొళలంబువా । క్షిద్ధియుబూర్వజన్మ
 మున శేసినకర్మముచేలభించునం । విధనులైనమర్త్యులకు విశ్వము
 నెందునిశాచరాగ్రణీ । క ॥ సేమితియిట్టిదిదుగఁగతి । గామినగుడునిపు
 నిజముగావుననీతో, నేమువచింపగవగదిపు । డీమాగఁముదురాఁ
 ముద్రవృత్తముగాదె ॥ వ । అనిపలుకుటయు తత్సహివ వరకానులైన
 మూరీచాద్యమాత్యులు పరాజ్ఞులులై శలంకులకు దొలంగిరంపె నక్కి
 న్న శేశ్వరుని గణాదండంబున శిరోపాతుండై దశముఖుడమియుం జి
 లింపక నిలిచె నయ్యుపేనరంబున నయ్యుద్దళుండద్దయుం గవిశిపారాదన్
 గడగిరంత । క ॥ ధనదుడనలాత్మమేసిన । దనుజునలిలాత్మమేసె
 దద్దయుబవవా । శనశరమువైచెయెత్తుడు । వినతాసుతశరమువైచెవి
 బుధాహితుడుక । ఉ ॥ రాక్షసుడంతమాయగొని రాజవరేణ్యవధింప
 బూనినా । ర్మమువారణేంద్రముత రత్నపుక్రొడము పర్వముకము

౪౪ | పశ్చిమవాహిన్యాప్రాదము బర్హతమున్ బటులొంటుదంటులై |
 యుత్తుడు వైదికాచరుడు వైశనుపట్టపహస్రభంగులన్ || ౧ || యిట్టి
 హువిధములచాన వేండుచేత | నభిమాతుండయిర క్షత్రియగుడగుచు |
 కృతమూలంబగునశోక వృక్షముట్లు | నతివిషాదంబునెందెగువ్యాకవి
 భుండు || ౧ || దనుజుడంతవోరతన్ను జైకొనిరాగ | నవలనిల్వలేకఱు
 త్తువిభుడు | నవనిధానకలితుడగుచుచారాంతికం | బునకుజనుచుకనక
 పురముజేరే || ౪ || వెనుదగిలిపక్షిముఖుడును | ధనదునివెంటిదయే
 గి తనబలములతో | కనకపురప్రాంతంబున | ఘనభయదధ్వనులదిశ
 లుగలంగగవిడిసెన్ || అప్పుడు || ౪ || దనుజునకువెరదిపోయిన | ధన
 దునితోగూడజనువిధంబునజనియెన్ | వనరుచారాంధ్రపుడస్తా | వనిధర
 మునకాత్మరస్మి వర్గంబులతోన్ || ౧ || అరుగుదెంచెవల్లనల్లనతిమిరపో |
 తములుదొల్తనాతితంబులగుచు | బెడలిడి క్షటులకు బెడలిపోయినయుత్తు
 పంజయంబుకరణి జగతియందు || ౪ || కమలంబులుముకుళించెను | కు
 ముదంబులువిస్ఫురించెకోకములువియో | గమునెంచెవకోరకములు |
 ప్రమదంబుపహించెరజని పరతేంగన్ || ౧ || అపరదిశసాంధ్యరాగంబు
 లతిశయిలై | సగ్రజస్సప్రయోక్తసాయంతనార్హ్య | నీరకణకాండనిహత
 మందేహదైత్య | రక్షణారాప్రవాహాత్కరములపగిది | చ | అసల
 శిఖారులాత్మవిహితార్కరుచివజరత్నగార్థమై | ఘనజలదుర్గజేశము
 లగైకొనియొండడమిక్సయంబులొ | య్యనజనుదెంచెనొయనర
 జాంబికవల్లకప్రవృత్తిమలం | దెనెరుడగ్రభుంకృతి మృగేంద్రునివా
 దవరద్విరేధముల్ || ౪ || మారుడుత్రిభువనజయియా | కారతిసన్న
 ద్ధుడగుచు తాబూనిపము | కారాజితమిగుగొడుగన | కారాపథముప్ప
 రుచిరకారావృతమై || ౧ || కనకపురమునకపుడల్లులకుజేరు | క్షత్రిభ
 య్మథాంతుడయి ప్రతిహారరత్న | కులకుతపవాతకాశ్చెప్పగైకొనుచువా
 రు | నరిగినునువీరులకుజెప్పిరవిద్యంబు || ౧ || వినిరఱుంబునవిజయవ
 ర్ధనుడునుకు | మారకులతోడనేతెంచిగారవమున | యుత్తువిభుఁబూది
 ప్రణమిల్లియట్టిరాక | శంతయునునిష్కయమునెంది ఇట్టులనియె || ౪ ||
 ఇదియేమితాత దైవ్యం | బాదవగన్ధిభువనమీమున నెంటియనికనా | ప

కయేమిబాడమెనిందా । ద్యుదితిజహరిపారవిరించులరిగిరో చెప్తుమా ।
 అనవుడు । క । విశుమునువంశోత్తమనా । చనునెంచుటదైత్యుజ్ఞానక
 డుజయశాలిదశా । ననుడుచురాత్ముడుకైకసి । తనయుడునవ్వాజగ
 లిదిధనములుగొనియెక ॥ ఉ । అంతటబోకవెంటబడి యాశ్వుబలం
 బుననెగుడెంచెన । త్వతదురాత్మకుండయిన యాదశవక్త్రుకువానిగల్ప
 ణం । భారతముఖ్యనిర్జరుల కైవసశక్యముగావనేనుమా । కాంతు
 పాలిశేగడడ గంబదిలంబుగనుండుమిచ్చట ॥ క ॥ జేవారిశోడసమ
 రము । గావింపుశుపారవశముగాకుంపన । ద్వావంబునపద్ధిక్రియ ।
 గావింపుండనుచుకెప్పికడలెనలెండుక ॥ గీ । విజయవర్ధనుడంతట ఏరులై
 న । యనుజులనుమంత్రిలనుజూదియనములూర । కనకపట్టణమీరే
 యిగాచుకొండు । జాగరత్వముననుబలనిహితులగుచు । ఉ ॥ నుత్తుకు
 దుమ్మరుండుబహు మాయావాడతిసాహసుండును । శ్విత్తుకుదైత్యు
 డావహము నేయగనిబునుజేకయొకనా । విత్తనువెంటనేచనును చే
 గులవారలనుంచికార్యవం । పత్తిరిమండుగుడని పందిగృహంబునకేగి
 తానట ॥ నీ । ప్రాగ్విశాఖామనీ రిమణీయకుంకుమ తిలకపండుభా
 ల ఫలకమనగ । విరిహిడనశ్రేణి విరహవల్లులయ్యుంప దహకుడైత్రిన
 చాత్రమనగ । వేరుకుమరుడుకా వెల్లెనెనవినిచాటు కాలయాపకుచే
 తి గంటయనగ । నిందభామినియాత్మ శృంగారదశకనా గమ్యగేల
 గొనినద ర్పణమనంగ । సురలునవ్యమయూఖగజ్జాపులచేత । పాలము
 స్నీటిలోనుండిబయలువెడలి । జాలువుమీరెకువమ్మితసంపూర్ణరజిత ।
 కలశముననుయ్యనతుషారకరుడుబొడమె । క । విందారబోసినట్టుల ।
 నిందారగిలచణోర నివహంబులకుకా । బండేరమగుచుకళికుది । భం
 చారముగ్రమ్మచునుపృథివీతీయనకా । చ । శుకవికళారకావళులు
 సాంపునఁగూఁడెనుధ్రువతోత్తమ । ప్రకరముగేరిమోయనిక భానుఁ
 డువెన్నెలమూగికాయఁడు । ద్వికవలిగాలిపాచ్చికక శేయవసంతుఁడు
 వెంటబడాయడ । రృకుండపుణ్యమిందెఁభవి పాంధమ్మగంబులవేట
 లాచుచున్ । క ॥ కెలిగలువపువ్వులెడనెడ । గలుగుకొనిమధ్యమందు
 కలహంసముధా । సిలుగిదిరేవెలుగురి । క్కలలోపలదేవల్లెగనము

నక్షత్రముగఁ గ్రహార్చనమునకుఁ జేయుచు బాటవంకఁ గది విజయతాంతమునకుఁ
ముత్తమును వంకఁ గది పాపభవముగొందుదీపమునఁ గది విజయముగఁ
గూర్చుననుచు నుజ్జ్వలమునకుఁ బోయె || క || తూర్పుదిగంగనతనయునఁ గూర్చు
తిగనుచు విజగర్భమునందలివెతఁగు || తూర్పులను పలువారమున విధఁ
మేర్పడఁగఁగల పాతరాజులు పురుగునెక్కి || చ || తలతలవారవచ్చెన
లు దిక్కులఁజేకటివిచ్చెనుకుటం బులనొకమొచ్చెమంటనును పుణ
ముమాలుగఁజొచ్చెదామరల్ || కొలకులబాసిమొచ్చెనని గాలిమనం
బులుదెచ్చెనతుడున్ || విలురతిచేతికిచ్చెనని శరణుగఁజేసెన్చేక్షి
లగ || నీ || ఉదయాద్రికిఁగల పముల్పన్నమొరయు శోకమునకుఁచచ్చ
నూననునఁగ || గగనలక్ష్మీకంఠ కలితశరణురతి నిహితమైవెలయుచు
జ్యోతిసునఁగ || స్పృహకృతసాధకృం గాగ్రియనమెప్పు లలితచామికర
కలకమనఁగ || కేళిమైపూర్వది గ్వాలికగైకొన్న పసిడికెందముపూ బు
తియనఁగ || కాలతక్కుచుబడబాగ్గిఁగాచికార్చ || జెనదిపట్టినకవదయఁ
పిండమునఁగ || మూడుమూర్తులసారంపు ముద్దయనఁగ || లోకబాంధ
పుడుదయించెచ్చాఁటముగ || క || అటుల బ్రభృతంబగుటయు || కు
టిలక్రియు జెనదకముఖునిచేసెనా || పటములుపేరికములై || పటసా
ధ్యనుకూలయగ్రిక్ష్మాప్రాకారమున || గీ || విజయవర్ధనుడునుకాల వి
ధులుపలిపి || సకలసన్నాహములనుహూతాప్రాచూడగుచు || తనబల
ముతోడశోరణ ప్రభమునకు || జాసిదచుజలతోనవి చేసెన్గిల్లు || గీ ||
ఒక్కపెట్టునమనుపుత్రులుకుమిగిలి || రక్కసులమీదపెక్కువారపము
లేయ || వానినశుచునఖండించి వాఁడమీద || నధికశరపృష్టిముందరియ్య
మరనరులు || క || తునువీరులంతనురువడి || దనుజులముగవిసిహరులు
దంతిలవమునుం || చినవిధమునజేకాకుగ || మెరచించిభజించెదొడఁగి
రుద్ధతలబలులై || వ || అట్టిరువాగు ముఱ్ఱులం దలకడచి మచ్చరంబు
న విచ్చలవిడి దలపడిన యెడంబాడమన పరాగమృగముకొని వంధ్యా
రాగంబు ననుకరించి నలుదిక్కులంబిక్కటిల్ల నతిహంసా మహామర
చ్చాయలు నిశాంతిభ్యాంత వంతిలను దనరనన్యాయ్యపరూకలిత క
దివాలభిండికాల ముసలముద్దర పరకుపట్టప ప్రాపవే ఘాతాయుధవి

స్ఫురద్విష్ణులింగంబులు నింగిగనుంగొనంబులు నుడుగణాంబుల వేడువునఁ
 బ్రాగ్నిసంప నిలింపరిపు ప్రకాశతపసుంధి స్తమిందిన గనుపట్ట పాయంకా
 నింబునుంబోలె నుదందిత భేరిపటహ మృదంగ ధక్కా సముద్ధతధ్వా
 నంబుల వలన మదోన్మత్త దంతావళ సంతాన సంతిత ఘోశారంబుల
 వలన పమున్న తప వన జవన నర్వస్వ నిర్వాపణ దురంధర మ
 హాగంధర్వ సంజోహదోహలా శీషహేషా ఘోషణంబుల వలన ని
 కాజరముఖ కుహంముహుర్ముహు దితదుర్వహ బహుకహాకహా
 టులవలన నిర్భరంబై బవరంబుఁగోయ కాసముద్ధితసమీర సముజ్జ్విం
 తితంబు నభోంధియుంబోలె నిర్ంతరదురంత విక్రాంతి సంక్రాంతిలై
 యంతికంత కునెంతయు బంతంబులుచ్చించుచు జెచ్చుపెరిగి మను
 జుల ద్దనుజులఁజుట్టుముట్టి నెట్టనతిదీయ వక్షంబులఁగీగ కొక్షేయకం
 బుల గుర్మిద్బుది మిదికామివర్చి తరచుచు బల్లంబులఁదలమి యొక్కజం
 బుగ నుక్తుగంబంబులు వ్రక్కలించుకొని యుక్తునంజనుదెంచు నృసిం
 హాక్షతుల తెరంగున గననినత విశిఖనఖముఖంబులం బెక్తుముక్తుపక్తు
 పిక్తులక్తులుజంచి చిందరలాడినఁ దెలి యువలంబుగ్గిక్తుచు బలంబు
 దక్కిరక్తసులుప్పక్తి యుగ్ గిక్తునముక్తులం జనుదుల దరశదరిపయిఁ
 బుడనరుజేర జెదరక నగిదియై త్రేటిఁదెగువందిగిచి చేతల్తుల రాహుత్తు
 ల కుత్తుకలు త్రరించి మిందినజవంబు సనోరగంఁద్రోచి తురగంబులం
 బుండింది యుద్ధండ్ల వేతండ్లంబుల మీదిమరికి కుంభ స్తలంబులు నరికిక
 రుకుటమ్ముల జెలశీగి యోధుల యోధింపుచు సవక్రపక్రాకమి దు
 ర్వాదులై పోరంబోరు ఘోరంబయ్యెనయ్యెడ । క । మానవవిభులా
 హావమిటు । భీరుగజెంటలుగఁజేయ జెగ్గిలివాదశీ । హనిమిపరిపుణప
 మురము । మానిపరచిరద్దశాన్యుమరుగునకంతక ॥ ౨ ॥ అట్లు విక్రలం
 బైన నిజబలంబు నకలంబుగనుంగొని దశానసుండు చంక్షపరాక్రమం
 బున నుడగ్రోకోధ మానసుండై మనువీరుల ననుగ్రొని రాకురాకు
 నిలునిలుమిని యదరింపుడుఁదలపడి తలంకిత పంకజాప్తకర దుస్సహం
 బులైన విశిత్తకర్తసహస్రంబులు మహీనభోంత రాశంబులంగ్రమ్మిన ।
 ము । మనుజుగ్రాహిదవృహాశర కదంబంబున్ సేవారింబిదై । త్యుని

పైపెక్కుశరంబులేసేబలముం దూలించికోదంజములే తునుగగైవదిగజం
 బులన్నివదికోదోవాళలగ నూర్చిస్యందనములే నుగ్గుగఁ జేసియట్లునియె
 నశ్శింతిపరాపంబునకఁ దఁ నిలునిలుప జ్జకంఠంబు నీవరుజెంచుటలేని
 హేతువు । బలబలభీముడగా విజయ వర్ధననాముడవన్నురుగవే । బల
 మునిన్ను నేమజయు పాలికిఁబంపవచ్చి కమంబునీ । కలగతిజాఘ్రిమింక బ్ర
 తుకంగదలందిన బాయమింతట । య । అనవుచునవ్వియట్లునుడకా
 మ్యుచుపర్వజగ్రస్యసిద్ధిగా । మనుకులమందుపేరుగల మానిసియున్నత
 భూరివిక్రమం । ధనసుతి క్షిప్రీటటుల నంతియకానిటువంటిమాఁడయ్య
 పెనిగొనరానిపంఠములు పల్కగ నేటినిబుద్ధుడ౯ । మ । అనినేయంగ
 బ్రయానమేలవిన యయ్యధీశుమెప్పించినీ । యనుజలే నీవునుబంధులుం
 బ్రతుకు నట్లర్థంబుగాకున్నఁజ క్కనవన్యంబుననిబుద్ధికావక భుజగర్వం
 బుగిచ్చిందెడిక । మనుజుంకో త్రమనీయుడగ్రజల సామర్థ్యంబునన్మోఁ
 తే ॥ య । అనుడుమనుప్రభుండలుక వద్దకకంఠునిపైయహఃప్రములే ।
 జానివిశరంబుచేమెకట సూతహయంబులరెంటుమాటవ్వం । వనమున
 వృంచియా ర్చెనట నారదుడుబ్బుచుపాటరాడిన । తగానమొనరించెమిం
 టవిధు ధవ్విజయాల వినుతిందిరెంతయు । గీ । అంతవిరభుడగుచున
 క్యరధంబెక్కి । కనలిదనుజవిధుడు మనుకు మాఁడ । జంపదలివేగఁబొ
 నానుచుబూని । బై వబోవగగనవాణిబలిక ॥ కా । ఓహూరావనా
 హంబుడుగు నీయుగ్రాస్త్రపారంబునీ । బాహళక్తియువందువెల్ల ది
 చటగ్రజహృదిజీవమీఁపం । దోహంబున్న నినుకొనెంచెడు శిరస్తామం
 బువ్రయ్యంగనీ । ద్రోహంబేటిసామ్ము సైన్యములతో కూఁగంబునక
 లంకకుఁ । య । అనవుచుకాంతిబాందిదను బాధివుడిల్లునుమోమిహాత్మ
 యె । మనుకులచంద్రనీల పమగ్రతయోనవునయ్యమెద్దిలిక । నిను
 రమిందునర్పివి నీకధికుండగువాచగల్గడి । కనకపురంబునందతి సుఖం
 బునందుడునుప్రదమ్ములుగా ॥ వ । అనిపలికిన వళకంఠుడు దీవదకా
 నమండగుచు మరలి నిజసేనా నమన్వితుండగుచు బనియెంతక । గీ । వి
 జయవధానుడట్లుచా విజయోదగుచు పకలబంధునమేతు దైవమ్ముడమున
 కుఁడు సౌఖ్యముఁజెలువారనచటగొప్ప । నుంజెరిజీరిగిదిక్కులు నుల్లసి

ల్ల । ప । అంతట । ఉ ॥ అరణ్యవీచరుండువచ రాచరలోకములందుభా
మలక । మూరలుబట్టుచుకదిరుగు సూర్యకుబంధగురాముడేనీ । శే
రుహగారగనలచె రింతురతో గొనిపోయెలంకిక । త్వారభటేనొంత
దురంతనిరంతరదువ్వుచేస్తుడ । నీ ॥ అటరాముభద్రుడ య్యవవిజగన
క కానలవెడకుచు నానుజుండు । కిష్కింధకరిగిసు గ్రీవునినోజెల్మి గ
డుజేసివారిలిం కంటడంచి । పకలదిక్కులముని సంఘంబులనుగూర్చి
హనుతుంతుచేసేత యునికీనెగి । రావణసురవధా ధామసర్పవానర
కానీకసంయుతుండగునేగి । జిగ్గియున్నాడులవగాభిశ్రీరభూని । ననుచు
వేగులవారిచేవినియమునఁ । జనిచతుర్ముఖుడొకగాందివిసరితేసే । విజ
యవధానుడిట్లనివిన్నవించె । కా । సాకేతాధిపుడైనరాము డడవి
జాయునియోగంబునక । శోకంబొందికళత్రచోరుని డకాస్యంధుడగిళ
ప్రవా । నీకుండ్ల డిగియున్న వాడల ప్రవతినాధతీరంబునన్ । లోకాధీ
శ్వరతత్పరమాయును నేనుంజేతునేచెప్పుచు ॥ క ॥ సరవరులెవ్వరుడో
ద్భవ । నెరుగలేవటవహాయులగుటసోత్రీ । శ్వరలకుభర్తయువేగం ।
బరిగెడరామునకునేసహాయతనొండక ॥ ప । అనిన వినించి యిట్లనియెః
క । రాముడుచరితపదాత్మా । రాముడుపకలసుగుణాభిరాముడనతను ।
త్రాముడుబలవిశ్రుతపం । గ్రాముడుభీమద్విచ ద్విరాముడుగాడ । నీ ॥
మచ్చమైసోమక మనుజులనునిగూర్చి చదువులుచెచ్చియట్ట జానికీచ్చె ।
కూర్మమొకవృత్తి గొండ వెన్నునమోసి చేపదానిపులచింతి తిములొనగ
పోతీయైకాంచన నేత్రునిబరిమార్చి యుద్ధసంగతభూని నుద్ధరించె ।
మనుజుకేపరియి కనకకశిపునిజంపి వారిభక్తుడైప్ర ప్రహుగాచె ।
వాట్టియెలలినహిలోకమునకుదొక్క । భాగ్యపూడయిభువిరాజ భరమును
డిచె । డకముఖునిదృఢవిప్రుడు డకరథునకు । రాముడై యుద్ధవించె
నారాయణుండు । క । వానిరూపంబులడే । వానీకములుట్లనుర్వి వా
ప్రవగులచే । గానియడంగరుడనుజులు । వానరులంబులుగిరివారికిగల
డె । క । కాపునకాముడుసాక్షా] ద్వేనోత్తముడయ్యుతుండు చేపతలు
కపుర । నీవతనితేరబోయిన । కేవలభాగ్యంబుడొరుకు కీరీకయగు
గుక । ప । నావినియామహప్రభువు నై జడంబునకేగుడెందితా । నా

విప్లవైలలతమ్మలకు నాపులకున్వినుపించిపర్యసె । న్యావళిసంతసూర్పు
 కొని సానుజబాంధవముంత్రియై సవం । తివిభుజెంతనున్నప్పటికా గవ
 నగరభాధియాధుడ ॥ చ ॥ అటజనికాంచనమ్మలకు లాగ్రణివాంఛిత
 దైత్యజన్యము ॥ చటులగదాహతిస్వరగు సారవదాన్యమువీరిదైన్య
 ము ॥ పలుగిరలోకమాన్యమును ప్రాకటకాంతివిశేషమాన్యము ॥
 ముటగుణభన్యముగలుప తూన్యమున్యక రాము సన్యమున్ ॥ క ॥
 కాంచిత రాకజెప్ప ॥ బుంచినచరులేగ రామభద్రునకునేరుం ॥ గించితం
 జంతవినిమో ॥ దించితహనూనాంతుడోడి తెమ్మనిబునెక ॥ వ ॥ అట్లు
 తామ్రపేక్షుండై సమీరసంఘంజరుదెంచి మనువిఘ్నంగనుగొని ॥ క ॥
 మనులినయబుమ్మార్వొని ॥ యినవంశజాతయైచదే తెమ్మనరేం ॥ ద్రు
 నిరామచంద్రుజాడగ ॥ ననజామూర్త్యబలముతుండ వగుచుకేగన్ ॥
 క ॥ అనవినిమనుతనయుడుముద ॥ మునజనిగనుగొనియెగ పిచయూమధ్య
 మునం ॥ దనఘునిదశేంధన్యం ॥ దనుఘునీలః గురుగుణ భాముకా
 భాము ॥ వ ॥ గనుగొని యన్నదమ్ములును దానునుబ్రహ్మణంబు
 గావించి పనుటంబున నిలిచిన ॥ క ॥ రాంమ్మచురయంబున ॥ కేరం
 గావించి వీరి చేసూర్పుండం ॥ గారమ్మనలిజాపిమ ॥ హీరమనుకుగు
 శిలనుడుగినిట్లనిలెకు ॥ చ ॥ ఇనకులచందరామధర గీశ్వరమమ్మ
 లగంటిమీయెన ॥ స్వినతిపములే ఫలించెక్కర కృత్యుడనెతిభవత్రృణా
 పము ॥ చినుటకునేడుజూచుటకు నేకుకయయ్యెచతుర్భుజాంశవం ॥
 జనితుడవంచునిన్నుముని సంఘములోనడగత్రువీధిగాన్ ॥ క ॥ దేవరఃట్టపు
 దేవిక ॥ కావణకటకాంచబోవ రాక్షసవధమున్ ॥ గావింపంగనువచ్చు
 ట ॥ నేవినివనుదెంచితిన్న రేశ్వర యిటకు ॥ క ॥ మాకనకపుండ్రునకు
 ను ॥ నాకాధిపతిపుకువచ్చి నాచేయగ ॥ నీకుండెహతాత్మా ॥ నీ
 కుండెపారిపోయెనిసాతుండగుచు ॥ మ ॥ సెలవిమ్మిప్పుడువాధికా
 టిచనికున్మీలాదకగ్రీవునా ॥ పులతోడూడవధించిభూమినియోగోతెం
 చివీకెచ్చెడ ॥ గలితప్రాభవబుపుమమ్మనుచు బలంబుత్పన్నుదేలి ॥
 లలితుండంతలవాడవోడు విటులేలానీకుకప్పింక ॥ గీ ॥ త్రిభుజన్య
 ద్రోహములక గ్రీవుచువు ॥ లంకకధిపతిగానక శంకబుద్ధి ॥ యగుది

భీమశునానంది యవనితనయః । దేవ్రువనిలోన సురపాడి ద్విభా లెఱుగఁ
 ౧ ॥ కావించివాడకపథము । గావుననాచేతగాని కాదీచార్యం । వీవఁ
 ధట్టగట్టివి । భావరిచరుపురముజెల్ల బట్టెవయిపుడు ॥ ౪ ॥ దిరిజల
 ముందియేనుజగ తిసురికేకొనివచ్చుచాకమా । నితమగునప్పడియధిర
 నీతలభారముబూని శైకయీ । సుతునకుతోడుమీరలతి శోభనులెప
 రిపాలపంజుప । స్తుతముగనల్లుచుండుకుద ముండుమనుండుమనుక్షీతి
 త్వరా । ౫ ॥ అనియొడంబరిచి యనేక హాసినయ భూషణాంబరాదులు
 జపామానంబులు గావించి పిడ్చొల్లిన గ్రహించి యమృతుకుల్యాగ్రణి
 నిజానుచర సమన్వితంజైచని కనకపురంబున నిఖలరాజ్య పరిపాలనం
 బు గావించుచుండెయ్యెడ ॥ ౬ ॥ రాముడుకపిలల బ్రవముతోవార్ధి
 తకలెడినేతుపు పలనదాటి । కుంభకణ్ణాదిర క్షోవిరులనడచి పుత్రుని
 త్రామాత్య పూర్వజేవ । వరపతేతముగరా మనుపాంకమార్చి లంక
 కువిధిమనునధికారికేసి । జానికొగ్గకొని సకలనిజానుచా రులగూడి
 తుచ్చుకా రూధువగుచు । మరలినిజిషకరుగంగమధ్యమునకు । వచ్చి
 మునుపుక్రుతారీఘూద్వహునిగాంచి । కనకపురమునకలసిదోడ్చొను
 చుపోయి । యుదితిపూజలోనర్చనత్యుత్సవమున ॥ ౭ ॥ సుగ్రీవాదుల
 కునువం । శ్రీగ్రీవానుజానకుండగివవారికిన । వ్యగ్రాత్మలెయుదితసా ।
 ముగ్రీబలుమానములుసమర్పించిరొగ్గ ॥ ౮ ॥ ౫ ॥ అట్లు యథాపకారం
 బుగా సత్కారంబులొనర్చి వివయి మనముతోత్ర మాంగుడెయున్న వి
 జయవధానం గనుంగొని రఘుపుంగవుం డిట్లనియె ॥ ౧ ॥ విజయవధా
 నమీనువివేకయతులు । నిత్యసత్యవ్రతాచారనియతమతులు । భాను
 రంగుప్రకాశులుభవ్యయతులు । సృపులలోపలమీవంటి సృపులుగల
 తే ॥ ౨ ॥ ఇవదగువారినునిది సేవిత్తుచును । పరిజనుతోడమామెంట
 నరుగుడెమ్ము । ప్రాజ్యమొట్టిసామ్రాజ్యమునకుమీర । తగుదురత్యంత
 వద్దనోదారమతులు ॥ ౩ ॥ అనినవినివిజయవర్ధను । ధనుజులలోనరసి
 విగ్రహాధమంజయుత । త్రునికాయనధనంజయు । ధనంజయుండనదు
 జానితత్వమునకు ॥ ౪ ॥ రాజాగౌతేసిసకలసామ్రాజ్యవిభవ । మ
 నుభవంతుచుండుకుదుకుడునపుడు । బ్రహ్మయశువతికెకత్తెమ్ము

నుండు । నునిదిఁ ఘనవర్ణుఁడెంటఁ రాజనియెనంత ॥ చ ॥ అనుజులదాను
 నన్నుచును లాగినియోర్చుటలంబుతోడనీ । ఘనపదయానమెక్కుటయొ
 గఁతుకమండ్రిఁగూర్చువాఁడనున । వ్యసనిధిగోష్ఠబ్రాహ్మిణ వాతకలువా
 నరదైత్యులూడరిం । చినబలశ్చత్రివారలకు జెప్పఁచునేగనుతులేగ్ర
 హింపుచున్ ॥ గీ ॥ రాముడల్లుఁడవునిరాముడైరామాను । జాప్తబల
 నమేతుడగుచునుగుడ । నరుగుడెంచు బరిగిపురముశృంగారించె । బని
 యెదురుకొనెఁబరిగింతుండలని । క । రామునిపాదమృలకుల । గాను
 ముగావించిభూతన ముకువదినకుఁ । జేయమున మొక్కిరిమ్మనిఁ । నా
 ముక్తింగాగలిందినంతలప మొదవఁ । క । సుగ్రీవవిభీషణులన । తగ్గిపు
 లనాడరించిరిగువారలవీ । రాగ్నిలులనరసిధరతుడు । దగ్గరతన్యా
 తాత్పుడయ్యెన్ దాను ॥ శా । కాకుత్స్థుండట శైవట్టియొక స్వా
 మున్ మనుస్వామిఁడు । శ్లోకుంజాపితదీయకీర్తిగాగుఁ । తేజోధన్యుల జె
 ప్పుచున్ । సాకేతమున కేగి మేడ యెదురిన్ సర్వా ప్రవర్ణంబుతో । నాకా
 కాగతెత్తప్రకంబుడిగి యత్కానందచేరిమ్ముడై ॥ గీ । సీతనంతఃపుర
 ముంబ్రవేశించెనేని । భామరసువర్ణరత్నసిం హాసనమునఁ । దానదాసీ
 నుడగుచునుద్దండకొలుపు । కూటమునసహజనములుగొలువనుండె ।
 క ॥ అంతఃసింహాదులుసా । మంతులుమంత్రులునుబుద్ధి మంతులునెం
 తే । సంతిసమునవారుచుహీ । కాంతునిఁబట్టాభిషిక్తుగావించిరటక । వ ।
 అల్లు రామచంద్రుండు పట్టాభిషిక్తుడై రాజ్యంబు పాలింపుచు మను
 కుమారులఁ నిడరాజ్యంబుఁ పాలింపుచు రాజ్యాధి పాదులఁగావించి కొ
 న్ని దినంబు లరిగిన యనంతరింబ । క । పద్మాలయమైతనరెడు ।
 పద్మాలయమహానాకృతి పట్టణముమహా । పద్మాదినిధిగనునరిది । పద్మా
 వ్రతులుంబుచునున్నపాలురకొసగెఁ । క ॥ పట్టాభిషిక్తులెయూ । పట్ట
 ణముననుండియాన్మపాలకులారా । పట్టియనుజ్ఞక రాజ్యం । బట్టలపా
 లింపుచుండిరభిధర్మముగన్ । క ॥ పదిరెండులక్షలుమతోం । బడితో
 యొదిలేలయేండ్లు బరిగివ్రతేతఁ । వదలుచుమనుమిభులకుడ । త్వదవి
 యుపగింఁముదాత్మ పదవిజనియె ॥ గీ ॥ అప్పుడా రాజ్య మేలునుజా
 త్మయై । మనుకుమారులనంతోమ మంజులంబు । ధర్మనిల్లడకేళి

శ్లోధర్మనీడ । నంతమూడవయుగమునం ప్రాప్తమయ్యె ॥ గీ । వసువిభా
 తియనగ నైవన్మతుడునన । మనుకుమారులిరువురసఘమతులు । హంస
 వద్యకేజలమరేంద్రవిభవులు । నగుచుగీర్తి వెలసిగయ్యుగమున ॥ను॥
 ధరణీదేవులగూర్చి ఘోషక మహాదానంబులక సత్క్రియా । ధరణంబులక
 రణాగ కావనముల సర్వాగ్రహారంబులున్ । గురుపూజలే పితృపూజలుగ
 ప్రతములుగ గూఢంబుగా జేయుచుగ । ధరణాలించినీసన్మృతసుతుల
 తద్వాపరంబుదొగిగ ॥ శా ॥ ఆరీతిగ మనువంశ శీఖరులు సర్వాశ్వాం
 తపంతాంతికి । ద్వాపరాధపతికాశులై నియతిచేపశాంతవిశ్రాంతి
 జారత్వంబునభూమిరక్షణక భారేయులొడుండగా । చారవ్రాతము
 చేసెరిగి ధృతరాష్ట్రునిభండయ్యెడగ । శా ॥ సప్తద్వీపసముద్రము
 ద్విధరాచక్రంబవక్రంబుగా । పౌప్రశ్రీసయికానయేలవలె గాకన్యూ
 దుపెంపెక్కిను । న్యాప్తప్రాభవుడైనమౌర్య గలనేయంచుగచారిం
 చిన । ర్యాప్రామాత్యులబిల్పియి ట్లనియెనత్వంతోబ్బవత్సక్రృడై ॥ గీ ।
 రాజరాజనేమరాజనాపట్టి । యిట్టినియతిచేత నెల్లధరణి । నేలుచున్న
 వారమిట్టంగిసకలది । గౌరవప్రకాశయశులమగుచు । గీ । మంత్రివగు
 లారమనువంశమనుజవతులు । మిందీయువ్వారుభువివాక్రిమిందియివు
 దు । మిరలేకీర్తి నైననువారిమోడ్చి । రావలయుమియవక్రపరాకెమ
 మున । క ॥ అనిపనుచుసమయమునచా । వనచరితుడుసకలలోకవండ్ల
 డువనజా । సనుజగమువలసనచటటికి । జనుదెంచెబరాళరాత్మజన్మడునే
 గగ ॥ ఉ । వచ్చినమానిగించియభి వాదనముల ఘటియించియవా
 పూ । జొచ్చియములేరచియించియ చిత్తోన్నతవీరమునందునుందియ
 ద్యచ్చతుర ప్రపంబులగ రాంబాజములే మాకుళించిమించిమే । లిచ్చదలం
 చిచెంతవసి యించిబృహద్యహుడుండెనంతటగ । ఉ । సత్యదివార్త
 మూర్తియగు సత్యవతీసుతుడిట్లనుకగురు । ఊర్తధివాధయప్పగిది సే
 నలగూడుకలకేమహామేవ । చిత్తవిభానము దెలియ జెప్పముకత్రు
 పులెవ్వరైంపం । స్తుత్యగుగాధ్యులైనమను సూతులగల్గెనయేమి
 నాపుడుగ ॥ క । మిరెరుగనియదిగలదే । మిరలుసర్వజ్ఞమతులుమే
 వినిలోనగ । మిరినవారినిగల్వంగ । మిరకదాతెల్లువారమేమగు

గాఢాభ్యాసః । క ॥ యోగ్యైర్గణనసేయకః । నవ్యాగ్రగణలముఖోద్దవత్సూతర
 నియంతః । క్రొత్తవర్గయ్యయమునకుకాల్ । ద్రవ్యయమున్నాదువారినం
 దింపవగుడు ॥ క ॥ అనప్రభుత్వస్థద్వైతః । యుద్ధిష్టురువినుమువాప వా
 దులైవన్ ॥ మనువిభులగలురాదీ । పరియేటికిచెరుపనేయకాధిప
 ముఖ్యా । గీ । వారిచిల్వబంధివారికిభవవీయి । రాజ్యముందుకొంతరా
 బ్యమొనగి । చెరిమివారికోదనయుక్తోప్పగుగకా । పోగునేయదగున
 కారవేద్రా ॥ క ॥ అనప్రభుత్వరాష్ట్రపుతర మృనియొగమూర్తింబిగు
 గనముజ్జలనీవ । మృనివిభులవేదోద్ధాని । చతుర్దెబ్బులగుగుమి
 పుడవబలుడవగుచు ॥ చ ॥ అనవివిపాచురాజవత్సరంగబలాన్ని
 తుహుచునేగిత । తనకన్యూపకంఠమున దానగుదెంచుటజెప్పింపి
 నన్ । వినియమునశశేఖరులు వేగమొసవ్వనమేతులైయెను । క్కొని
 కప్రగిల్లరాక్కొనుచు గూడినివేతముమొదిపొందుగన్ । ఉ । మజ్జనభో
 జవాదిబహు మానయులున్ మజ్జిభూషణాబహో । ద్వజ్జనవాశ్వవాగరధ
 యానభటావళున్ భుజవ్యయో । పిజ్జనపజ్జయన్సకల సేవలకుడ
 గునట్టిరతుల ॥ మృజ్జలజనుమోదమునఁ దృప్తుచేసిరిపాంచుభూన
 లిక ॥ న ॥ అంతపభావదనంబున ముఖానీయం దైన యంబికాసూనుం
 గనుగొని నమవిభాతి యిట్లనియె ॥ క ॥ కారణములేకయొరులయి
 గారమానకురొలుగునులు గావునయిటకే । కారణమునవచ్చిరిమి
 హీరమణవరేణ్యతెప్ప మంతయునాకు ॥ చ । అనప్రభువారివాక్యవివ
 యంబులకుఁబహుమానరీతికిక । మనమునసంతసించెయిట మానవలో
 కవిభుకుపల్కెనో । కనకపురేశమీనుగుణ గౌరవమున్దివిమమ్మరాజ్య
 మం । దురుదురువేడ్కనగ్రజాకు దోడ్కొనిరమృనిమమ్మబంధినన్ ॥
 వచ్చితిమికనకపురమును । జొచ్చితిమియెల్లనీరులు జూదితిమమ్మకా
 మెచ్చితిరభుత్వమునుమీ । కిచ్చితిమరుదెడుమీరు ధృతిరాష్ట్రగనక
 క । శ్రీరాముడుమీసఖ్యము । గోరియయోధ్యకిధియై కులుగా
 మిమునం । దాకోపిచుటవినుచుం । గౌరవపరిమిచెరిగిగాతుకమొం
 దుక ॥ గ ॥ అనిచెప్పివారిదోడ్కొని । యనఘుకుపాండురీతికుదాహస్తి
 పురం । బురకే గుజుంచియెన్నుకు । చతుర్బాదినయిదివిధము నకలము

త్వే ॥ మ । ధృతరాష్ట్రంపనుజాతయోవ సగరాధిష్ఠాతలందిచ్చితి ॥
 త్రితవాటిందియనక హేమ మణివస్త్ర శ్రేణులప్పించిప ॥ మృతిగాగ్రంఠ
 బలంబునిచ్చి యటసామంతప్రధానాదుల ॥ పాతవిక్షింపగవారిచాత్స
 కురురాజ్యాధీశులంజేసినక ॥ ౩ ॥ ఖండకపాలికా వ్యావసంగతిసట్లుకృతి
 యుగమందునాహేమకూట ॥ సగరాధినాథులైజగతిబాలిందిరితేతాయు
 గమునసా కేతమందు ॥ జానకివిభునితో నఖ్యంబుగావించిరాజ్యభారము
 దీర్చుబాజ్జాలైరి ॥ ద్వాపరంబునహస్తీ నాపురింబాడు నాధృతరాష్ట్రతో
 జమిత్రతవహించి ॥ ధరితరలమేలియైవైమేధములుజేసి ॥ దక్షిణలచేతవి
 ప్పురిదసవిజ్ఞానును ॥ నిరతవితరగవిఖ్యాతినిఖలదశల ॥ వెలయవిలసిల్లిర
 న్నానువీరవరులు ॥ ౪ ॥ అంతదుర్యోధనుడుపాప చింతనాత్మసంగులగుకణ
 శకునిదుశ్శాసనులను ॥ సూక్ష్మతైతవమునజూద మాదిధర్మ ॥ పుత్రునోడిం
 చ్చినిఖలవిభూతితోడ ॥ ౫ ॥ పాండుకుతుబ్ధునిఖలసంపదలనోడి ॥ త
 మ్ములునుద్రావడియునేగ దానునడచి ॥ కరుగుచుండగవిద్యారరాచినును
 కు ॥ మారవిరులుమున్నూరుమందిగూడి ॥ ౬ ॥ ధర్మజానోడగూడ
 కాంతారమునకు ॥ వరిగిండ్రిచువపకంబులటవసించి ॥ యంతనష్టా
 తివాసమేకాబ్ధముండ ॥ విరటునింటికిజనువట్టిఁధినిజనిరి ॥ ౭ ॥ అంతిన
 మ్మారుడునూధిపాత్మజులేగి ॥ పాండవులనువిరటునిట్టణమున ॥ దాగి
 యున్నారుధర్మంబువదలక ॥ ననుచుజెప్పిఁభప్తరాధిపతికి ॥ ౮ ॥ అంత
 సుయోధనుండుచతురంగబలాన్నితుడైవీరాటభూ ॥ కాంతునిట్టణాం
 తికముగైకొనియచ్చటదక్షిణోత్తరా ॥ కాంతమునందుగోసమువ యం
 బులబట్టుటయుకసమగ్రవి ॥ శ్రాంతివహించిపాండవుల రాతులగొట్టికు
 రల్పిరాగిడుక ॥ మ ॥ పదమూడండ్లుప్రతిష్ఠాజెల్లుటయు తత్ప్రచ్ఛన్నవే
 మంబులు ॥ ద్విదివాధీశ్వరబింబముల్ తిమిరరాసింబాసిభాసినిల్లుభా ॥ తి
 దలన్ వెల్యడినట్టి సింగములరీతిన్ గంచుకాచ్యాదవం ॥ బుడొలంగించి
 నభోగులట్లు తెలివిన్ బొల్పొందిరప్పండవుల్ ॥ తదనంతరంబు ॥ ౯ ॥ త
 మ్ములగనుగొనియెడి ॥ చిత్రమ్ములఁచునువిభులురాగఁ దార్హినికానున్
 తమ్ములుదార్హినివచ్చియు ॥ దమ్ములలరనుపచరించె ధర్మజాదంతన్ ॥
 ౧౦ ॥ విరటుడుదృఢదాదు మొదలుగఁ ॥ ధరణీసుఖతోడఁవారి ధర్మసింహ

ములే । ర్మరచియరిగాపుచునును । నరవరులన్ గూడిరణమునన్ సాను
 అడై ॥ ౪౫ ॥ యేకత్వహితులైన ప్రవృత్తులతోనే కాదకాత్మహిణి ।
 రాచిశ్వర్యజనీయులంబయిన కారవ్యావళింగ్యుష్టుతో । గూడంగూడవ
 తిచిచిశ్చుగచాదిగా నొప్పెనభాగ్యమృతో । గూడకరాజ్యముఁ జేసె
 హ సిపురినాని పీఠుకుండున్నతిన్ ॥ ౪౬ ॥ ధర్మగుణంబులట్లతన ధర్మ
 గుణంబుల చేరి మోక్షుగాగా । సర్వలక్ష్మీతిఁ మంతుఁడయి నిర్జరత్వ ద్విగత
 శ్చిన్మధన । తిక్కనా తైసయాగములు ఓక్షిణిలోపుఁగఁ జేసిలోకమున్ ।
 భగ్నజఁజేయచున్నతి ద్వాపరకాలమొత్తెనంతయున్ ॥ ౪౭ ॥ లియు
 గమగుడెందుటయు గర్తుననన్యుమవంక రాజులన్ । విలిచిరిక్షి దాఖ్యం
 విజ పృథ్వికిఁ బట్టమగట్టిరాజుగాఁ । ముగఁనర్ రాజ్యభారమున ముద్ర
 మువారికిఁ పుగించియు । వ్యలమతిధర్మసూనుడను జయ్యలతో దివిగెనం
 రటన్ ॥ ౪౮ ॥ విలసిల్ మెయెనిమిదిల । మలయరువదివల యేండ్లుగల
 ద్వాపరమృ । ప్టులనిన్మమించిననుటయుఁ । గలియుగమరుడేసెట్టికా
 లమునందున్ ॥ ౪౯ ॥ అభిమన్యకుతుఁబరీక్షి । ద్విభునవనిఁగఁరాజు తేసిడి
 పితలక్షి । విభ్రులయిండుపమంబగు । వభివృద్ధిగాంచివెలసినన్యును
 వంతుల్ ॥ ౫౦ ॥ ఆపరీక్షన్మరేంద్రున కాత్మజుండు । గలిగెఁజనమేజయుం
 డనునునయతుండు । తండ్రిగరవివనిభూమిదద్వివాళ । కాలముగఁజే
 సెనగ్నయాగంబునతడు ॥ ౫౧ ॥ అతఁకిరికావర్మయును నందిరికిరికా
 నుంబులుటైనా । పరితయశస్త్రికవిజయ శర్మయనంగననంగరూపభా ।
 పితుఁడయింఁచెనన్యునుజ సింహాఁడుపరితనంకినంబుగా । క్షీతిసభిప్ర
 థ్విహంఁదెలుభ గేమనిరంతరధర్మబద్ధియె । అంత ॥ ౫౨ ॥ ఆనంకంబు
 ననుద్యవించె నభిలాశాంతిహర్షికిరికాతో । భావిర్యాప్రమోదానజిత
 మనోబాకారుదాయోధన । త్సావిజ్యపితమృతతాప రవిసంకాతుండు
 కాత్మనర్ ॥ గ్రావశ్చిశ్యకువిష్టువర్ధుడనం గాంభీర్యవారాశియె । ౫౩ ॥
 అనును జేత్యునందుపక లావనిసెలుచునుండియొక్కనా । దానునుజంతు
 లన్ విలిచి యాదియుగంబునమున్ను మిరలా । హేమపురంబునన్ ధర్మక
 నేలిరింకినయోధ్యయొందుక్కి । రాముని చెల్లిగాంచియత రాజ్యముఁ
 తోలిరిరహానంగతి ॥ ౫౪ ॥ ద్వాపరంబునఁగారి జేత్యుని మిత్రత్వం

బువ్వబాటిచిన । ద్వాపరంబునహస్తి నాపురమునందమ్మమిచ్చాచిలి
 చినా । రీపట్లన్నన నుగూడికొంధవము చేసిరాబ్బమలింపుడి । భూషా
 లత్వమునందుగతకలగుచుం బూర్వప్రకారంబునక ॥ ౧ ॥ మీశుపఖు
 వనగుచుమెలగెడికతమన । నిందుమహిశలంబునలగందు । నెలబల
 ముగలుగు నతనంతోపంబు । నృపతులకుమనుషీతీకులారా । మ । అ
 విశంఖంబులునాతప్పతింములు నుద్యచ్చాచుంబుల తురిం । గవికా
 యంబులువారణంబులు కేతాంగంబుల భటానీకముగ । కవకాంక్షలిక
 లుగ్ధులచేకములుగ గట్నంబులప్పించియమ్మనవం । శ్రేష్ఠులవిష్ణువ
 ర్ణమను సంభావించుచుండగ ॥ ౨ ॥ అంతలవేగిజేతమను బాధ
 తుతోబగబూనికొరవి । క్రాంతికువిష్ణువర్ణనధ రావిభుషయ్యునువం
 కమేదీ । కాంతులవిల్పిమిరిపుడు గ్రహులసైన్యముతోడనేగిజ ।
 వ్యాంతమువంతువేగవను భాధిపుగర్వయించిరండిట ॥ ౩ ॥ వచ్చిన
 విమ్ములక విజయ వాటికెతకలజేసినిల్పెదగ । జెచ్చరసీప్రయోజనము
 నేయుడుపొండనివంచెబంచినక । పచ్చతురప్రకాశులగు సర్వయజ్ఞితి
 వాధులేగరు । ద్యచ్చతురంగస్రైస్యనివ పాంబులతోడల భాద్రాధులై
 కా । భేడిందికావాకావకులు గంభీరంబులై మోయవి । సాంశ్యం
 వనము సైంధవ ఖరోద్ధక్తుప్రకాశంబుడి । గ్వారంబులబలింప మా
 గధుల ప్రవారంబులొప్పరిద । ద్వీరోత్తుల విలసిల్లనేగయను ధాత్రివా
 థ సైన్యముమల । ౧ ॥ పవమానయశీల జనమానపటుతురం గ
 ఘోరులంగ తరం గములుగాగ । నాకాకపరిమాణ నీకాశవదకుంజ ర
 ములుధరిత్రధ రములుగాగ । నూతనాంబుళి కేతనాంబరచిహ్ని తము
 లునిలకాళకా తములుగాగ । వికరామలాంబుజా శుకరామరద్యుత త
 తులుడిందీరవ తతింబుగాగ । తత్పముద్ధితదిగ్భుతతరమహిప । రాగపూ
 తంబువివ్యసీరంబుగాగ । వాద్యరావంబుమందరావంబుగాగ । జలస
 సైన్యముద్రముద్యేలతిగ్గుడు ॥ ౪ ॥ ఆపగిడినిశల ఘోరవ । మూఠ
 ఖులుండు మున్ను ముట్టినడువనా । భూషాబుడగి నేగిద । రావతిగరం
 బుబాట్టిరావిడిసిరాగ ॥ ౧ ॥ అంతవవిభుడెదురుగా వరుగుచెంది ।
 కేకమోనివాణపరిధాన గజవికాన । భేనువాసాదినస్తుపుర కానుకలుగ ।

సంసృజ్యంత్యుంజుతో వారినుపవరించె || మి || అకరుణామనుషీతితలాధిపు
 లవ్యుభుచేతకల్పముల || తేనానియాతనింగుణ శసిముదంబునవచ్చిపం
 తిత || శ్రీకరవిష్ణువర్ధనుని శ్రేతదగ్రమునంబురిద్దనా || నీకముయంబిరం
 దులకు నెప్పుడింపమృతము దేవారము || అంత || ౬ || మూలవకోవళ
 ద్రవిళ మెక్కుకళింగమరాటలాటపాం || చాలకయాళచోళకురు సాశ్వ
 వికూంకఘూషారాదిభూ || పాలురుదన్నుగొల్వచును పాధిపులంగో
 నివిష్ణువర్ధన || త్మౌలలసేతుఁడగబల పంయతుఁడైజయవాటినిటికి
 క || కృష్ణేశ్వరనిలయంచె || కృష్ణాతీరముననిండకీలాద్రిదరక || వి
 ష్ణుపురిపై భవరో || చిష్ణువగుమవిజయవాటి శిష్ణుయధంక || నీ || శ్రీ
 కరవంపద్విశిష్టమందిరకోటి రజితచామీకర రత్నపేటి || సతీసంధరిత
 వ తృకలభూతిచేటి యవిరతాశ్రమిచాచూ ద్యావవాటి || కాశ్రహోర్వ
 ధర సంఘాతకళోటి సురవధూసామ్యభా సురవధూటి || సంవృష్ణా
 క్రమా చారనిరాఘాటి కలుమేనుపిశీతధ మిణనికాటి || దారుణోదా
 త్రస్యందన దంతిఘాటి || కలితవరభక్తిపూజిత కణామోటి || వజ్రవా
 వవతత్పరకర్మకాటి || విజయపట్టణమరిచాటివిజయవాటి || క || అతీతస్స
 భలజగదని వారితభూతియగువిజయవాటికిజనియా || భూరమణుమమను
 రాజు || మాదులతోనిట్టులనియె మదిముదమువనక || మి || వి
 నుడిపట్టణపశ్చిమాదలయనక విశ్వేశ్వరుండద్రువా || ఖునితోబాణనిష్ణ
 త మెకెబరుడై యుద్ధంబుగావించియా || తనికీష్టాధాములిచ్చెనిన్నగము
 మీదన శేయుదున్నగము || ల్లయపత్కర్మమగుకపమస్త సురబాలంబు
 యొడుకగ్రమృగ || గీ || పుష్కపేడియనుముబంగార ముసరించు ||
 తీరినిమ్మకానదీరంబు || పాపజనులువిగతపాపుకొనుదుక్ర || కాశ్రమన
 పుణ్యదేశవిదియ || కా || ఇచ్చోదూధవవర్షవారవి కులార్వీకుండుభూ
 తక్షణం || విద్వంశేయుదునుకృదన దనమతుండం శేవిబృంధించియి ||
 ద్యుచ్చాతుర్యచాయంబునక్కి పురుషధ్యాధ్యంబునకవచ్చుచుక || వం
 తత్తత్తజవంబుచే నుకశికుకావంగద్రోకించినక || క || అగ్రకుత్తి
 యువుడును || జుకోకమునుంబుటయ సమగ్రకోశం || దైశింపగ
 నంపెను || మాకుగనిభ సుందరాంగుడగుతనపట్టిక || క || దండించిపు

నిసన్నిధి । ఖండింపగవపుడుమెద్దిఖండవరశుడా । ఖండలనుతవిభ్రు
 ముపుర । ఖండనుదావిభావిందికరుణానిధియై । క ॥ ధరణీకేసిత్రగోటిస
 వరమిచ్చెదనడుమనుడువసుధేశ్వరుడో । పరమేశభక్తవర్సల । వరమిచ్చి
 గైదమిచ్చువాడువాంఛితమభవా ॥ క ॥ మృతిబాంధినయాశ్రితువుక । సత
 తముబ్రతికింపుమివిజయవాటిదన । ప్రతతికపునులికమియుగా । కుతు
 కంబుగగనకవ్యప్తిగురిపింపుమిటక । చ । అనవినియట్లయాసనుచు నా
 నతియిచ్చిమహేశుజ్జగినం । తనసురవర్సవిధివలనక జయవాటికయిం
 తమరైతై । కొనివడగల్గినోస్తవిత ఘోషముతోరటిదుచ్చయింబుతో
 కనకపువపకముకగురిగె గల్లెనవారిదమిమిలేకయుక । క । అరితినే
 ముగడియెలు । కోరికదీరంగపసిడిగురిపించియెహూ । వాడుకమాధవ
 వర్స । మ్మోరమింబుండిండుప్రజల పంరక్షించక । క । క్రితపడితుడిన
 గ । రీపంచకోశమధ్యపీఠననలముక । తేజస్వప్రయోజిడి । కోపం
 బెవంగగజ్జుకొమ్మంగుట్టె । ఉ ॥ ఖండకుతారధారిశక్తి ఖండకలాపు
 క్షఖంమూర్తికాయా । ఖండలముఖ్యసన్నుతుడు ఖండితుడుకనుకకా
 నాద్రినో । దండుకుదండితప్రబల దండధరుండుప్రచండభండనో । ద్వం
 భుకుమల్లికాజానుడు దైవతమాధిపసిండునయ్యెడక । క । కులగురు
 ఖంపడితులకును । కులదైవముమల్లికాజాకుండగుమితు । బృలవిజయ
 వాటికాపురి । నిలయంబగుపంకతంబునిర్వలులారా ॥ ప । అనిరికివి
 మ్మవధానుం క్షమ్యునుకులీనుల వప్పట్టణంబున నిలిపి సుమాహూతంబు
 న కృష్ణాజలంబుల నభిషేకముగావించి తత్సామ్రాజ్య పట్టాభిషేకంబు
 తేసి చనియెనంత ॥ ఉ । అమృతువంశులాపురము నందుమహామహుడై
 యునేకన । మగమ్ములులోకపాలనము సల్పిదివంబునకేగినట్టివం । కం
 బునపంభించిరివి కాలయశోధన్యులైనమానవుల । పమృతకార్యకతకా
 నులు పంరతధర్మవిభావచిత్తులుక । అలవిశ్వంభుకావహేతువున నా
 క్షాచారనంపకురై । తిలలెంచకచిత్పదేవకార్యము లనుద్దిష్టంబుకా
 గావునక । తిలఘోరవ్యవహారలక్షణమునకాదీపించినధర్మని । శృలురై
 యుండిరివారవారి తియకస్సంకారదిక్పాంతురై । మ । కులశింబు
 తుతోవకప్పుక నున్నోళ్లంబుగావినకా । కులదేవతంబుగాకపంతక

ను పాగ్గుణ్యంబునుబోధించెను । కులయందెంతయుపద్దయా రవముగ్గ
 లో నున్నది యిది । కులగీతులృచ్చిని పనుష్ఠి మనస్సోలేకపం
 తో యును । ౧ । ధరిణి కలయిన పంపా నములను । పంతాభివృత్తా
 నముల పెరిగించును । బౌనుకులకథాకోటులృచ్చియొనరును । తనరి
 రమ్యానప్రాప్తియాల ధర్మచియతి । ౨ । పంచార మిప్రంబులు । గారి
 దీనునిపంతతలంబు గడలుకొనగన । క్షణదినిష్ఠిములందును । మించిజనుల
 వినుతినియమెలగిరివారిల । ౩ । సత్సంగినివిధివంబుల । పశ్యాదా
 రప్రతిములపంతకథర్మా । చిత్తనిధానంబులనెల । తత్సత్సత్సత్సత్సత్స
 తద్వపంశముల । ౪ । బలిగిదిగదాదియి తార్గవుపాలికికలుకై
 వదిత । ఇలధరితికల్పకము చందమునాభిరాజాభిని । దృఢంబును
 దెంచునేధుకలకు పయ్యుతినిర్ధములిచ్చుచును । ఇలితియకైప్రకా
 శులయి నంశంబు దగినుంజిరాధుర । ౫ । కనకపురింబునందును
 చాళికియైవయియోధ్యయందును । నీనగరిమందుభూవలయు దీసి
 తియ్యబెజనాదయంగున । న్నానువరవంశజాతులన మానయకోధితుల
 చునాల్సెకా సనములురానింబులు సల్పివనీదిరిధర్మవిత్తుల ।
 ౬ । అకానకాదులకున । న్నానువంశపురాణమిట్లు మహానీయతపో ।
 ధనుకునింబుచెనూతును । తనరెచునిదియాళకాంక తారార్కముగా ।
 ౭ । శ్రీవిజయవ టిగింది । రాజరిమండివిహారరమ్యవిభాసా । రాజ
 విభాకాగిది । రావ్యవిషయాపాంగవాల్లి కాజానలింగా । మూలిని ।
 రవికళికినితేలి రాజరాజైమిత్తా । ప్రవిచలగుణజాలా భక్తరమోను
 కూలా । భువనభవనరాజా పుష్పవత్కటికేజా । పవనవిధిరామా సా
 నుకుద్రాజభామా ॥ * * * * *

గద్య । ఇది శ్రీమదగినే శ్లోక ౪రచౌరాదంబు ప్రసిద్ధకవికా విచక్షణ

మలతగా కాండిల్ల గోత్రానిత్రీ విరభద్రమంత్రీపుత్రీ సహజ

పాండిత్య విరనామూర్త్య ప్రగీతరైక మనువం

కపురాణంబును మహాప్రబంధంబు

నందు, తృతీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః

శ్రీకృష్ణ

అవిధు మస్తు

శ్రీమదాచార్యుని వాక్యము

మనువంశ పురాణము.

చతుర్థాధ్యాయము

—ॐ—

క । శ్రీవిష్ణువాటికానగ । రావాసమహేశ్వరగ సుతాధీశసుత
 గ్రామకరావంధకృష్ణ । నావనధవళాంగముల్లి కాజానలింగా । వ ॥
 వధలింపు మవ్వలి వృత్తా తింబెల్లిన తల్లిభాక్తకాయ మూరులగు
 శాసనామల వకట పురాణవ్యాఖ్యాన విఖ్యాతుడైన నూతులూది
 మహాత్మా జగదగ్ని తనూజుడు శ్రీమద్భగవద్గీతా మూలమున
 మృత్యువంశ శాఖపుల్లెన బంధువిభులైన బోధింపఁ గలఁ గల ముని
 ను జిక్కింపఁకును వాక్కిట్లయె । ఉ । దేవతానామని దేవత
 గ్నితమహానరపురుషగా । నతనివలనాచార్యుల కృత్యవశవల
 యుడైనది । విఖ్యాతులకావల్యము నిష్కర్మ తి బనియొక
 యో । తాతభవాన్యయోత్తమని యెంతయు శ్రద్ధా బలము ।
 ఉ । కాంచీమహానిలయముగా చనగ్గును శతావధి విది
 ల్లియొక్కటల పుష్ప పీఠదేవునిమి తిమూనినది తే । పుట్టి
 వియె దేవలిపోదవనర్యుమ్మనీ । వియట తగిలగద వేగిల ప్పతి
 వదిలిపించి । త । అయటయరాజు విది ను ధాధియూ కపోత
 రాదుమీ । రెనయభిజించిపో దనియు నిశ్చయ జూచు వకామిదేవు
 గడుగొనివైష్ణవాయుని గాఢాబ్ధిపరగల్యుల వస్త్రే । మదిను
 వట్లనానమను మూలకామిగానగివిష్ణయ ము । వ పట్టభోక్తకా
 శోమృతానియలగు మండలధాతారంబులె. గలెన్వృత్తి వలయభం
 గి వట్టలంబులతో నూత్తి వచ్చును శ్రేయసుని యభ్యేషణుగా మును గి
 తెనంగిమృత్యువృత్తావయింపడె శ ల. మ మును మిగిలిన కిట్లయె
 క । మాన్విదర్శివీరౌదితి । మృత్యును నొకటవ మూల మెల్లమనుకు

భీష్మబలముచేక | దీనిమాటలన్నామధేయతనము || ౧ || నా
 ప్రసవపాపలక్షణము | గోవులయిన నేలమారుగోపాలకయ్య | గోవులకు
 పశుమాలే పెరి | గోవులకంటే దీనిగోరువపశు || ౨ || అప్రమతార్త
 వీర్యముమహా గ్రహనిగ్రహాలభ్యున్మయం | బనిదిహారంబుగగ బలిమి
 బట్టవలదిన భేదమహుని | ద్రునిపెలవందియగతిర రోమముగనివర
 మహావనం | బనితలలంబు చేపువరి సైన్యమువారగదోలెనంతయ్య || ౩ ||
 అట్లు మాధవంబుమొది కార్తవీర్యసందనండు తద్వారాంబున
 కు మూంబున | దీని మనంబున మనుకుమాటులందలంచి యమాత్య
 నంజనండుకు సక్తికిరి కిట్లనియె || ౪ || మనువంశ్యులప్రపంచున | మన
 కార్యముజ్జగమన గూర్కార్త్యజనా | రినినిలనబంతునతిరయ | ము
 నవావినినతిమూర్తికమునమునబలికె || ౫ || నీరాజ్యంబునరాజకు
 మారులనేకులువని పతిమూలకలబా గూర్కరిమేమొకమిట్టి | పే
 రిలాకాండప్రభాకార్యవేత్తలాదాధిపా || ౬ || అనిన ఓది కారకవిర్య
 తామూ కిట్లనియె || ౭ || నాదుకుమంకికలుమా రాతిసవర్కానినోయ
 లానవకూరత | భీమలునాశ్వివశాయయ | శ్రీరమ్యలుమంత్ర
 యోగ సిద్ధులునవఘ్న || ౮ || మిగియును తొల్లి రావణుడు బిజ్జము
 లిలాపియైప గ ప్రభాకాశమొది || ౯ || ఇంద్రునిగల్పించువకుల యంద
 శ్చకానునిశాంతుకనీదె | నేర్కొందునలందిచాతకరు నేసివదూరమొ
 చిమాభ్యుచి | ఇంద్రునిభంగచెట్టిది పశ్చిమరంబులనోర్చిపొందె || ౧౦ ||
 ప్రబలవర్కముండుగును పర్వతాశులగల్పిబుద్ధిగో || ౧౧ || నా
 గరంబునకరుడెంచి తదవకంకంబున వశకంబుడ కంకివైకవంబున
 వనేకలంబుతోగిల్లి నన్ను పనిరంబునకు రమ్మిరి చారులబనిదిన నేను
 యుక్తవన్నధుండ నైదని ప్రాప్తియైపముద్రంబులు గలవివల్లీకు వాగు
 లంగలసి || ౧౨ || కరికరియొద్ది మిరదివారి | పారియుటవాదియెటవాతి
 యునుకునేక | దురమొనిరించితిమతిను | ర్భరణుగదిక్కులనువిని
 భరణములుపెలగ || ౧౩ || బ్రాహ్మంబుజ్జాతనంతలు | బ్రాహ్మవదియేనా
 మహావైభవంబులై | కుండంతకంతకత్తు | క్షుండుండయేమహా
 వైభవముగలిగెనమో || ౧౪ || అప్పటినుకూరకానుకొనె || ౧౫ ||

మృదువసారమధికంబయ్యెన్ | దప్పెన్న భుజసారము | తెప్పెడిదేమి
 విధికిరమదంత్యముగాదే | వ || అనుకొనె యెప్పుడు మిది పృథులంద
 అంచునెడ వారును తన్నిమయం బెరింగి బహుసమూహా పమేతులై చ
 నులెంచి తోడ్పడిన నేను తిత్సాహయ బలంబున మహాసంగరం బొనర్చి
 యాన జీకంధరుంబట్టుకొని సింజనీలతాబద్ధ నివ్వంద బాహుం కేసి కారా
 గృహంబున పులస్త్యపార్థనా పర్యంకింబును నిలికిరివిగావున మనుచు
 భులరుడెందిన తత్కార్మ్యంబు సఫలంబగు సత్సరంబుగా జవపత్వపంప
 న్నులైన భృత్యులనురావించి బిలువబాపు మిప్రకటల్ల నేయ వారును
 తవాహూయమానులై యనేక సేనావితానులగుచు నప్పుడేతెంచినం
 గాంచి సంతసించి యజానుండు దుజాయబలుడైన వారెంగూడుకొని
 య || తరమినభేయోమిదని తంబుననబ్బలమెల్లనెల్లకన్ | బరిదినభేయచే
 గిముని భరణమగునుజాచ్చకమ్మునీ | శ్వేనుమనుబ్రహ్మసంజమున
 సంగోనియోగ సమాధిదృష్టియం | దరభవితివ్యకార్యమును సంబునవా
 తసియించెనూరకన్ || ౪ || ఆపును నెలవంతూపున | అపసిగిరోధరము
 నూర్చితక్షయకమనజా | ధిభుడొకరుడేసెసురలున్ | తపసులుహాతార
 తములదల్లకపడగన్ || ౫ || తెగియుతెగెనియట్లతగిలియప్పటికి | త
 వసికంకనీయతత్ప్రప్ర | భావరీతిచేతభాసిల్లుచుండెనా | రచుకుబల్కె
 నపునుచదలవిలది || ౬ || ఓహూతమకంబేటికి | సాహసమహాంత
 విప్రజనములమీదన్ | బాహుబలముసామంతుల | పూర్వాముపైజా
 వప్రయోనుర్వీచతికిన్ || ౭ || భూవాధోత్రమమేదిని సురధనంబులో
 రగానూడడి | భేమోత్రంపముయజ్ఞకార్యమున కాదిద్రవ్యమాగావునన్
 క్షీనింబట్టిరామమీరఖల ధాత్రీపాలకుల్ ధర్మని | ప్లానైత్యులుమీ
 లెరుంగని కధార్థంబిలంగల్గున || ౮ || శేవమనుష్వయాపులు | గా
 వునమనువంశ్యులగుటగోమవిశ్వాతుల్ బోవీరులురగామునదో | దైవిజయ
 మునంగుడుదురు ధరాధీశులకన్ || ౯ || అని చెప్పి సారదనుకామునియ
 భేచ్చనరిగంత నమ్మునుమహీ కాంతుతో సేనాసమన్వితుండై తనకు
 కాలావసానంబుగుట దుర్మధ్విజాడమి దివిజ మునివచనంబులు గ్రహించి
 తత్కర్మపాత్రుడైన భేనువును మహాత్కారంబునంగూన || ౧౦ ||

జానపాదకల్పతరు హరపరీతమహాహరతా । రాజానదుల్లితాజాన
 సిథాభివికాలయాశోవిరాజతం । దజానసానుమధ్యతి నమగ్నమస్తే వి
 లసిల్లు కాతావీ । ర్యాజానభూవరుంజరిగ నాత్మప్రరంబున కత్కుడగ్గి
 రన్ ॥ వ । తదనంతరంబున జనుదగ్గి మహాముని రాజావమానితుంజ
 నై తినని చింతింపుచున్న సమయంబున । ఉ ॥ తామరసాప్తలోటినిభ
 ధాముడుసంతరివిస్ఫురచ్ఛలో । ద్వాముడుకీర్తిపూణాహిమ ధాముడు
 దండితకతుర్రాజసం । గ్రాముడుకౌర్యపంజరభి రాముడుమానవనాధ
 గోత్రపు । త్రాముడునైసయాపరథు రాముడుధవోరరణోగ్గభీముడై ॥
 ఉ । భూమికిభారమైయుత్తరు భూపతులందును మందలందియె । ద్వామి
 నుగ్రాఘ్యుడై ఘనర ధిన్వీతుడౌచుకుకారధానియై । భూమిపులున్న సీమల
 కు బోవుచునుగ్గిత వాటితోడనం । గ్రామి మొనర్చియిచ్చురువు గావధి
 యించెనక్షంబుచున్ వడికా । సీ । కాశ్మీరకాంభోజ కరహటలాటమి రా
 టభూపతులగ ర్వంబునంది । కొంగలకొంగల ఘూజరయవనగాం ధా
 కాధిపతుల మెదంబునంది । అంగవంగాధిగ్గి లింగవిదర్భమా గధమహి
 విభులపాం కంబునంది । కల్లాటపారశీ కళయాపనేపాళ పాంచాలవృషతు
 ల బలమొనంది । పాండుకురుకోపలావంతి పతులగూర్చి । ద్వివికమా
 శవచేదీ బార్ధిపులగడవి । చోళబర్హరమచ్చరా జలవధింది । కాతావీ
 ద్వినిపురికరు గంగదలది । క । తనవతామానమునవిని । తనయక్షక
 కుడెంచినట్టి తనయానిగనియె । మృనియతనితోడనిట్లను । తనతోటో
 విక్రమిర్య తనయొడుబలిమి । క ॥ మనభేదువునుపవత్సను । గొని
 మాహివృత్తిజనియె కృరాత్మకుడై । మనువిభులతోడననవిని । ఘన
 తోవముతోడతన్న గరమునకరగా ॥ గీ । అరిగియెరిగిరిగంభోగి యై
 వరాము । ద్విభునినగరోప కల్పమునడిగి । యతనిసమరంబునకువి
 త్తవంతులయ్యును । కాతావీద్యుడుకోగ్గని మ్నాతికమెరయె । వ ॥
 వజ్రునివాసిని వజ్రేతుండై సముద్రంబునుబోలి ఘోషిల్లుచు పురం
 బునెల్వడి మహాసమర సన్నాహభీముండైన పరథురాముంజూచి యిట్లు
 నియె । ఉ । రాజ్యమునుల్లక్షయక ధరాధిపిరావలించియేమనా ।
 మౌర్యముసంగ్రహించుటకు మానవనాథవధంబు లేననుచున్ । మౌ

జ్యోతమండలిట్లగుము బొందవేటివిప్రకోటికిన్ । బ్రాహ్మముగాదపంబు
 పలు పందగుగాటిటహింపకూడునే । గీ ॥ రణమొనర్చగనిటుకుతా రిం
 బుబూని । యెదుటజనుదెందితివిప్ర యిదేశరంబు । లేనదనుబెడర
 కనుచెలి యింపకలక । కలకకనుసుక్రకనునింక నిలుపుమెదుర । చ ।
 అవపుడువప్సుగిన్నయే ముఖాంబురుహంబునదోపనిట్లనుక । జనవరరా
 వణుంబిబుధ కతుగినిబందినిబెట్టితందునీ । మనమునగర్వమందకను
 మానకనిల్వముపారకుండనా । ఘనభజవత్సమేర్వక కాలునిపోలికిని
 న్నుబంపెదక ॥ క । మాతంద్రినిబాధించి । పాతకపదగాకాచా
 మ పశువునుగొనినీ । వేలెంచినపచ్చాగ్నిహృద । ఘాతకుడవునీ వధింప
 గానపాశమునన్ । వ । అనిపలిగ కేంద్రంబుమీదికి మృగేంద్రంబు
 జనువిధంబున రాముండతనిమీదికి నడుచువంతట । క ॥ గరుడునడు
 ర్కొనుభుజగము । కరణినిసింగమునడుచుక గజమువిధమునన్ । తర
 నీనెదిరించురావపు । సరణికరాముగృతపీఠ్య పంథవుడెదిరె ॥ చ ।
 వరరథనీమఘట్టనము వాణిఖురక్షత లేలుప్రంబురిం । బురినపగంగఘా
 మి తలముక బగులంగనిభాతసాయకో । త్పరములవై చుచుననుర క
 కళకళతానృతపీఠ్యసూనుడా । పరశుధరుండుమెచ్చుటకు బంధురవిక్రీ
 ముడైవిరాజెరిక ॥ చ । జలదవిభుండురాముడు విశాలగుణధ్వనిగజక
 తారవా । కులితకులాచలుండగుచు ఘోరధనుర్ని ప్రణత్యమొప్పగా ।
 నలఘుప్రుపత్కినవకముల నబ్జభవాంజమునిండవిక్రీమో । బ్రలపము
 దగుదైకురిసె సంయువుతుగుసగాతకవీర్యపై । గీ ॥ భాగకావ్యశిలీ
 ముఖంబులు పాధికావేందుగి । వాననాంబుజమునబాహు కాననమున ।
 పృథ్వీజలజాంతరంబున నెవయిజెందె । నమితులాకపముననుడ మం
 దిజాడ । ఉ । ఘోరమణుండునై చుశిత ఘోరిశరంబులుఘోరపన్నగా ।
 తారములైవిహనల శిఖిత వెలయంగవిజృంభమాణురూపా । తార్కరిని
 శ్వేదపూర్ణులు గాగిలగతోడనె గగ్నిబృహద్యుతా । పోనినిగారుదాన్త్ర
 ముల్ల బోలకమా లెయభాయధంబుగన్ ॥ క । అగ్నిహనిగిహమున
 నిజ । విగ్నిహమెరుగంగఘోర విగ్నిహకార్యో । దగుదగ్గుకాతక వీర్య
 స్థ । పాగ్నిశివైచై చరాము దన్త్రశతంబుక ॥ క ॥ తొంబదియవ

మహావిధి । ఖంబులుజనుదగ్గితనయు గాత్రింబునగా । భంబుగనాతిత
 చెతురో । మంబెపగక గాతావీర్య జనపతి మేగక ॥ క ॥ పరియుగ్మము
 కరియుగ్మము । గిరియుగ్మముశిఖయుగంబు గేవలముగథా । ప్పరయు
 గ్మముబోలినక్రియ । పరిబోలినాతావీర్య జనుదగ్గి ముతిలో ॥ క ॥ ఏ
 నూరుకరాపనముల । నేనూరుభుజంబులను గ్రహించినరేండుగ్రం । జే
 నూరుబాణములుపం । భాసముగావించివైచె ధరణిసురేందుక ॥ గీ ॥
 నవ్యశరదభానిభవిమూనంబులెక్కి । గరుడగంధర్వయుక్త ॥ వృషసంపర్వ ।
 సాధ్వీనిద్రమహారగ చారిణాదు । లభ్యమనవచ్చినిల్చి యాశిజా
 డ ॥ గీ ॥ జనకచయిజాపుటయుతూపు గొనుటగొనయ । మునపమర్పు
 చులెకవాపి మునసిలత్వ । భేదనము జేయుటయుగను దింపరాక । పో
 రిరియరునాటోప ములుజెలంగ । మరియును । నీ ॥ సాయకంబులు
 దళ కేతపహస్మాయిత లక్షకోటులసంఖ్య లనుదనర్ప । బెక్కుగావై
 చుచు పృథ్వీశభూసురు లక్ష మనూనీసు లగుచుజెలగి । మర్మములో
 నెప్పించి వర్మములో భేదించి చరిణోరుకుక్షిప తులకరాంస । కంకపా
 లంబుల గాఢంబుగా నేసి రధరధ్యములనుసా రధులనెంచి । గేతనంబు
 లుగూల్చి యారీతివివిధ । గతులజెలరేగికలహించు కాలమెరు । ను
 భయరధనేమితురగ ఖురోద్ధరిత । మూరజయగ్రమైపకలది గ్గంక్షల
 మున । అప్పుడు । క ॥ శూలంబుబూనివైచన్య । పాలుకుజనుదగ్గి
 మాను పైవదియగ్ని । జ్వాలలునిగుడగనుగి । వ్యాళమవిహగేందుగ
 గదియ వచ్చినవిధముక ॥ గీ ॥ వచ్చుచానిజూచి వసుమతీసురమాధి ।
 కత్తివైచుదెప్పి చంక్షయగుచు । నకకమంక్షలోగ్ర మైతేజరిల్లుచు ।
 బోయితునిమెశూల మునగడంగి । వ ॥ అల్లువికలిత సాధనండ్లై మ
 హీధన్రుదం నటానటంబు విదిచుచు రోషించు పంచాక్షరవిధంబున
 నుదగ్రాట్టజాప పంపూరిత దిగంతరుండై । క ॥ పదిశరములభాగకా
 వ్రుదిరు । పదిశరములసూతులేరి వారువములము । ప్పదిశరములనెం
 చియునలు । బదిశరములగేతనముల బుడవై చెనిలక ॥ ఉ ॥ ఆజుద
 గ్నితంపనుచు నాజ్యముబోసినవహ్నిరీరిను । చాళితకుడై కుకారముగ
 కలుజవలూనివడికారధంబున । య్యజ్ఞమహికాజారంజూనిది యంతయు

మక్కలగింపజేచ్చెనా । రాజులంబునున్నతిల రత్నధరణియరణ్య
ముఖలగా ॥ గీ ॥ మండలికృతకోదండమధ్యమందు । పరిధిమధ్యము
సంకు భాస్కరుడునోలె । గ్రామియనఖండకాండ వహంబుగురిసె ।
సాధికవలంబునందునా భాగవ్రండు ॥ గీ ॥ రామదొకడునుకాతక
వీర్యమమాధి । నేతృపవదళాక్షహి గీలంబు । బడలుపడతేసెవరకు
కృపాగరగా । కక్తితోమరముసలాది సాధనముల । ఉ ॥ అంతటా
తావీర్యనకు నడ్డమునచ్చిమనుషీతీశుల । త్యంకలంబుతోనెదిరియా
జుడుకన్నీరనూజుమీదడు । గ్రాంతదురంతదుస్సహ కదంబకదంబముని
భాగంబుగా । నంతయుబూన్చినసి చలియింపగ జేసిరిరాజుమెచ్చగ
చ ॥ మనువిధులేయుబాగుములు మంటలగ్రీకుచు నచ్చిరమ్మచా ॥ ౩
నమెడలోర్చకుండవరి కింపగనాకృతివీర్యసూనుడే । సింహిళుచ్చిజంబుద
ను తెందినవిగ్రహమోర్చియుండున । మృదుకులులెంతవిగ్రహి నునర్థు
లాయంచుదలంచెరాముడుక ॥ చ ॥ అంతిమరియు ॥ మ ॥ కృతవీర్యా
త్కృపైమనుష్యులపై శేతుప్రతానంబుపై । చతురస్యందనదంతివా
హములపై పారధ్యసికంబులై । షీరిదేవోత్తయిదోకపెట్టనుకర
శ్రీగుల్పప్రయోగింపుడుక ॥ వికరాశ్చర్యముగానునర్చెరణముక వే
ల్పులచిశంసింపగక ॥ చ ॥ మనుకులరాట్నజాయతిన మందరయంబు
నకాతకవీర్యుడ ॥ మృనివరసూతిపైగురిసి ముంచెమహాశరవృష్టినిరదం
బునగముమీదపూలెహిమ ముకదుగిహిణాండము నించుచుండుగన ॥
ప్లానరగనంతయేనలవి కూపిరిబుచ్చగ యుండనద్దరిక ॥ చ ॥ అంతవ
లందు మహా పురుషుండుగావున తన్మాయాబలంబు తనమాగ్గణంబు
లనివారింది యివారితప్రవంశ గ్రోధంబున ॥ కా ॥ అకణాకాంతము
గాగవిల్లిగిది ప్రక్యాపీథపాదస్థుడ ॥ యోగాగ్రీతివీక్షణుండగుచు మూ
సింహాత్కృతాండరథం ॥ భాగవ్రండుయంబులైచి కృతవీర్యాధీశం
బాతుచా ॥ హాకాండంబులుండుగ్గించిమనకమున బృహ్మద్రోహక
సక ॥ చ ॥ అంత హతశేషులెక్కడ శేనియంబుని రిమ్మనువంకబలం
బు తెడకకలిపిత నప్పరకురాముండు ॥ క ॥ చెడకనిజునుమునుడు
నా ॥ కాంతమనమిదే సామగ్గళ మింపడనుచుత ॥ బ్రదముగదాదానిశి త

పృథ్వరంబులవై చెతును నృపాలురమీదం || ౪౩ || ప్రభావంబులుగోర్వ
 లేకనును వంశాన్నీక మేలెంచెనే | శోభుండంబున వెల్లుతున్న కేసలుగో
 భుద్ధాత్మునిగాంచియెం | తోటాపాద్యులుమెత్తి మొగ్గి మునిభం
 దాగ్రామ సప్తశివం | తేజాధంబుకియింటవచ్చితిమి మన్నింపన్ దగ్గఱ
 మున్నులన్ | ౪ || అనిన కవిలుండిట్లనియె | ౫ || రాజవధార్థమైపరభు
 రామాక్షనకజులదగ్గి కాల్కిగం | దైతసియించెనవ్వనరు హతుడుగావు
 నవర్వమేదినీ | రాజులదృగనుమీరుమను గాజకుమారులుమిమ్మునేటి
 కం | భోజహితాస్యజ్ఞాయము బొందగతయును ఇంజ్ఞయందగ్గః ||
 ౪ || అనుముమ్మానిశ్చేమల నాదరించి తనమాత్రమంటున నునిచి
 వియె నయ్యవసరించున తన హేమానుభేరువుం గొనివచ్చి దండిగొ
 ప్పించి వారిగుంటి పరశురాముండుబాదెని కవిలుం చెనురుగాజనియె
 నమోర్వ పగభాంబుల వెంట్టాచనలదనరి రిప్పొక్కపిల నుహమువి యి
 ట్లనియె | ౬ || రామహిస ధానుకీర్తన | రామగుణలలామరివుని రా
 మునువాత్స | యేమిదినిత్రంబునయూ | ధానునునకువచ్చితిరి ఘదం
 బమ్మెనుదిగ | ౭ || అనిన గుడుదగ్గి గుడుడిట్లనియె | ౮ || కూక
 త్తులనునునంకిను | హేతులుమీయడరువచ్చి యక్షనున్నార | భాగ్య
 కమునట్టి యండిక | నాశన మొనరితుమునిజ నాధిపతుడుకు || ౯ ||
 ఏనునునశ్చిష్టులఁ ఘములు వినులనుతులు | శరణుబొందినవారున న్నడిభ
 యునున | శరణుబొందినవారల జంపనిచ్చు | జడులుగలరెయ్యెరుంగ నే
 జగమునందు | ౧౦ || పరహితబుద్ధినింతులు కృపాకలితాత్ములునీతిమం
 తులౌ | క్కరికికీమనేనునున శారమనమ్ములునిత్యకీర్తికాభా | మధుల
 పశోయకూరులు నిశుద్ధదలత్తులనిత్యవాక్యబం | భురులబలాభ్య
 లుగకలుచు దూరులుమానవవంశవధకామరే | ౧౧ || స్థిరనప్పగించుట
 ధర్మంబుగాదు మాయంబు భూరు కరుణాకటాక్ష ఏతలుంబు గలిగి నే
 నియునిమడుపగిధుల రక్షంపవలయునని విని పరశురామండు నవ్వి యు
 క్కపిల మహాముని కేవల విష్ణు స్వరూపుండు గావున నతని నవసంబులు
 గగ్గిహించి యిట్లనియె | ౧౨ || మానివర్తమిను నుమాధులువిష్ణునన్యు
 తై నయ్యెనుకరుకు మిత్తులై | నాదరించితినిజగ్రామమునందెడి

విలువనంపువారి ననఘతుల || ౧ | అనివనిదోర్తెప్పించి మునివ
రుండు | మనువిభులరాముముందర నుచుచుటులు | గాంచివారల
చేసమి ప్కారములుగ | హించియావిప్పదాశీర్వ దించిచితి || ౨ ||
మనువిభులారముకలన | మానివరుండు హరిష్వహావుడి | తనివదనం
బునగ్మము మువంబునపక్కప చేసిగాంచితిగ | మనమునశంకదక్కిని
మందిరసీమకునేగిమేదినీ | జరులకుపయ్యెతంబుగ యశస్థితియండు
రాజ్యమేలుచుగ | ౩ | అని మనుకుమారుల ననుగ్రహించి నిలిపి కపి
బుని వీడ్చొని భాగవంతు యభేద్యనరిగనంత నక్కపిలుండు మను
వంశ్యులకట్టనియె || ౪ || భాగవంతుమహిమిపల పాలు చేసె | మిరు
చింతింపవలవదు మిరుకుతిలల | మూలమునజ్జవనంబగు ముదముగలు
గు | విజయమగునతిలలుడి విందియొపగ | ౫ | ఇట్లువారికి భవిష్య
త్కాలంబున తిలవృత్తి యగుటనరింగి తిలతానంగినవార విమునిహస్త
తత్త్వంబులు ముఖ్యంబు లనిగ్రహించి వీడ్చొని మహాదేవు పన్నిధివిని
పాష్టాంగదండంబొనదిగ పొంజలులై యిద్విధంబైరింగి నిలిచిన నీశ్వ
రుండు పరవ్రజ్ఞాదుగావున తత్త్వగణంబులైరిసి యనుగ్రహ దృష్టిగూ
చె జూచుటయు తదియొ శయంబైరింగి యగస్త్యదులగు తత్త్వధికులు
మిరుకు విశ్వంధరముని వలన కాపంబు పొప్పంబయ్యె కపిలు నాశీర్వ
దనంబున తిలవృత్తియగుట సిద్ధంబు తచ్చాపంబు కరియంగంబున మి
రుకు పొవ్వంబుగు నింతియసిద్ధించు జుతింప వలవదు మిరుకుండు నిందుధ
రునకు కారుణ్యంబు గలదని మనుకునీమల నాదరించిరంత || ౬ || పం
దముఖులైనవారుచుక పదామునకు | తిలపముగావలయునని తలచి
యొక్క | నాడుతమదాయకపిలునా ననముజూడ | విశ్వకర్మనతకుజా
చి వేక్కుననియె || ౭ || శూరిజటాజూటమునకు | తెలముగావలయు
తద్వి ధానమునెవని | తీలాచారుర్యంబున | నోలింగాంచియొపగు
ముకుతత్త్వనిధి || ౮ || నావిసీరయమున నావిశ్వకర్మధా రుణిమంజుల
ముగాన్ల రోలుగాగ | స్వదాగ్రదిమిధ్యమి స్థంభంబుగాగహి మోక్షీధ
శేంద్రులు యుగముగాగ | గోరాజతస్యహ భారవాచకుగాగ నా
మూర్ఖయతతిహగ్ర హంబుగాగ | నలకాత్మనిదయంబు మూలాగోర్తి

యనుగాగ ఖరకరుండును దిప్త కలకగాగ । తేసియందులతైలంబు
 దీప్తితిపుర । హరునకవికంపగైకొని యాప్రభుండు । ముదితుడైబ
 హ్మబలమున నుదితులైన । మనుకుమారులవిలిపించి యనియెనిట్లు ।
 క । ఈవిశ్వకర్మచేసిన । యావిధిగొనిభూతలమున నమరించుచునే ।
 తోవాక్పాఠ్యులయలను । గావించుటయగుచుమీకు గలియుగమం
 దుక ॥ వ । కాపున కలియుగంబున కార్యకారణంబునంబైనాని కాదు
 దివారలు తత్పాధనంబుల సంక్రమించి లోకోపకారంబుగా తైలో
 త్పాదనంబొనరింపుచు । మరియును । గీ । వినుదునుహిక్రగ్గోరకూ
 విజయవాటి । కాపురంబగ్గోరకూ కాపురంబు । మీకుకృష్ణానదిజలా
 తి పేకపరగి । నిందికీలాదివిహారణా భిష్టభూమి ॥ వ । మరియు త
 త్పాదనంబుల గొరింగింపెదనందు కోటిదేవాలయంబులు రెండుకోట్ల వైజ
 యంతులును మూడుకోట్ల కుంభకార నిలయంబులు పశువాల్మకోట్ల
 భర్మకార గోపంబులనేక వింశతికోట్ల గజంబులు ద్వావింశతికోట్ల
 క్ష్యంబులు గోపురంబులును నైదుకోట్ల బ్రాహ్మణ నితేతంబులును బ
 దికోట్ల రాజులందరింబులును పదునెకండుకోట్ల వైశ్యవేద్యంబులు
 పంచైండుకోట్ల శూద్రగృహంబులును పదమూడుకోట్ల ఏరభటులును
 గలిగివిలసిల్లు నవ్వైజయ వాటికానగరంబున కధిష్ఠాతలై । నీ । వేద
 కాస్త్రోచార విప్రపూజనములు శివయోగియోగప్ర సిద్ధబుద్ధి । శివభ
 క్తియుక్తియు శివమహానందతా త్పర్యసోదకమహా దానగరిమ । భూతి
 రుద్రాక్షసం పీఠియునదిగాక పంచదినోద్వాహ భవ్యనిధియు । జప
 హోమగుప్రతా తరణంబునద్గదు వందనంబునునిత్య వైభవంబు ।
 గలిగిక్షత్రియకులకిల కులుపవాప్ర । గోత్రివిశ్మతులనిమిష గోత్రి
 రు । లభిమందాకులతమసా మ్యాకృతులును । ననగమనునంతుల
 ప్పదు రిఖిదిశల । వ । పొందుయభేద్య నుండుండుని ఖండవరకుండును
 గ్రహించె సంతపిచ్చిని । క । మనువిధిలునిజపురమునకు । జని
 మాన్యముననుండి నతేతంబునున । జ్ఞమలవలనబుద్ధ్యధర । వినుచున్
 సాఖ్యంబులనుభ వింపుచునేడ్చుక । వ । అనినవిని శాసకాది మహా
 ముఖులు రామహర్షణితో నిట్లునిరి మహాత్మా మనుజేంద్రుల యాతా

కథర్న వ్రావతాన శుభానుభవంబుల తెటంగెటంగింప వలయునను
 ను మాతుండిట్లనియె || ౪ || అవనిపతులకులొలకె || వివిధకథాలా
 పమైన వృత్తిమూలం | బపుడుడియారముబెట్టుట | యవసరమైయొ
 ప్పప్రార్థన లగుగుటదెలియ || ౫ || హరిహరలక్ష్మీనామ | స్మరణ
 మునునధికయామ వమయంబునని | ద్వరమేల్కొనిగురులఘుశుచి |
 కరణంబులుదీర్చవలయు ఘనతరనియెలి || ౬ || కనకమునురన్నివస్తు
 నికాయభూరు | హములబృందావసంబు బుద్ధాంగనలప | లంబులను
 శుష్కములనలి లములమేలు | కొనుచుజాడంగవలయుభూ జపతుల
 కు || ౭ || మరియు భూవిభుడాలోగ్య బలములకొను నొక యామమ
 స్త్రీవిద్య నలుపవలయు || ౮ || లేవగడమేలకొనిశివ స్మరికపించి |
 దంతభావనవిధిబూని రత్నదమున | బూసేణుంగవలయుని కావలబ్బు
 ఖాబ్బుదెనియమంబుతో నవనివిధుడు || ౯ || ఖదిరమ. త్ర. లేమకా నుగజ
 లేడు | మిట్టివేముచాల మద్దిమామి | కాగుకాగుజెగు గలవియా
 ర్థముచేసి | దంతభావనంబు దగునునర్చి || ౧౦ || గుచ్ఛముబ్రీయలలు
 కఫపైత్యరోగహరము | చిత్తమునకుబ్రీయల తీయకర్ణ | నాడికాశు
 ద్ధిగావించు నయనములకు | హితమునగుదంతభావనం బెల్లపర్చకు ||
 ౧౧ || అంగమఖంబగు నబలతలేయని మంచుమేనికికాంతి పొందుబరచు |
 మగుడబ్రాహ్మణుడెచ్చ మర్దనముతిమగ నమగుణంబైనయ భక్తంబు
 నంబు | లేవపుష్టవారచే దు. జలకంబాడ తలకుకొంఠమువేడి జలము
 తెప్ప | కుంపదాడిపత్రి కిములకుకుంగలంగ నుష్ణోదకమువల యునును
 తింప | జలకిమాడినపుడువలయు నుదడియొత్త | కాంతివచ్చునీడ కల
 లుజెంద | వంగమునకునుశుశు ననువుగావలసిల్లు | గలుగుగుభుమభూ
 వరులకునెప్పుడు || ౧౨ || బుధకెనై శ్చురహరి మాలయందునభగ్గంగ యున
 రింపగావల యునువిధులకు | పదిహేనువారి ౨౦ సం దెప్పట్లగూడ దన్య
 వారదత్తప్త యమృతము | తలయంటుకొనిబు గలిగినవియ్యతైల
 మునభానుదినమున బుద్ధాశివ | దినహానస్యముగ్ని త్రికభావాదినమున
 తైలకర్ణమృగ సుసంకరించి | న్నాచ మువల. ఎన్నతే శ్చరునియొడలు |
 గాంతిసంకుమభాదక కళలచేర | బూజా దంతునిపొత్తిక బాలుప్రతి

. అ | సుగుణసంపదకృతును జోటపుజామీ | గీ | దేవపూజయజ్ఞమును దీర్చువేళ | భోజనము చేసినిదురను జోవుతరిని | గొలుపుకట్టదీయపుడును వలయుచూడు | విధములగువస్త్రములుచాల్చి వధిపతులకు || క | తోయజ్ఞవదనులయూర్పులు | గాయము మొందిననుదీప భట్యాపురుష | చ్ఛాయలుజూడవినన్నానము | శ్రేయగదగుదక్కల్గవము శైందకయుండు | గీ | పరపతిపరధనముల బట్టరాదు | పగలు భామినిగూడంగ దగదునరుల | కదిపావగకుండరత్నరి హారమునకు | నిర్మలానంబుదగునేయ నీతిమతికి || వ || మఱియు గోహరణ్య మహీమూర కృతానుస్మరిసలిల భాస్కర ధరిత్రీశ్వరాష్టకంబు మంగళాష్టకంబై తనచుక నిర్దామచుటయు భక్తిబ్రహ్మచర్యులయు ప్రదక్షిణించుటలోవగునది వానియందు నియమంబుగా నర్హవిధానంబులు || గీ | పెక్కుజనములులేకున్న సుక్కడైన | నిరువురై ననుగుడువకా క్కరుడుభక్తి | గొనినయదినింద్యమాచాన జనుడుపుణ్య | లోకదూరుక్షమచునది వేకులండు | గీ | ఇష్టఫలసిద్ధిత్రాపించు దృష్టియొడవు | త్రుప్తివిలసిల్లనజ్ఞనో తృప్త్యక్షగుడు | భోజనములెప్పవిప్పన్యముగ నెనర్చునట్టిచునిజాధనాధున కవినియంచు | నీ | కువలయాధీశులు కొండముచ్చూనుచు కారపములకుక కారికలను | వెనుతురుగరళంబు బెట్టినయన్నంబు వాజంతువులమోల వరయనిదీన | ఏమీందివెంట్రుకలో విచిరిచివన్నులు మూయుచుగూయునా పొలుపెరుగుట | కాగతికటిలప్రయోగంబులారసి భుజియింపగాదగు భూమిపతులు | మగడులేనివెలంచే మగువలేని | జనునిచేరోగయెతుడగు జమీనిచేత | పోతముగ నెనరించిన పురుషుచేత | చాసిచేతనుభుజియింప దగదుపతికి | గీ || మొదలుతీసిమధ్య ముననెగరులుచేదు | నావపులుసుపిదప నానలెన్న | భోజనాదిసలిలమును గొనతగదును | ధ్యాయనందునీరు బ్రావవలయు | క | ఎక్కుడగుతీసినిదుయుధ | మిక్కిలియగుకారమున్న మిక్కిలిదినము | ధృక్కాంతివిహీనంబగు | నెక్కువపులుపొగరుదినిన వృద్ధతజెందున్ || గీ | నవజలదవారిసగవారి చవుటవారి | గొనడగదుపెత్తనంబుగా గూడుమెక్కి | జలముగొనకున్నకడుపును కృతరజెందు | కొం

దముజులంబువలుమూడు శ్రోతవలయు ॥ గీ । కడుపువొల్లపాల్లుగా నె
నరిదిరెండు । పాల్లుభుక్తిగొనగ బ్రతుకమెవగు । నుదక పానమునకుమె
క పాలునుపమలు । గానియెడలనెక్క గదజనించు । క । క్షప్తియును
తారునన్నం । బొప్పదుత్తుధకోదనార్థ మొప్పుదుదకమా । చొప్పెరుగ
జేసిపుట్టువ । గుప్పువగుల్పయ్యకవము గురుకుగళమునక ॥ గీ । కడు
పుష్కటిల్ల గుడిచినహీనభో । జనుడునైనయట్టి జనుడుజంతు । వాను
గానవలడు పనుమైనగుడుపుచే । నెపులులేకనలరు లేజమెవక ॥ నీ ।
పావడిదేవతా వృరణంబు జేయుచు కొంచమునక్షతుచు గూరుచుండి ।
తమ్మలంబొనరించి తల్పంబుదక్షిణ భాగంబుమీనుగా జవ్వలింప । భూ
రితుభంబు భుజించితేయనింప తోడ నేనుదరంబు తుండిలమగు । మె
పగియేపుమీలు మెపగగమించిర వెంటనేయంతకు డంటనరుగు । గు
డుచువానిమనము గూడుబెట్టెచువాని మనమునుకొనైన మలయునుఖ
ము । రెండుగామసేంబు లుండినభోజన । మరయవివచమానమని శేలి
యుడి ॥ నీ । పరిమళంబున్నపు వృంబులుధరియింప తలచుండుబట్టమె
త్తయునున్నేద । గంధంబుదొలగుశ్రీ కరముమానవులకు గేతింగిచాల్చి
సుఖంతురెలమి । జవాదిటూనిహర్షంబునగన్నెరులే పల్లెలబొగడ
లు మద్దియులును । బాజాలుసంపెగలే శతపత్రములనుపాటలముగ
నూరిని గలిపిచాల్చు । రరయగోరంటపువ్వులు మరువములను । చెలగి
విరువాదివిరులును చెంగలువలు । కప్పరంబునగూర్చియిం పొప్పుడు
తు । రతులభోగరతులైనవా రనిశమునను ॥ గీ । మొల్లపువ్వులుగర
వీర ముటునుజాజ । విరులుగురు వేరునుత్రిదోష హరులునగును ॥ శై
త్యకారులునగుటగా జ్ఞంగినీరు । జల్లిముడువంగవలయు గ్రీవ్యంబువం
దు ॥ క ॥ మొగలివిరులే చేమంతులు । పొగడలుసురభొన్నపూలు పొ
న్నమమంబులే । తగపరిపెంగలునుష్టము । లగుటకహీనువేళచాల్చు
రిసుభవనిరతులే ॥ గీ । శిరముమాననపుడు మరువంపురుల్లికా । కు
డుమములుధరింప బొవగునండ్రు । దగశిరోరుహముల చైలంబువిడు
వని । తరినిమొగలిపువ్వు చాల్పవలయు ॥ గీ ॥ రెండుకుడియలుజ్ఞా
నాలు ఘండుతాచి । మొల్లలునువిరివాదల మొనయునాల్చు । ఘడియ

లోకర్షూముపాన్నల గ్రామగంధ । మొకవగలులేయుపంపెంగ యుం
 డవలపు । క ॥ కరవీరంబులయందును । కురువిందములందునుకుళ కు
 సుమములందున్ । వరమల్లికామమంబులు । పరిమెళమలురెండుజాలు
 బాహుకయుండున్ । గీ । ఉండురెండుబగల్లును రెండురాత్రు । అర
 య జేసుంతిపువ్వుల పరిమెళంబు । వైదురాత్రులు మొగలిపూ లందు
 నిలుచు । దానివోలుచుచెంగల్వ కావికలయ ॥ గీ । మొగలిపువ్వు
 కంటె తగ చెంగవలకంటె । మైదువచ్చుకంటె మల్లికాకు । సుమము
 కంటెనను హితమమైనపువ్వుంబు । దెలియలేదువసుమతీలలాచు । గీ ।
 అగరుకుంకుమపువ్వును మృగమదంబు । కుంకుమచుఘనసారంబు గొజ్జ
 గిరిను । థిందిశిశిరివిదాఘాబ్ధి దినములందు । చందనమలందవలయపు
 వ్వుంబువందు ॥ కా । మాంజిష్ఠ్యంబునుష్ణచీరలనుమో మాలంబరం
 బులేధరిం । పంజల్యాచగుగ్గీచ్ఛకాలమున ప్రావృతై నవపకంబువే ।
 శంచంగాపులుగాపులున్ ధవళ చేలంబులే ధరింపందగున్ । రింజల్లంగ
 నుదాడిపైతిమూలు దూరింబై నివర్తింపంగ ॥ నీ । వనితగట్టినయట్టి
 వస్త్రంబుదాల్చిన భాగ్యముశౌర్యముం బాఠిపోవు । మాసినచేలం
 బు నావలకిధరియింప తీటయినశుభవృ త్తయనుటెట్లు । నవ్యనివస
 నంబు నెరయకదాల్చిన జేసినపుణ్యంబు చెడరిపరచు । నెలుకగొట్టినయ
 ట్టి ఎలువధరిందిన పంశాపమొనరింబు వంతెరంబు । ఖండపరిధానము
 ధరింప గదియత్కృష్ట । కాలినపటంబుదాల్చిన మేలుదొలగ । జేసికా
 లువిహారికి జేర్చుగాన । వీనిధరియింపగూడె వ్యాధిరైవ । ను ।
 తెలుపుజెందదువేల్పులిత్తును మహాదివ్యంబులైనట్టియు । త్వవములేర
 త్నవిభూతాప్రవయమున్ చాల్పంజనశ్రేణిక । ల్లవిలేకున్ననులక్ష్మరాగి
 యును లేకభ్యంబిరంబైనపీ । మదిభూషాభిధరింపగల్గునుగు సంద్యై
 భవ్రాత్యాచాములే । గీ । కఠినమైదిక్ష్మనైలప శ్వాంతిగలిగి । యొగ
 రులేకడ కొత్తన మెత్తబడుచు । శశివీరితఖండ రుచిమాని చ
 ట్టయైన । ప్రాతదియమధురమందునైన క్రమకమొప్పు । నీ ॥ దళమె
 క్కబంధిన తాంబూలపత్రముల మూజేసితర్పూగ ముననొనర్చి । తొ
 న్నెమెయొకట్టింది పదియియొ నెయొదీసి పానగజ్జాదివంశ బాష్పివట్టి । ప్రి

లొక్కచూరణంబు నియమంబుగాబెట్టి భోజనంబునకుత త్సూర్యమం
 చు । నాల్గుమాటలుభోజ నంబుచేసినమీద రెండుమాటలుమరి రే
 యినపై । మాణిమొగ నాకుదడియొత్తి మానవులకు । తత్సూలమొనెప్పు
 చుండుప్ర ధమరసద్వి । రీయరసమునుదుమిసి తృప్తియరసమి । మొ
 జలుమింగినవత్సూరమి బోలునదియు ॥ గీ ॥ ముఖవికాసముపంతితా
 మోదకరము । పొరభవివధానమొగభా సౌఖ్యకరము । భూరిదోష
 గ్ను మునుపతి భోగవేళ । దహకమువిలాపకమవిచ్చు తమ్మలంబు ।
 వ ॥ మఱియు మఱిరోగంబును రక్తపైత్యంబును అపస్మారంబును
 చిత్త్రభ్రమయు పాండురోగంబును తొమ్మిదుమిచ్చయు గ్రహణీయు కడు
 కాసయు కాసలు గలవారలు వీధ్యంబు నేయగూడదు విడుండు । నీ ।
 రసగంధమునమోహ రాహిత్యమొనరించు దవరగాగెఱఁజూయి దంత
 మునకు । జగిచిగిదెచ్చుచె చెప్పరకపైత్యక్షు నుగుడుసౌఖ్యకమం
 తైతనర్పు । ముఖవికాసముగూర్చు మోదంబునెనయించు చింతింపన
 వుదురం జల్లి జేయు । భామనీవశ్యతే బరగించుపద్మిసం బులకంబెవలె
 పన్నూరికాదనరు । తాపమునడంచుచిచ్చాకు దగదలిర్చు । చెలువమందిం
 చులఘుకారి తైత్తవోరి । దీపనికరంబుక్రిమిదోష యాపనంబు । ధ
 రణిజనులకుకడ్రొంపు తమ్మలంబు । గీ । అశ్వచూరణంబువాతిపై త్య
 ములనడచు । శంఖచూరణంబుకఫపైత్య సంచారణము । దిప్పనున్నం
 బుల్లేప్ప విచ్చిత్తి జేయు । గుల్లనున్నంబువాతిచు ర్గణముజెరుచు ॥
 ముక్తచూరణముమేనికి । వ్యక్తముగాగాంతినిచ్చు వస్త్రంబునకుగా
 మాక్రమణుటించుగారవ । యక్తి భావించురాజ యోగ్యతదెచ్చుక
 గీ । సన్నపాకుననాయపు సన్నగించు । పత్రమాలంబుననురోగ బా
 ధ జేయు । వగ్రపత్రంబుననుపాప మతిశయిల్లు । నడిమితునయ్యబుజ్జాది
 నాశమునపు । క ॥ శ్రేమకమలగుణంబులపై । త్యమలదగించుమృ
 దులీల నాశిబుట్టిం । చుమదంబుగదాహమోశీ । ప్రుమదమాక్ర
 వ్యక్తికధి గావించుదగ ॥ గీ । నాగవర్ణిదశమ్మల వైజగణము ।
 భదకశ్రియకఫపైత్య భదనంబు । నాననామయనికరంబు వడుచుట
 మున్న । గలిగిరఃజల్లవైలయలో శవ్యముల । క । క్రిముకముఖంబు

కునగారకక । సమాలముగపర్వములు మెనగగతాంబూ । అముజవృ
 దుగాకుండగ । నమలగవలయునుధరితి సరముఖ్యలకుగ ॥ గీ ॥ ఛరు
 అనిందింపతితరసుం దరులగోర । కహములనునిదురింపక ప్రియతతి ।
 కీడుదలవకపటంబు గినుకయలుక । మదములేకుండుటహాంబు మా
 నవులకు ॥ గీ ఎంతచనియున్నరుచియు నభీష్టముగను । భోజనముగాని
 వంటకం బునుభుజంప । జనదుబుడబుడలాడుచు జలజముఖుల । మొ
 గములనుచూడ్చి ప్రేలంగ దగదుప్రేల ॥ క । పలుకుతురికొబడిపెట్టక
 పలుమూరుంజొంకపలుకు పలకకతనుదా । వలరుచుమాగదినగవ । నన్య
 లకుపకారంబు జేయు టాప్పనరునకున్ ॥ నీ । తాలిమిత్సానావ దల
 యుండుదైర్యంబు మెండకపంపద కుబ్బుబోక । కమగనాన్వితకడలు సా
 హసకార్యంబు లందుపడుదుకడ వైచిత్ర్య । జేయంగదగదును చిత్తు
 డైయరుప్రార్థన నల్పభోజనకడవై యనుదినంబు । కరణుజొచ్చినదీన
 జదులరక్షింపనే మరకనుదానధ ర్యమునుగలిగి । ముగూపంగతియతిధి
 జేవగురుభక్తి । గోద్విజప్రగతియునుదీర్ఘ కోటిశేవ । భూతవయ్య
 నునగృంధు పోషణమును । గల్గివర్తిండువారికి గల్లునుఖము ॥ గీ ॥
 పగలుపురతంబు జేసిన పాపజనున । కాయపునశించుపాపాత్ము లైనప్ర
 జలు । బుట్టుదురుపంధ్యలనుసిరి బోలుగాల । మెరిసితిరుణులగూడిన
 నెనయుభుభము । మి । పరభానులే పరివర్ణానీయులు దలంపకవారిలో
 ధానుజీ । శ్వరుభార్యామణిభౌత్వపత్ని యు గురుస్వామిపీయూష్ణాక్షి
 యుక । ధరణీజీవవధూటియన్ పలుని కాంకారత్నముక బంధుసుం ।
 దరియక మాతృపమానులండునయ కాస్త్రజ్ఞలేప్రశిద్ధంబుగ ॥ నీ ।
 పతివిరహితమైన పంకజాక్షినిబెండ్లి కానికన్యనువృద్ధ మైనవతిని । రూ
 పశీలములనా క్షేపింపబడినయిం గవతనవణాంబు కంబెనధిక । వర్ణ
 మాదానిదు ర్వారగాత్రివిభాగ్గు బాణదానినిరజ ప్వలగుదాని । గడు
 వలమగుదాని బడుగునుగోడిని కుబ్జనవాతకవన్ కులవిహీన । బ్రాహ్మ
 ణినిమిలివాంగిదు ర్భగనుకులట । నూత్నవజ్జోజసాధిని మూలజంధు ।
 మురువనిగృహలోబాసిన్ బునుపనాడు । నెలలుమించినగద్దినీక గలియ
 యగడు ॥ గీ ॥ వందుచన్నులలేగాను జలశిరుండు । అలరనెత్తెత్తు

నాలుగన్న లనుకెంపు । మోవికొల్లంటిపంపెంగ కావిమను । భూరి
 లజ్జయుగలవరికా బొందవలయు ॥ ౧ । మెలగునపునుబసిమి మెరుగుదీ
 గయుబోలె । పొంతనిలచినపుడు బొమ్మవోలె । నురముజేరినపుడు విరి
 దండవ్రాలెనిం । పొడవుపక్షచుపక్షతి గలియుటొప్పు । ౨ । నందముడై
 నపాతక మొనర్చిననన్య మనుష్య చేతవా । నిందునిమింపగావలయు ని
 శ్చయమింటజనించికీడుజే । యందొరకున్న మూచకము వారసిచంపగ
 బాలుబోసిసి । ల్లిందగబొచినట్లు నచలీకృతమానసమైన్య పోత్తముల ।
 చ । దినదినవధామానలగు ధీరులకాపదవచ్చుబోనుకా । మనుజులకం
 బుపొచ్చుగను మస్తకపంథవ మాకచోత్కరం । బునకగుగాక రెప్పలు
 కుళ్ళాయుగశంబున కుంఠురప్రభం । క్షనమొనరించు నేవిధిక దంకయ
 చింత్యమెరుంగకక్యమే । ౩ । దీనతజౌరసిక తిష్ఠిపుట్టుకప్పియ భాషణం
 బారులతో బాడిసేయ । వాత్ససిరికిముద మందిగతిన్ననిం దిండుటక
 లుగక నిష్ఠురోక్తు । లాక్షగపథ్యవా క్యంబేక్షవదియింపు చునుదానధర్మ
 వి స్ఫూర్తికామేరసి । శరణాగతప్రజా సంరక్షణముజేయు ధన్యుడని
 మా శతంబుబ్రతుకు । సంతతోద్యోగమునుసాహ పంబునుచిత । య
 త్నమునులేనియలగున నధాచరితు । గవయమెల్లమసాగిరి కన్యయవ
 తి । వృద్ధునొల్లనివిధమున పృథివియందు । ౪ । ఆవలింజుమొర వాగి
 ముక్కునబుచ్చ । వలయుతుమ్మనట్ల నిలుపవలయు । పలుమరునుసా
 పింప దలమాచగారాదు । దగ్గడగదుపథల ధరణిజనులు । ౫ । కార
 ణముదైవమనుచులో కంబునందు । ప్రజలుబూనినయట్టి ప్రార్థంభ
 యోగ । ముడుగరాజెంతయును మితిసూరకున్న । దిలలనరీతిదైలంబు
 దీయవచ్చు ॥ ౬ । యేలేద్దణ ధర్మప్రవతాన సుఖానుభవంబులు మ
 నువృద్ధులందుగలపు వారికి కృతయుగంబున లేవనాసిద్ధండును ద్వాప
 రంబున నేకోరామ పండితుండును వారిగురువర్యు లగుచురు కలియ
 గంబున క్రిపతిపండితులను జేరికవరుండు కాగలండు వారు మునికాపం
 బును బొందియు చింతాదైన్యంబులు జెందక కీర్తి ధర్మంబులబంధి కాకు
 లైరని జెప్పిరంత ॥ ఉత్సాహ । హరిహర కారకార కారవిందకుందసి
 హరికారదాబ్ధికార దాబ్ధికారదామరా । హరిహరపానిసార సాహజ్యస్య

లగబసం । హరికుముదముల్లి కాళా నాంగముల్లి కాళానా । క ॥ మం
దరమందిరకుందరి । సుందరకుందరదనౌఘ సుజనహృదయైర్ । దింది
రదారుకముని । మందారముకుందిసుతయ మందానందా । మూలిని ।
సతతివిజయవాటి స్వనకామగావధూః । యతివిలసితిమూర్తి యో
గచేత్రావర్తి । ధృతనవజలజూరీ దేవతాసింధుధారీ । వితరగుణశాలీ
విద్యదంభోజపీఠీ ॥

గద్య । ఇది శ్రీమదగస్త్యశ్లోక వరప్రసాదబద్ధ శ్లోకవిశా విచక్షణ
సూత్రము శాండిల్య గోత్రపరిత్రా సంభవ ముద్రితమితి సమాజ
పాదేత్య వినివామ్యాశ్చ శ్లోకమితి ముచు వం
శపురాంబును మహాప్రబం య
సందా, చతుర్థా శ్వాసము
సంపూర్ణము

శ్లోకములు

శ్రీమద్

అవిఘ్న మస్తు.

శ్రీగురు చరణారవిందా భ్యామ్నః

మనువంశ పురాణము.

బంజహాశ్వాసము

క । శ్రీకరనగజాస్థాబ్జి । వాకరతాలేందుభూమి వాసవముఖ
నా । కాకస్పన్నతపాదకు । బాకరభసితాంగమల్లి కాళానానింగా ।
వ । అవధరింపు మవ్వలి వృత్తాంతంబు శౌనకాది మహామునుల క్షధి
కునితో నిట్లనిరి ॥ క ॥ మనువంశవిభులకలియంగ । మునమునకాపం
బుతమ్ము బొందివనేలా । గుసవతికందిరిధారుణి । జననాయకులెవ్వ
రెవరు కాశించిరొగి । వ ॥ దూరు భూతభవిష్య ద్వర్తక మాన విశ్వే

పక్షాదు గావున మిమ్ముల భవిష్యద్వర్తకమానం బడుగంగ వలసెమా
 శరంగింప వలయుననవుడు రోమహవకాశి తనూభవుండు మీరన్నయి
 క్లు వ్యాపవ్రసాదంబున భవిష్యత్ప్రచారంబు నెరుంగును రాజులవిధం
 బు తెప్పెడవినుండు || ౩ || ద్వాపరాంతమునను భాక్తిబురంజయం జ
 నురాజయేలెన య్యనఘమంతి | యగుళునకావ్యాయు డవిభుదుని
 మిత త్పుత్పడెనట్టిప్ర ద్యోతనాఖ్య | ధరణికిబలితేసె దత్తుతుండైనవి
 శాఖయపుడునొకె జనులనంత | రాజకుండటమీద రాజయ్యెబుడమ
 కం తటభూమిగాచెద త్తనయుడైన | నందివధకానుడిట్టిచం దనమున
 నూట | ముప్పెడినెనిమిదివత్సరంబులుధరితి | కథిపుడె వర్ససౌఖ్యం
 బు లనుభవించు | రమ్మనుజనాయకొత్తము లై దుగురును | ౪ | అం
 త మణియు శిశునాగుండును కాకవసుకండును తేల్చిధన్వండును తే
 త్రిధర్మకాండును విధిసారుండును ఆజాతకతుండును దిర్ఘకుండును అజ
 జయండును నందివధకానుండును మహానందియునను మహిపతులు పదు
 గురును మున్నూట యరువదియేండ్లు భూపాలనంబుగా వింతురు తదనం
 తరంబున కలి ప్రిబంబగుటయు తూద్రప్రాయలయి యథావైధా
 ర్మికులగు రాజులుదృఢించిరండేక ఛత్రాధీశ్వరులై మహాపద్మంధను
 మహిపతి రెండవ రామునింబోలె భూశాసనంబొనించు సలసికుమా
 రులు సుమాల్య ప్రముఖులయిన భరతుండును వటసుండును శివస్వా
 మియు అరింద ముండును గోమతి పుత్రుండును హరిమంతుండును నె
 వనరుండును శివప్పదుండును శత్రుసంవత్సరంబు రాజ్యంబు జేయుదు
 ను మణియు నటమీద మహిసరుండు బగత్ప్రసిద్ధులైన తొమ్మండు
 వందాఖ్యులగు నందనుల భరించువాడు అంతట భంద్రగుప్తుండును తా
 మ్మానుండును భూమికి రాజపును దత్తనూజులు హరినారుండును ఆశో
 కవధకానుండును సుయశ్యండును సంగీతుండును శాలికూరుండును హే
 మశర్మండును శతధన్వండును బృహద్రథుండును మార్కండును న
 నువారు నూటముప్పదియేండ్లు భూభారంబు వహింతురు బృహద్రథుని
 కధించియెరిని సేనాపతియగు శృంగావ్యయుండు రాజ్యంబు పాలింతు
 నుణియు ఘ్నిమిత్రుండును సుతేజ్ఞుండును వినుమిత్రుండును సుశ్రుం

డునుపులిందును మేఘుండును వ్రజమిత్రుండును భాగవతండును దే
 వహుతియు శృంగుండు నను వారునూరు పంచత్వరములకు నెక్కువ
 గానల నేలుదురు అంతకణ్వులను పృథివీవతు లల్పగుణులు ధరణితాలిం
 తురు కణ్వామాత్యుండైన వసుదేవుడు శృంగదేవహూతుల పొరింది
 తానుక్కరుండ ధర్మతికధపతియయ్యె నంత భూమిల్పండును నారాయణ
 ణుండును కణ్వాపంబులగు వారును మున్నూటనలుబదియై దయవం
 బులుధరాతలంబును శాసించురు మరియు కణ్వాశంకుండైనను శర్యవం
 బారింది తనభృత్యుండగు నాంధ్రజాతి యొండగు శూద్రుండు బలవం
 తుండై ధర్మతననుభవించు వానితమ్ముడు గృష్ణుండు గొంతకాలంబు
 మహిపతియగు నంత కేతాణుకండును పాణకమాదుండును లంబోద
 రుండును సేవికుండును ముఖరాసియు నటమామండును హరిష్ఠిండును
 మహావేయుండును తలకురెడను పురీషభీరుండును సునందనుండును య
 జ్ఞశ్రీరుండును విజయండును భావ్యండును వీజండును న న వృషతులు
 నన్నూటయేబదియారు వషణంబులు భూమి శాసించురు మరియు నే
 డుగురాభీరులు పడమరకు గర్భభులు పదియారుగురు కంకనానుభే
 యులు భూపతిలుగాగలరు మరియు నెనమిండు యవనులు పడునలు
 గురు చతుష్కులు పడమిగ్గురు సురంతులు పనమెకండు మానులు ల
 నువాగు పెయ్యెండ్లు రాజ్యాధికారు లగుదురు అంత కింకలాపట్టణంబు
 న భూతనందనుండును కేశునందుండును యశోనందియు ప్రతికర్షించును
 యుక్తుండునువగు మనుజుపాలకులు నూటయారాబ్దుంబులు ధరణిభోగిం
 తురు తత్తమాజులు పడమిగ్గురు బాహ్లికులును పుష్పమిత్రుండును దు
 ర్విత్తుండును నృపుండును మొదలయిన యాంధ్రజాతికాధీశ్వరులు యేడ్గు
 రు కోవలాధీశ్వరులు లనేకకాలంబు జనగలవారు గొంత కాలంబు
 భూపాలనం భానరురు మరియు వైడూర్య పతులగు నిషధరాజులును
 మగభాధపతులును విశ్వనాథులు రంజయించును పులిండునును మ
 ద్రతులును గంగాప్రయాగంబుల వనువరించి భారతజనులుగా వింతు
 రు మరియు మహిమరులు భృత్యులగుదురు భూపాలకులు స్వాద్యక్ష
 యులు మ్లేచ్ఛప్రాయులును కగుదురు మరియు ప్రజలు శ్రీ భాగవతా

హృదయములు సరదార ధనాపేక్షకులును దితావైమిత ప్రాయములు న
 ల్పవత్సరములు నల్పరేతాయుష్కులు నపంస్కారులు క్రియాపీనులును
 రజస్తమోభృతులు నగుదురు రాజస్వరూపులైన మ్లేచ్ఛులు ప్రజాభక్ష
 గులు గావించుచు తిట్టనపదా వాడులు రాజవీధితులగుదురు నాశనం
 బొందుదురు మఱియును । నీ ॥ కలియందు ధర్మము కరుణసత్వమువా
 యు నాచారమును మోతి యనుచినంబు । జనుచుండుజనులకు ధనపం
 గ్రహముననా చారధర్మగుణాది సంగ్రహంబు । శ్రీత్యువుంస్వములం
 దు ప్రీతియుత్రాహృద్య త్వంబునమాత్రమా త్రముదలంప । కాండి
 త్యమందుచు పలకాశ్యమునసార్య తయనసాధుత్వంబు దానికితయు ।
 గలదున్నా సంబలంకార విలసనంబు । దక్షతకటుంబుపోవగా తత్పరత
 యు । నట్లుభువిదుజ్జానాగీణా మగుచునుండ । రాజులపంతుషభుల
 వ గాములలోన । నీ । క్షుద్రవిభాగయులును చోరపద్మకులును నై
 వరాజులచేత నభిషేకులు । పురదారపదార్థ ములనుగైకొనిభయంబు
 వత్తెలకాననం బులకునెగి । కందమూలములుకా కములుసిగ్గిత్రాధ కు
 నురుఫలాదులు మెసగిగోనుచు । వృష్టికూశ్యతమదు భిక్షువీధికులొ
 చు వాతసీతములచే వ్యాప్తి నెగిలి । క్షుత్తిపావలచేరొగ గుణముచేత ।
 చింతచేతనుదస్సి క్షేపించుచు । రిరువదేండ్లునుముప్పది యేండ్లునగు
 చు । నజ్జనంబులపరమాయు వావహిల్లు । నీ । కలికాలముననేద క
 ర్మముత నశ్చియించు వణాశ్రమస్థితుల తరదగలయు । పకలధర్మము
 లుపా పదంక్రియలుజెందు పృథులుబల్ జొంగలై పృలులుచుండు ।
 చార్యావృత్తవ్యధా జంతుహింసాదినా నావృత్తులజరించు సరచయంబు ।
 ధరణివణాములు సంకరరూపముగనుండు గోవులమేకల కొలదినమరు ।
 వ్యాకటంబులు గృహములయెట్లచాపగు । బంధుతతికాత్రపులరీతి జ్జిగ్గ
 విల్లు । పైపదులునువర్తమానతమందివెలయు । జలధరంబులుమెరుపుల
 సరసిదనరు । గీ । ఇట్లుజనములుదుర్వృత్తి నెపగుచుండ । గలియుగాం
 తమునందు శాత్యుకాధ్వజుండు । ధర్మమరితగుంబున ధర్మశిక్ష । గుం
 బుజునరింపదలచినత్యంబు చేత । ప । శంఖాంబుమిగ్గాయంబున విష్ణు
 యోగోదయ ప్రాప్తానునకు కలికరూపంబున ప్రాదుర్భవించి దేవదత్తం

తైవ తురంగంబునకి. ఖడ్గపాశుడై మేచ్చుచోయులయిన వకలకత్తు
జనుల పంచారింది జగంబు రక్షింపు మఱియు నాయగంబున మునిశా
ప కలితులైన మనువంశజుల వర్తనంబు వినుండు || ౪ || అపరాపంబు
లునాయా | భారంబులునానమిగ్గి పంచదయాశీ | ర్భారూఢియు వా
బలమును | వారికితగ్గుదుమునీంద్రీ వరకాపగతి | నీ | ఆపహాస్యిర్ని
గో త్రావ్యయులగుమను ప్రభువులుకాపకా రణమువలన | వ్యవహార
గోత్రన మిద్వితులయితిల వృత్తులొమరుతిల వృత్తికతన | నాగోత్తియు
లయిత్త రాంతంబుననుమాళ్ల శబ్దములగలిగి ప్రకృష్టమగును | పదపక్షి
ముడునూళ్లు ముడునూళ్లు చేనూళ్లు గుఱునూళ్లు మొదలగు గోత్రవిరతి |
దనరువందట్టివల్లగోత్రములవారు | నాలుకాఖలవారై నాల్గుదిశల |
నున్న వారలుప్రబలులైయున్న వార | లగుటతద్వంశమునజెట్టలనదగుదు
రు | గీ || తిలలుగానుగాడ. తెలుతులవారలు | కడిగియాడ దేవ గాండ్లవా
రు | కడుగకాడిలేనికసిగాండ్లవారును | గానుగాడమరియు గాండ్లవారు ||
వ | అను సామధేయమాల బ్రసిద్ధులగుదులు మఱియు గ్రామ్యగోత్రం
బుల రావడిగోత్రంబుల విధంబువినుండు | (ఇట బ్రతిగో
త్ర వాచూంతమున “ నూళ్లు ” అను పదమునుగలుపునది)

గ్రామ్య గోత్ర వివరము

వ || పకల, పగ, పంగ, పంత, పమ, కకల పనక, పద, పంప, వర్వ
పరి పంబ, పంకు, పన్న, పాకి పావిత్రి, గుడు, ముడు, గుల్మ, గురు, గు
షు, గుచ్చు, గుడదు, గువక, గూ, గుట, గుంట, గుళి, గర, గంప, గురు
వు, గుండ్ర, గాది, గవఃకంభ, గాగి గొన, గల్ల, గునద, గా, గోగు, గం
ద, గళ, గాజ, గిలక, కంప, కిక పొలుపు, విద్దె, పొందు తులసి, తు
లక, తిలక, తాలు, తప్పు, పెరట, విరచి, పత్తి, మై, పొవగ పట్టి, త్ర
ట, పెద్ద, వింజ, మరివి, తిమ్మ, విరు, విను, విగడి, విదప, అమె, విజ్ఞ, ప
ర, పెడకి, వక్రి వగ్గు, వాడి, తెలది, పెండ్లి, వాజ, వామి వలసి, వస్తు
మొగు మాణిక్య పెంగు, పెవ, చేట మరద, విను, మవిక, ఇచ్చి వాడి
మొగు, మిదు, మొలక, మిరిచి మద, మిణిక, మాగ, మిట్ట, మోత
మాగు, మొరవ, ముడుగు, మిగు, మొగ్గయి, మిరియి, మిగళ

జాంతి, జంద, ముతుకు, ముదు, ముద్ది, ముత్తె, మును, మోత్రు,
 మాటు, మొల, వరక మెరుపు, గుజ, వెలసి, ముడుపు, ముడర, మెర
 పు, లేప, చాగి, రంగ, కంబు, రువ, రుద, రుబవ, కంచు, కంత, క
 ర్మ, కొన, కొరి, కోడి, కొత్త, కంబ, కొప్పు, కొల, కొవ, కొంగ
 కల్ప, కలుగు, కపికటక, కెంతు, కెమ్మ, కెయవ, కురుకు, కుప్ప, కు
 కు, కెల్ప, కేగు, కంది, కదప కడుగు, కిడుగు, కొల, కంబ, కేట, తు
 ము, తగు, తాళి, తియ్య, దిబ్బ, తెల, తార, తుమ్మి, రదవ, అంప, తీ
 త, త్రిపుర, తెంకి, తమ్మి, తాగ, తాజ, అర, అంజ, అందె, అయిత,
 అకు, అలి, అయ్యి, అకు అది, అంబ, అదవ, చా, చిలయ, చిక్కి
 చాదు, బయి, బది, చే, బరగ, చేల, బోధ, భోగి, చాక, బన్న, భృ
 గు, బులక, బను, బయిద, బలుక, బలియ, బది, బక, కిందు, య
 మ్మి, యది, యలయి, ఏ, యనయ, వినుక, యేక, యేపు, ఈకర్మ, ఈ
 గు, ఈవ, యజగ, యాడుదు, యరద, అనుగు, యవలి, యాడుగు,
 యాబుకు, యిమ్మ, హర, హంస, అది, అదిరె, యిది, మరప, మేయ,
 బలసి, రింప, ప్రిథ, కోధ, జ్ఞాని, రుజ, శివ, కాబ, వనగ, కను, క
 క్తి, శిరి, శిర్దు, కేల, కేలవా, శూరి, శూర్ప, సిప, శింప, శిలవా, శు
 త, సెట్టి, దుబ్బి, దిరు, దంట, దగియ, దెనుగు, దేవ, దిశ, దివ, దిశ
 వ, దామ, దినుబ, దిరుగు, దనుక, దణగ, దహల, నంద, నెలుగు, నీ
 ల, నేగు, నూగు, నృపు, నునిక, నిలప, నిగ్గు, నేక, నెవ్వ, మెంగు, ని
 న్దుల, మ్మియవ, నృజక, లక్ష, లోక, లోల, లంక, లొంక, దేవ, లిం
 గ, లంప, వెంక యిరిక వేగు లంబ, లవిరి, వింప, లన్ను, లంతి, ఇల, ల
 గు, వవ, శుభగ, శన, దమర, దలను, దంక - దిలక, దొర, దొనక,
 దొని, దువ, దింపుల, దై, బయెదిక, పురజ, నాగి, ద్విలక, రావు - ర
 వ్య - రతుల - చిరి - చూచి - చెంగ - చిక్కి - చే - చేడి -
 చెట్టు - చెల - చెంద - చెద - చెల్వ - చంద్రి - చెంది - చాటు - చి
 లక - చిరు - చెంగు చుక్క - భాగ - చొప్పు - చరప - చిరి - చెప్ప - చి
 జ - ఆయి - అయి - అయిన - అయివ - విప్ప - యాకు - యాకు వృథ
 ల యిరి - యియ - ఈపు - జంబ, బుధ, జంప, నిజ, బుమ్మ - బుగు - బుల

క- బులమ- బుంగ - బలబ - బుమ - బుగర - బులవ - బుగు బు
క్ - బుంచ - మొదలగు వెయ్యిగ్రామ్య గోత్రంబులు పరిసిద్ధంబులగు
ఋషి గోత్ర విరము.

మొదలగోత్రము, మునునూళ్లగోత్రము, మాపలగోత్రము ము
నునూళ్లగోత్రము, శానకగోత్రము, చేనూళ్లగోత్రము సనకప గోత్ర
ము, గుంజపాలగోత్రము, రుజనూళ్లగోత్రము సనక నూళ్లగోత్రము, వి
శ్వామిత్రగోత్రము, విసునూళ్లగోత్రము, కాశికగోత్రము మాండవగో
త్రము మౌదినూళ్లగోత్రము పులస్తీగోత్రము పులకనూళ్లగోత్రము
సనందనగోత్రము సందనూళ్ల భృగునూళ్ల గోత్రములు వశిష్టగోత్రము
వసునూళ్ల గోత్రము మొదలుగా ఋషిగోత్రంబులుబట్టి తేద్యవగోత్రం
బులగు ఈగోత్రంబుల బ్రవతిః ల్లుచుండి మనువంశ తిలకు లొక్కనాడా
ర్శి ప్రకారంబులు విచారింది మిన్నమొక్క మర్యాద నుండుదమని త
లంచి । నీ । శ్రీమద్వెండువారి కామల్లికాజ్ఞాన స్వామియాశ్లేష్ట
జై వంబుగాగ । శ్రీపతివండిత శ్రేష్ఠుండునిజకుల గురుభుగాగావించు
కొన్నవార । లగుచుతత్పురమున కరుదెంచియభివాల యంబుముంద
రిమింట పంబునందు । గురులభూసురులను గూర్చితీర్చిరిముఖం బునవ
తుగ్గోత్రం భూతతతికి । ప్రథమతాంబూలగంధముల పరిణయాది ।
శుభమతాంబూలగంధములనునీయనిరా । యంచుకొండ్రుమహాభూత
పంచకంబు నాక్షిగాగచతుశ్చాఖిజనులుబ్రీతి ॥ మటియును ॥ గీ । మల్లి
కార్జునవిభవకుమరిటపాడు । లమరగట్టిందినిరతోత్సవములానర్చి । నిత్య
నై వేద్యములానంగయత్యుదార । మత్తులవిశ్రుతులగుదురు మమకులకా
లు ॥ నీ । చినుకుదిన్నముగిగాం చనవృష్టిగురిపింది నట్టిమాధవవర్క
యటవనంత । పాలుడుదిక్కభూపా పరిణారంగభూ పతియునునాగభూ
పాలవతులు । సనిశంబునిమరొన ర్చినయాదీనైవేద్య ములుపాగిసికున్న
తిలకపప్ర । వతాకజనులుపర్వముగూడియభిమాన ముననట్టి నైవేద్యము
లనొసగక । గానుగకు నెడుపలములచూసవెత్తు । చొప్పుననునూనెదీప
రామలకునునగ । గడలితిలకేత్యరాఖ్యలింగప్రతిష్ఠ । సలిపిసప్రదురుత్స
వంబులుసతతము । ౬ । తొలిటికంబుమిక్కిలిగ భూజాదికుత్సవముల

కలయఁగా / వల్లభద్రద్విధంబుగని వారలలోమనువంశులొకమీ / తె
ల్లపుట్టుకేసెదరు యాకునకట్లమొనవృక్షస్వరం । కల్లుచుసాంపదా
యముగ తేతురదవారభవోఽహారముల ॥ ౧౧ ॥ అద్విధంబునశ్రీమల్లికా
ర్జునునకు । కనకదుర్గకుతిలిశేక్వరునకనొక్క । విధమొనరుదునిత్యైవ
ద్యవిధులు । విజయవాటికనమ్మనుప్రజలువేది ॥ ౧౨ ॥ భువశివాలయము
లుగట్టిందికొండరు నిత్యైవద్యమల వరపురుండ్రు । వసుధామరులకు
వివాహముతోకొండరు గామంతురికుతు కంబుతోడ । నడిగినకోర్కె
లేదకయోచకులక ర్పింతురుకొండరుపేనునువన । కూచకటాకము
తోకొండరుతీర్చింది తానొనరైకగుపం తర్పణములు । మరియుకొం
దరుపంపత్న మిగ్గులగురు । పకలభావ్యాదివస్తుపం చయమపంగ్గి ।
కిందిక్రమవిక్రయములుగా విందికొనును । నుండుగిరిలవృత్తి చేకొంద
కుండురెలవి ॥ ౧౩ ॥ మఱియు తవాహంకినింట్లు వినుండు ॥ ౧౪ ॥ మ
నుకులోద్భవుడైన మనుజుండుసూర్యోద యమునకుబూర్వంబు నందు
లేది । గురులఘుకంకల బురిలైలదీర్చి వాస్తవదళుద్ధియు దంతభావనం
బు । నునదిదిముఖమునై శముచేసితిలికి తపాలుడైన నతనయెట్లు పదము
ఖములు । గడిగిగంధంబున క్షతలుశృంగారింది గానగయుగమున గ
ట్టితిలలు । తగినమాత్రంబునొనిగా నెగపముద్ధ । తిక్రియకుపుంగవమును
భూద్వింశంత । యనుసంఖంబుగవాడిప నుదితపరణి । నట్లుగాకున్న
వాతని కభుముజెందు ॥ ౧౫ ॥ కాచమయములయిన గాజులుగూడదు ।
కనకమయములయిన కంకణముల । దగుధరింపమనుజ తరళాయతాక్షి
కి । కంఠంబుబాల్చి గాదుమఱియు ॥ ౧౬ ॥ రమణకుండ్రమువి
నకాద్రీయందుబం భూవృక్షముకింద భూరినిష్ఠ । తత్కుసుమాను
ల దహనాత్మనర్పించి శంకరమూలాదిభ క్తులుముఖమును । బదివేల
యేండ్లుక పంజానర్పుచునుండి యాశ్వరకృపగాంచి కృష్ణవేణి । దరిను
న్దుజయివాటి కరుచందరమణక దేవతాలింగవి తిష్ఠతేసి । రమణకప
ళువ్రాయునుతటా కమరచింది । అన్నసంతర్పణములకాగ్ని హృణులదని
గా । పతనితంకంబుభారైన యదునుసూక్ష్మ । గోత్రసంభవులారాజ్యైవ
ప్రవృత్తు ॥ ౧౭ ॥ మఱియు శివభుంధను ధునిశ్వరుండు సింభువార మ

హిమహంబుగిరింద నాల్గువేల మున్నూ రేండ్లు శిశువాదిగై దపంబుజేయి
చు తత్పుష్పఫలంబుల మహేశ్వరునకు బూజోపహారంబుల శుభార్పించి
కందమూల ఫలాహారుండై మహాదేవు కృపవడసి యరుదెంచి బెజవాడ
యందు కోవెలగట్టింది యచ్చట జీవంతుడను పురాంతకుని పృథ్వి తేనె
జీవంతపముద్రంగును తటాకముల్గిల్పించి యనేకశ్రాగ్ధాని సమారా
ధనంబుండుగావించె తద్వంశజులు యరవకులగోత్రము వారల భూరు
హంబును నరకగూడదు వెలసుండను మునీందుగిందు గన్న రుమాగి
గిరిందమహాగిరిస్థాపరుండై త్రైలాసంబున మూఁడువేలయేండ్లు తనం
బుగావించుచు తత్పుష్పంబుల సభాపునర్పించి కందమూల భావముండై
శివుని శారుణ్యంబు బడసి యేలెంచి విజయవాటికయందు వెలసేశ్వర
పృథ్వివలది వేలవనముద్రంగును పరోక్షరంబు దగిల్పించి చతుశ్చేదహ
రంగతులయిన విష్ణులకు మృష్టాన్నాహనాదుల పంక్తిపై తేసి కీర్తివడ
సె తద్వంశజులు జరునూర్లు గోత్రజుల భూజంబు దునుమిదగడు, వి
శ్వామిత్రౌజను మహాబుద్ధి వింధ్యాచలంబున సకృద్దమహిమ హంబు
గిరింద పంచపహు పంచత్పరంబులు తపంబుజేయుచు తత్పుష్పంబుల
సీశ్వరుంబూచింది కందమూలంబుల భక్షించి వారుని కృపవడసి బెజ
వాడకరుదెంచి విజనామంబున తటాకంబువేయించి విశ్వామిత్రౌ లింగపృ
థ్వి మెనరించి ఆరువేలశ్రాగ్ధాగోత్రములకన్న పంచత్పరంబులుగావించె
తద్వంశవంశపులయిన కుట్నూరుగోత్రజు లాతరువుదుగింప నర్హు
లుకాదు । ౧ ॥ శిష్టాంశుడనుమునిశ్రేష్ఠుండు శాల్మగ్గిశోభుగిరిందమహిం
దగ్గైలనుండు । బదివేలయిన్నూట పదియేండ్లుతపముజే యుచుతత్పు
షంబులనుగ్రహించి । గావించి గారీకు కరుణ గయికొనివచ్చి బెజ
వాడలో తనచేర చెరువు । గ్రామంబుగట్టింది ఘనచతుశ్చేదహరాయ
ణులగుభూప రక్షవరుల । నారువేల కుటుంబుల నచటనిలిపి । తనిపె
వారలనన్నపం తర్పణముల । నక్కులమువార మృతమూర్ఖాభ్యుగో
త్ర । శాలకునాచుగోట్టుట చొప్పుకాదు । ౨ ॥ వారడమునివల న
గముగిరిందనాల్గు వేలనన్నూ రేండ్లు విశ్రమియుండు । తపంబుగావించు
చు తత్పుష్పఫలంబుల హుతనకుబూజోప హుతవిధుల । పర్యవేక్షిం

మూ లాహర్యుడై పర మేశుమెప్పించిత త్కృపనుబడసి । యాత్మనామ
 మునజు లాదయంబురచించి గ్రామంబుగట్టించి భూమిమరుల । వారు
 మారిండ్లవారల నందునిలిపి । యెన్న సంతర్పణములని త్యమునుతనిపె
 నవనికూరాళ్లగోత్రజులై నతత్కు । లాగ్రామలకత్తుజముదుగ్గింప నను
 చితంబు ॥ వ । వైగుండును మహాముషి కరవీర తరువుక్కింద రెండుబే
 లయేండ్లు తపంబు చేసి పశుపతికృపనువడసి విజయవాటి జనుడెంచి యం
 దు వైగవముదగ్గింబరు కాసారంబును దగ్గివిచ్చించి వైగపురంబును గ్రా
 మంబుగట్టించి క్రాగ్రామల తొంబదియైదిండ్లవారి వందునిలిపి సంవ
 త్సర గ్రామంబునడిపె తద్వంశంబు వారగు అనుమనూళ్ల గోత్రసంభవు
 ల కాకుంభినిరుహంబు భేదింప నుదితంబుకాదు । సీ । మతియుమోద
 కుడను మోసించుగిడింద్రాక్షి వృక్షముక్రిందనా రేవులయేండ్లు । తపము
 గావించెను తత్పుష్పములపుర హరునిజూడెంత త్కరుణబడసి । జ
 యువాటికరుడెంచి శంకరాలయముగ ట్టించిమోడకనామ పంచముఖ
 పర । తివ్యయొనర్చియా శ్రీయాభ్యుచైరువుద్రవ్వించిగ్రామంబు గట్టించి
 యందు । మూడువేలగృహంబుల జాడబులను । నిలిపిచ్చాప్తాన్నభోజ
 నం బులునుడనిపె । మోడ కాన్వయజనితులౌ ముదుకనూళ్ల । గోత
 రుండునులాచెట్టు గొట్టడగచు । సీ ॥ ఆర్కాంశుడనెడుపం యునివశే
 న్ముడుకొండ రేలక్రిందనురెండు వేలయేండ్లు । పటుతిరినివృత పంజాన
 రించుచు తత్పుష్పములజండ ధరునిగొల్చి । కందమూలాదిభ క్షణ
 ములుశయించు శ్రీపునికారుణ్యంబు చేతనలరి । బెజవాడకేతెంచి నిజ
 నామభేయలింగ ప్రతిష్ఠయొకటా కమునుపురము । గానునర్పించిభూ
 గులా గ్రామలబహు । టుంబములవారినిలిపిభు వ్వులనుతేపె । నవని
 కంఠేలకగోత్రజులై నయిట్టి । వారలాభూరువాముద్రుంప వలనుకా
 దు । వ । భరద్వాజుండను మునీంద్రుడు దేవదారు మోసారుహంబు
 మూలంబున నేకాదశ సహస్ర హయనంబులు తపంబు నేయుచు తత్పు
 ష్పఫలంబుల నంచికా విభునకు బూజానై వేద్యంబులు కమర్పించి యత
 ని కేరగాటాక్ష ప్రసాదంబు బడసి యుడుడెంచి కృష్ణానదీసమావేశం
 బగు విజయవాటికా పురంబున భరద్వాజు సమాద్రులను బ్రాశంబు ॥

యింది శివాలయంబుగట్టింది భరద్వాజ లింగప్రతిష్ఠపలిపి ఆరువేల
యింద్ల భూమిలోత్తమాలనిలిపి వారిక వారి తథవంబు లాసంగి నిత్యా
న్న దానంబుల పంతువులంజేసె నానకంబు వారు మైసూళ్లగోత్రజ
లా భూజంబు భేదింపనహంబుకాదు వికటండను మహాముని మింద
రాచలంబున శింశుపాపాదంబునీడను కల్యాణియను పరశువందు స్నా
నంజానందింది చతుస్సహస్ర వషణంబులు తపంబుగావింపుడు తన్నదీ
జలంబులను తత్పుష్పఫలంబులను మజ్జనమాదిక నైవేద్యంబుల నమ
ర్పించుచు శివుని పంతుష్టుంజేసి యీతని కృపవడసి జయివాటి కాత్రురం
బునకు వచ్చి శివాలయంబు గట్టింది తనవీరట లింగప్రతిష్ఠ మెనరింది
కటాకంబు దగ్గినింది నకలవంపర్చి మృద్ధిగా బ్రాహ్మణాగ్రహారంబు
లానచేత తత్పులసంభవులు పనకనూళ్లగోత్రము వారధర్మగీరుహంబు
నరకమర్కాడకాదు వ్యాకముజీడుని నైలాసంబున నైచువేలయేండ్లు
బడరి మహిజంబుగ్గింద దవంబుజేయుచు తత్పుష్పఫలంబుల నభవునకు
బూజోహారంబుల నమర్పించి కందమూల ఫలంబులు భుజంపుడు వి
రూపాక్షుగృహవడసి విజయివాటికవచ్చి వ్యాసలింగంబు ప్రతిష్ఠించి వ్యా
సపముద్రంబును కాసారంబు దగ్గినింది గృహంబులుగట్టించి యిగ్రహ
రంబులిచ్చి వేదకాత్రు పంపన్నులైన మహిసురుల జెయినన్నురింద్ల
వారివందునిలిపి ఆన్న పంతుర్పణంబుల పంతుష్టులంజేసె తద్వకంబు
వారుననూళ్లగోత్రంబు వారా భూరుహంబును దునుచు విహితంబు
కాదు || వాటియను || నీ || వరజడనృహంబును కురువకపాలంబు
మూలంబుననునాల్గు వేలయేండ్లు | వారితదిష్ఠత పంజానరింపుడు త
త్సృసూనములగం దర్పితైరి | నర్పించికందమూలా హారదగురుత
త్కరుణగై కొనియిహా కాకుకమున | జయివాటికరుదెంచి కంధుగే
హంబుగట్టించిలింగముప్రతి స్థింపదనదు | వేరవరజనముద్రాకా సార
వరము | గర్భితముజేసివిప్రసం భుములకన్న | దానంబులజేసెనాజె
ట్టు తర్హిలంపు | జరులుభినూళ్లగోత్రజల దునుచుదగదు | ప |
కాశాక పృథ్వీండమి బ్రహ్మమునీ నహకార తరువుక్రింద మిందరాచ
లంబున నాది వేల యేండ్లు తపంబుజేయుచు తత్పుష్ప ఫలంబుల సార

బలివునకు బూజోపహారంబుల సమర్పించి దర్శకాకాశిని మెప్పించి త
త్కాథాన్యాయమును వక్షసి విజయవాటి కావగరంబున కేతెంచి కోనెలల
గట్టింది బార్హస్పత్యలింగంబు బ్రతిష్ఠగావించి తన్నామంబున తటాకం
బువేయించి రెండువేల యింద్ర భూసురోత్తముల కగ్రహారంబుల ని
ర్మించి వాఠినన్న పంతుర్యులు దృష్టిమొందించె గాన నావంశంబు వార
గు పన్నూళ్ల గోత్రజుల కార్యపును మ్రుంపధర్మముకాదు || నీ || మ
రుడనుపంతుర్యుల క్వరుడర్జునత్వైరు హముక్రిందబడివేల హయనము
లు | గంధమాధనమున గరకంకుతీత్సుప మములనర్పించుచు మిహి
తతపము | గావించియాదేవు కరుణగైకొనియుది తాత్పర్యజయవాటి
కరుగుడెంది | తన పేరమరులింగ మునుబ్రతిష్ఠమొనర్చి మరుపముద్రం
బును చెరువమర్చి | యగ్రహారంబుగట్టింది యైదువేల | యింద్రవిష్ణుల
మృష్టాన్న మిడుచునిలికి | మనిపెదవ్వంశేభవులయిన మరుపనూళ్ల |
గోత్రజులమృషీజంబు గొట్టిదగను | వ | మఱియు గైలాసంబున
మైత్రావరుణుండను మహామని శామ్యక మహీజంబుక్రింద తత్పవ్వం
ల బుష్పాస్త్ర మారుని బూజించి ద్యాదళ సహస్రబ్రాహ్మణులు తపంబు చేసి
మారుని గృహవక్షసి విజయవాటికరుడెంది మైత్రావరుణలింగమును ప్ర
తిష్ఠమొనర్చి మైత్రావరుణ సముద్రంబున సరోవరంబు ద్రవ్వించి యగ్ర
హారంబుల నిర్మించి రెండువేలయింద్ర బ్రాహ్మణుల సందునిలికి ధనధా
న్య సంపదల సంతృప్తులకేసె తత్కులంబువారు కూర్మగోత్ర వంశపు
లా కుంభినిరుహంబు చిదుచుదగదు మేరునగంబున వాక్రేయండ్లను
మహర్షి భాతి ధర్మిత్రిరుహంబుక్రింద వేయిలొంబది నూరేండ్లు తపం
బు చేయుచు తత్ప్రవవ ఫలంబుల మహాదేవుని పూజనైవేద్యంబులు
సమర్పించుచు తద్దయార స్వాదుతుండై బెజవాడకు వచ్చి యాత్రేయ
లింగ ప్రతిష్ఠ గావించి యాత్రేయ సముద్రంబును కాసారంబు వేయించి
బ్రాహ్మణోత్తముల వేయియింద్రవాటికి అగ్రహారంబుల గట్టింది నిలికి
యెన్న పంతుర్యులు దనిపె తద్వంశంబు వారునందనూళ్ల గోత్రజు
లా యునికీవృక్షము దునుచు ధర్మంబు కాదు మఱియు రాజీవాక్
మూనియు కేసర వృక్షంబుకడ నాల్గువేలయేండ్లు తపంబు చేయుచు త

త్వప్సఫలములు త్రుష్పాత్ప్రతిప్రవి బూజించి యాతని మెప్పించి తత్త్వ
పాపమున సంతృప్తాంతరింగుండై జయవాటిపురంబున కరుడెంచి నిజ
నామధేయంబున లింగప్రతిష్ఠ పలికి శీవరి సముద్రంబును కాపారంబు
నిర్మించి యీనేక బ్రాహ్మణుల కుటుంబములకు గృహంబుల గట్టించి ని
లిపి యన్నపంతర్పణుల దనిపె నావంశంబు వారు రాజనూళ్ల గోత్రజ
లా వసుంధరాజంబు భేదింప మర్యాదకాదు పనకుడను మానీశ్వరుండు
మహానిష్ఠాగరిష్ఠుండై కరకా మౌళముక్తింద పద్మినహా ప్రావర్తిరంబు
లు తపంబునెసి తత్త్వసుమాదులచే పాంబళిపునర్నించి యాదేవుకృప
వడసి బెజవాడ కరుగుడెంచి సజనామధేయంబున లింగప్రతిష్ఠగావించి
వనకపముద్రమను చెరువు దవ్వించి భూసురులక నేకులకు పంతర్పణంబు
లుగావించి వారిక నేకాగ్రహా రాదుల సమర్పించె గాన నకులమువాత
గు పనకనూళ్లగోత్రజులూ కరకానోకమును ద్రుంప నమచితము స్థూలం
డను పంయమోశ్వగుండు శాండిల్య శాఖమూలంబున యెనిమిదివేల
యేండ్లు మహానిష్ఠాపరుండై తపంబుజేయుచు తత్త్వసుమ ఫలంబుల
భూతేశ్వరునకు పవర్మానై వేద్యంబుల సమర్పించి వేదశాస్త్ర పారంగ
తులైన ఫేయునూట పదియింద్ల వారిక గ్రహారంబుల గట్టించి యిందు
మనిది నిత్యపంతర్పణల దనిపిరి గాన నావంశంబువారు నూచి నూళ్ల
గోత్రజులూ గోత్రారువాంబుభేదింప ధర్మంబుకాదు విరూపాక్షుండను
పంయమినుస్మధ మహీరుహముక్తింద సప్తసహస్ర హాయసంబులు
తపంబుజేయుచు తత్ప్రేమాన ఫలంబుల సఖండనిష్ఠాదుస్తానంబుల ఖం
డపరశునకచా నోపహారంబుల నిచ్చి తదనుకంపబడసి వచ్చిజయవాటి
పట్టణంబున విరూపాక్ష లింగంబు నిలిపి విరూపాక్ష సముద్రంబును తటా
కంబుదవ్వించి యుగహారంబుల నిర్మించి యిందగ్రజయ్యల చెండుతే
ల యింద్ల వారిని నిలిపి నిరంతర పంతర్పణంబుల వారల దనిపెగాన తద
స్వయోద్భవులు విరూపాక్షగోత్రము వారాధరిత్రీరుసాంబును పరకడ
గడు మిరియు వారిగోత్రప్రవరలు వినుండు ॥

గోత్రప్రవరలు.

సీ ॥ అహస్మిన్ గోత్రంబు నరయిత్రాన్యైశ్చైవైవము శంధశ్శతేషాం

కన్యలునగ | ముసునూళ్లగోత్రంబు ముసునూళ్లమై తావ రెగరమెగు
 లన యోధి కౌత్స | అతనూళ్లగోత్రంబు యతనూళ్లకౌత్స మై తేయుల
 వగన వ్యాధ్యులగుదు | గోరాళ్లగోత్రంబు గూరాళ్ల సురునిధి కుముదు
 లననగని గూఢమగుదు | నరవతులగౌతమాంగీర పాఖ్యంబలి | అనిన
 కులగోత్రమెట్టుతనూ ఖాఖ్యగోత్ర | మెట్టుతనూళ్లభివాదనూ యెగ్గు
 లనగ | వలయిత్రాష్టవేయముగప్రవ రాహ్యయములు | వ || మరియూ
 ముదునూళ్ల గోత్రంబునకు ముదునూళ్ల భరద్వాజ సావణులన అరవ
 నూళ్లగోత్రంబునకు అరవనూళ్ల శ్రీవత్స వాండులన కూనూళ్ల గోత్రం
 బుకు కూనూళ్ల కౌశిక్య దైగవంబిదులన-అనసునూళ్ల గోత్రంబునకు అన
 మనూళ్ల అర్కజీవంతులనగ యిరవకుల గోత్రంబునకు యిరవకుల
 వల విశ్వామిత్రులన కున్దూళ్లగోత్రంబునకు కున్దూళ్ల కౌంవక మోవ
 కులన తిలకులగోత్రంబునకు, తిలకుల ప్రౌడిక అగ్నివైశ్యులన పోగు
 నూళ్లగోత్రంబునకు పోగునూళ్ల పుండరీక రాజీవాక్షులన బుడనూళ్లగో
 త్రంబునకు బుడనూళ్ల శ్రీవత్స వరజులన, జీవకుల గోత్రంబునకు జీవ
 కులకాజిక, వెలసులన శివనూళ్లగోత్రంబునకు శివనూళ్ల కౌనక ఆ
 రాక్షాంకులన కంఠెలగోత్రంబునకు, కంఠెలగ గౌతమ బాహుశు
 త్యులన శిరిపాలగోత్రంబునకు శిరిపాల సుమంతి భరద్వాజులన వేబాల
 గోత్రంబునకు వేబాల సుముఖ వెలసులన పోగునూళ్ల గోత్రంబునకు
 ప్రాగునూళ్ల ప్రతిపక్ష యాతులన పోతినూళ్ల గోత్రంబునకు యోతి
 నూళ్ల ఘోరధ జాంబవులన గుడనూళ్లగోత్రంబునకు గుడనూళ్ల చంబ
 ల వదానండులన ఉత్తాలగోత్రంబునకు ఉత్తాల వైశ్య వాస్తవులన
 ఫాలాల గోత్రంబునకు ఫాలాల భవ్యశీల వియాపాక్షులన గుడునూళ్ల
 గోత్రంబునకు గుడునూళ్ల గాంగేయ విషమవ్యయులన వెలదనూళ్ల
 గోత్రంబునకు వెలదనూళ్ల, వైశ్యవణ ధనేశ్వరులన యిరవకులగోత్రం
 బునకు యిరవకుల కాంతేయ ధృవులన నిత్యాళ్లగోత్రంబునకు నిత్యా
 ళ్ల నిత్యనిర్మల సునకవనందనులన, జాబాలగోత్రంబునకు జాబాల ప
 కాష్టమిత్ర వైధ్యులన మదనపాల గోత్రంబునకు మదనపాల కండ్లిల
 కొండీల్యులన విచ్చుపాల గోత్రంబునకు విచ్చుపాల పత్సల పాంశిల్య

అవ మిధునపాల గోత్రంబునకు మిధునపాల మైశాశ్రమణ మాంశత్వ
 లన, కనకపాల గోత్రంబునకు కనకపాల కొండవ్య గాతములన, ఇంద్రు
 ల గోత్రంబునకు ఇనపాల పనకపన తుమారులన, తేరతయపాల గో
 త్రంబునకు తేరతయపాలవాస్తేయ కశ్యపులన, యివిశ్వాక్షిపీతయ పృ
 వరలు, చందనూర్లగోత్రంబునకు చందనూర్ల సాగర వివకుపాండులన,
 మందపాల గోత్రంబునకు మందపాల పశిష్ట వామదేవలేఖ వాసిష్ఠులన,
 యివిపంచాక్షిపీతయ గోత్రప్రవరలు ఇట్లుగలిగి వధిగాల్లుడు నిశ్యంభరుల
 ను చెప్పిన కావప్రకారంబున వ్యవహారంబున ననుచు శివగురుభక్తి
 యాత్మండై యుండుచురని మనుచుక వరిత్రంబు కొనకాది ముసీంయ్యల
 కు మాకుండుచెప్పిన పది మునికాపతవులై కలియుగంబున తిలక్క
 యివికృయంబుల మనుకులప్రభువులు జగత్ప్రసిద్ధులై క్షత్రియవణకంబు
 నువవంతుల బరిగిరిగి తిద్దోత్రిగృహంబులు తెచ్చెద || ౧ || శ్రీవిజ
 యవాటికాపురి పీఠిపులగుచు | మనుకులకలిండ్లకీరాద్రీ మంజుపము
 న | దైవమైప్రభుభులతోడ జనరుమల్లి | కాళానస్వరుదయంప
 కాధ్యులైరి | నీ | మునునూర్లగోత్రన ముచ్చపులంభాది గంభీరులగు
 దేవ గాండ్లవాకు | వకళంకహృదయలు కుకునూరివారును భవ్యశి
 లులుశిరి పల్లెవారు | కీర్తివంతులుదింత కృత్రివారునునిరా ఘట
 ప్రచారులు కోటవారు | నరవకులాల్యుగో త్రాధీశులనఘరా రిత్త
 లడ్డావార లమృతపద్మి చారులొక్కాలవాలులు చారమతులు | గమిని
 వారునువత్యవా క్షప్రతిష్ఠు | లైవచ్చిటలవారున త్వంతసితి | యాతు
 లునుగుడుకుధారులై యుచ్చుడుంకు | నీ || అహ్నుర్లగోత్రుల న
 భుమానసులు పెం డ్యాలవారునుమున గాలివారు | కరుణాపముద్రు
 లు కాశివవారును పావనాత్ములుకొట్టు కాశివారు | నూనుగవారున
 త్యగ్గకొర్కలులెన్న వారునుదుదైపు వారునుజీయ | కొడమూరి
 వారును ధ్వులుభుజేత్రులువా రునువీరవల్లివా రునువిజే | కరుణా
 రులు పెద్దనన గరిటివారు | మడికివారసులగవీర మల్లువారు |
 భుమ లు ముదునూర్ల గోత్ర పం , జనితు లుంతు ||
 విభవులైవల్లివారును చెప్పఁజూతుండు || ౧ || కొత్తనూర్లవాడు గో

తృమానపురుద । ద్విగ్ధ వారుమతియు శాల్లవారు । ఘనులుకొనవారు
 కాళపువారుపెం । డలపువారునగుదు నెలమినుండు ॥ ౧ ॥ కూర్కాల్ల
 గోత్రీజ లారామకూపాది కార్యవర్ధానులుమా గంటివారు । పంఠిత
 పత్రియా చారవిదక్షణుల గాడెవారునుచొప్ప కట్టవారు । ధన్యా
 త్సులయినపో చంఁల్లివారును గురుభక్తి నిరతులు గువ్వవారు । శ్రీ
 మహానీయులు సింహాడివారును పంపదాధ్యులుఘంట సాలవారు ।
 మాన్యచరితులుకల్లల జుట్టివారు । అనజనూల్లాఖ్యగోత్రమం డనుజుచ
 చ్చి । పాలవారునుడగుఘంట సాలవారు । బూచివారునురజంలు భూ
 మిలోన । ॥ ॥ మఱికనగనూల్లగోత్రీవం భవులునంద । మడుగువార
 లుపరీబలులో ఎల్లువారు । కొండగుంటూరివారున ఖండకీర్తు । లైన
 వెజవాడవారునై యలరుఘండు ॥ ౧ ॥ నుతికెక్కుమహిమట్లు నూల్ల
 గోత్రోద్భవు లిద్దచరితులు గృధ్వవారు । కజ్జనపంగళుల జజ్జూరివా
 రును నెగుగువర్తానులుమా డగులవారు । వారభక్తులగునర హరిశై
 ట్టివారును ఘనులుపండావార లనఘలెట్టి । మెల్లువారునునెత్తు మల్లి
 వారునుబంట వారునుమాన్యులు యూర్జివారు । చారుశీలులుపంకన
 వారునచల । ధృతులువాసమువారుకం తెలగోత్రీ । విసగడపవారు
 విహితప త్పృతులువీర । మెల్లువారునునగరం జల్లుచుండు ॥ ౧ ॥
 కుమునూల్లగోత్రభవలో । కముపిన్ననసావివారు ఘనబలులోహం ।
 సమువారలనగమరిను । న్నెపువీడుపుగంటివారు నైయుండులన్ ॥ ౧ ॥
 ఇరువుకులాఖ్యగో త్రేశ్వరుల వెల్లంకి వారుశీతమశ్శెట్టి వారుపాప ।
 నారుబండలవారు వనధిగంధీరులు గుంకినవారును గురీధ్రీవారు । కు
 ట్నూల్లగోత్రీజల గురుభక్తిలడిగంటి వారునుకాపట్ల వారుచమడ ।
 భక్తునివారుకో భనమగులుకాంజ వారునమరిశెట్టి వారునలక । లా
 ఖ్యగోతులుమొవ్వనా రతులధర్మ । గుణులుకల్లూరివారును కొండ
 మీది । వారుచేనూల్లగోత్రీజల ఘోరకలుష । విరహితులుకాచవా
 రునై వెలయుచుండు ॥ ౧ ॥ నుతికీర్తులగుపొంగు నూల్లగోత్రోద్భ
 వుడే, కుశలపరీభావులు కోటివారు । పరమధర్మలుమండపాళవారసు
 లు, చారునిశ్చలులకొం డూరివారు । పృథులదాధ్యులుమాది వెట్టి

వారునుండ ముకుగువారునుబుద్ధి మంతులయిన | తుమ్మారవివారము
 నెల్లమీరగనిందు నూళ్లగోత్రములును తుష్టమతులు | వీరవెల్లివారు
 విశ్వాతమల్లూరి | మల్లబోలివారు మానికాత్తు | లై నకాండువా
 రు నై విలసిల్లుదు | రభవపాదపూజ వాఘ్యులగుదు || ౧ || పావకుల
 గోత్రములును జనులుకొండ | వరులువారునుకొండకల వారుధర్మ |
 పరులుగోపాలువారుకొం పల్లెవారు | తాళ్లనానవలసిల్లి దనరుడుం
 డు || ౧ || శివనూళ్లగోత్రురాప్పిరి | భువిగోసిరిపల్లెవారు బొండల
 వారుం | పృథివిలబత్తులవారును | వ్యవహారమునందివాను వధిక
 లిలన్ || ౧ || సిరిపాలగోత్రజుల్ సిరికంఠచరణు రోరూపాధ్యాయులే
 లూరివారు | తిరుమలగోత్రజుల్ వయవిధిజ్ఞులురాజ వరపుకారము
 నిత్య వైభవాధ్యు | లగుబూదివారున త్యంతిపుణ్యులుకొల ఏటివా
 రుచనంగ వెలయుదుండు || పొట్నూళ్లగోత్రులు భూమరథుమ ర
 క్తమానసులుచ బ్రాతివారు | పృత్తిచాలాఖ్యగోత్రపం భవులుబక్త
 వారుధార్మికులగుమంకి వారుచనంగ | సమ్యక్సూక్ష్మాఖ్యగోత్రజు లధిక
 వినయ | పుంజునివనవారునై పరగుదుండు || ౧ || కాసిన్యగోత్రు
 లరిసి | మైనిపుణులుకంటివారి గణపవంశులం | భోనిధిచండులుశివని |
 మ్మానందులుకొండవారు ననదగుమరిలన్ || ౧ || పన్నూళ్లగోత్రపం భ
 వులుచేయతి వా రునుజీవగాండవారునువలంప | నుత్రాలగోత్రజు
 నోత్తముల్ ముడపల్లె వారుమహాసము వారుచరయ | పాలగోత్రజుల్
 పరమాధికాచారి గూఢమానసులైన కోటివారు | నరవకులా
 ఖ్యగో త్రేశ్వరులలోకంప కారవరకములుతు మ్మూరివారు | మితి
 యగుదుమూళ్లగోత్రజుల్ మానమహితు | లయినక స్సెట్టివారుప ద్య
 శులుబక్త | వరపువారుమహర్షివా గృతులుముంజ | వరపువారును
 సము జ్వలతనుండు || ౧ || ఎనమనూళ్లఖ్యగో త్రేశ్వరుల యాచక
 మందారతరులుతి మందివారు | సంపత్కమ్మధులు కొంపల్లెవారును
 కైవళారాధకుల్ తాళ్లవారు ధీరాలుగుం పెన వారుచింతావారు లా
 లితమతులుగూ టాలలారు | నితాళ్లగోత్రప విత్తులుపతతి ఖ్యాత
 భరితులు కాజవారు | వెలదిసూక్ష్మాఖ్యగోత్రులు విపులసిరి | మంతు

శ్రీమనివారోప త్యంతరీతిః । పరబ్రహ్మవాపయవార్యై పరగుడుండు ।
 ధరణిలోపలవాడుండ తారకముగ ॥ ౨ ॥ ఇట్లుగోత్రంబులం బ్రవర్తకా
 ల్లుడు విజయవాటికా పురంబున ధర్మంబు వడలక సత్కర్మంబుల తే
 యోడు సకల పాపకూఙ్క విభవంబు లనుభవించుడు నిరంతరంబు శ్రీ
 మల్లికార్జున, గురుస్వాముల దర్శింపుడు మెక్కవాడక్కరికి నక్కరికిం
 కుని దర్శించి తజాలయిపూర్వ భాగస్థితి మంటపాంతర ప్రదేశంబున గూ
 ర్పుండి యనుష్ఠానంబుగావించు శ్రీపతిపండితారాధ్య దేశోత్తమునకు
 నత్కారోచిత శ్రీమల్లికార్జునునకు సాష్టాంగ దండ ప్రణామంబు లొనర్చి
 కృతాంజలులై ధర్మశ్రవణామేతులై యున్న వారెంగని మీసచ్చుట నె
 రింగితి మీమీరందరం గుళంబుననున్న వారే యనియిడిగి యిగ్గురం
 స్వాము లిట్లనిరి । ఉ ॥ రాజలలోననుగ్రహర రాజలలోననుద్రుసార
 మా । రాజలలోననన్యుత పారాజలలోనవిశిష్టపత్రియా । రాజల
 లోననన్యుని రాజలలోన మునీంద్రదేవతా । రాజలలోననన్యును
 రాజలునిజాతలేజులై ములే ॥ ౩ ॥ అన్యుడురాజన్యలవం । శమ్మున
 జనియించితిరా సంపద్యుతులై । యిమ్మొయివిశ్వంధరికా । విమ్మొను
 బొందితిరీదైవ బలమిట్లుండె ॥ ౪ ॥ అట్లయినను మనంబున విచారంబు
 జక్కి ధర్మప్రవర్తకసంబుల జరింపుంజా ధర్మంబులు జెప్పెద వినుండు ॥
 కా । పిత్రాచారముడప్పరాదు జనులంబీడింపగారాదున । తృప్తిత్యా
 గముమానరాదు పరినిందల్పేయగారాదుప్ప । మైత్రివాతిముజెంద
 రాదు పరియోమగోరగారాదవలో । రాత్రంబులే ధృతిబాధురాద
 భల ధర్మస్వాంతులైమానవుర ॥ ౫ ॥ భోజనమ్యునుబాస మునవదన
 యి లండుమప్పుచునగం భానులేప । నమునవధానంగ ముముసులం
 భునమున శబ్దనమ్మినుప్తభూ మణములందు । దర్శనస్పర్శన వంతకా
 మ్మములందు జలసేవమునందు చాచుయందు । క్రాద్ధయావాసనన
 భూతకావణమైత్ర భారణాభ్యంజన మైరవిధుల । నెరిగిశ్రీకామాలైక
 వా రెవ్వరని । గణవిమిర్చితిగావించ గలుగుతుభము । అట్లుగాని
 పురై రేడి భూతుభ మిట్లవు ॥ గానపరికించకగున్లు శార్యవిధులు ౬ వ ॥
 తప్పని పక్షార్థ చక్రమై నెవమియిడుండెన భూతరాదు అత్తవ్యతే

ఏ మెసక బాంధ్రాహుణ ప్రతమాచరింపలయు ఒకవేళ భుజ్యమిదమట
 ఎత్రిమిల్వ నశించి మిగిలించి కానేరె || ౪ || వదవిప్రతాపక
 ౫౦ | పుటమినుమి మిగిలె యో గురగవా | దటబద్ధియొధిన్నం
 బగు | మట మనస్వమున మాట కమిభుజియింపక || ౫ || సమ్యాజ్ఞా
 నగులీ ఎమ్మిమ్మిగ్గునులేని చోటనన్యదనంబు జూడుచోట | చరణ
 వ ప్తములుట యేళిసంబూసరించి కొనియూచమనంబు మెసరజేసి | ద
 తుణుడు భుజులయి భిక్షింతులెవ్వరు వాంఛైవ్యరథంబు దూరితంబు |
 నెవ్వరిగ్గునామన నే పొద్దగలవాంబు గలిగి నేనియూవారి కేలిమిదొం
 గు | యెవగభిక్షియిగ్గును నుచ్చిష్టభోజ | సంబుగానించెనేనియా
 నరి మిగిలి | ధిక్షిమిరులునాచార ధర్మరహితు | లయినవారలుజు
 లుగతి రాగ్నిభవులు || ౬ || మాన పిరిరులగురువును | భ్రాతను
 కు మిలన పాంక రణహుళాకో | కేతుదయియెదిరిపలికిన | నాతిడు
 పాప నశూలు నకులితు డై || ౭ || ఉప్పుగల్గినయిల్లిపా తెప్పద
 గాన | గొట్టెవానిమనధవమా గోవుపాలు | నవ్యవర్తించుగుడిదిన
 మువ్వులు | గోలగూరక పుణ్యంబు గోరుజనులు || ౮ || ఆకలిపా
 నశి ప్తమె న్నోచంద | నమ్మనలదివయిట్టిభూ నాయకువకు | భూపతి
 త్వంబుచాలగును పుణ్యంబును | భూమిపతితంబువాక్రూర త్రుప్తివిక
 తి | వక్రవికతేకగతిములొ ప్రపవపమితి | జనదుబాల్సంగధవ్యాళి
 త్వానవును || ౯ || కట్టెలిగ్గజమునుగోవా కలకజలము | బ్రావద
 గదా దిన మన ధాత్రిము | బాగకపదిపంబునందుత్రి ఫలమునిక
 త | నామలమిగు మెసగన సమామండ్రు || ౧౦ || జనుడు ప్రాతకా
 త ము లెచిమిమ్మహి నాంగునివిప్రధ నావహరి | ముక్త కేతునిగ్గు
 ముడి దివానిం చిర్బికోగినిపాప చరితుజూచి | యర్హుజాదకదగు నన్న
 జాతి త్రుప్తి పుష్పనిపిద సాసిజాత్ర | శివునితిహాత్రుని కీ
 తంబునాభంబు నగ్ని హాత్రునిపత్రి నభివిధుని | వనభిభిముని
 తంక వలయుజూచి | సంతకాగినపావతం దగ్గరునతడు | పర్వదశ
 మెందునదిపరా కరమవామి | భర్మకాత్మవశారంబు నానులిట్టి
 పి | బ్రాహ్మణుండుగోవు బద్ధవాత్తుడును క్షేప ముఖ్యమిద్ధుభూ

జవనివతిఁను / హరిద్రలవణధా న్యములు రాజ్యావతుల్ గుడముత్తర
 ఫల మునుములును । పూణకుంభధ్వజం బులు ఫలికంఘముల్ చా
 మరాంతుకదీప క్తికములు । చందనదధిపాయ సంబులు దూర్వలు య
 వలారోచనయుత్తి ధాధకాళమును । ననవత్సూర్ధములనుంగ శాస్త్రకము
 లు । త్ర్యూచారిత్రములస్రత్వ భక్త్యమలను । కన్నకన్న సుశుభములా
 విభావించు । ననుచుబలికిరిమానులు నామకామెఁగ ॥ నీ ॥ సంధ్యా
 ద్వయంబున జన్మవాపరమున మూలయందును శాద కావలందు । ప్ర
 తతకార్యములయిందు పిత్తికారయంఘను దేవతాలయనదీ ప్రియాల
 ము । పంచపర్వములందు భౌమనీగంబు శ్రీకామ లుత్తర జామ
 లయు । సందతియేనియుబూరు ఘండేయింగు పునదిలవై టుక
 ల్బులుకరాదు । దైవతార్చనములపూచు చానలను । పిఠురవి
 భులందుశార్ధంబు పితృధాతి । ములనుగ శిలానచ్చ ములవస్త్రు ।
 ములజనదుదాల్పసుఖలబ్ధి జాంగువాగు ॥ చ । ముట్టరే భక్త్యము
 విషయ ముగ్ధగిమిమాపిత మ్నానధుక । పుటిలమునపురంధము
 ము కుంకమునాయ విహీనములతా । వలెలవివేషితముగ పాన్తి
 మ్నదీతమునక్క గూడదు । త్కటకుగనిందిరావిభవ కామికులైవజుల్
 మిహీపలిక । క ॥ తగదేవదారివచ్చిరి । బకుమంచ ఎదారవిరి
 కావనమునులి । పుగవర్ష ఎగవలయుక । సుగుణాల్బులై పూరి
 ములులోకమునక । నీ । తలదైలమిడివెం టు కలుముగిళియక ఖాద
 వస్త్రముతోడ కాండసంబు । నిదురయుత్తరంబు జగ ప్రహసముదంత
 కావనంబునుగుర తమునుదగదు । యమనైరూపమిది గాములైత్త
 రతం త్రి కియాభ్యంగము ల్గడునెయి । ఛాగఖరోప్రద్య జన్మవసాత్క
 మ పరితాంప్రీతేనుప్రకా చాయవలయు । దలచుమిరివలుగునిడియ
 దగదుగుడువ । కోశీరెక్కలుగాదుప్రం కోటిరీరు । మాజానగంబు
 మునుభుటాం బరకచంబు । విందువులువిగ్రహమూమిది జుండదగదు ।
 నీ । ఎవ్వనిభవంబు శృంగారరంగవ ల్యాద్యలంకృతులచే నలరెడుం
 బు । నవ్వనిజుంబిరి విష్ణుదైవతపూజ నముచేతవతంబు నలరెడుం
 బు । గొప్పనిజులయం త్తే ప్రాప్తుకొనలే కుదిరకుభోక్తల నొప్పుతు

య నెవ్వరిగృహమున తీర్చివాడవర్కప కామకారములనే ముట్టి
యందు | నెవనిభవనంబు నువ నీశ్వరైక | ఐర్కధాపాకములచేత
సంగయందు | నట్టినిలయంబునగుని రింతంబు | లక్ష్మీనాయకమిం
దపలక్షణముగ || వ || అనిగాత్రగ గృహమధ్ది భాండకుద్ది దేహకుద్ది
చిత్తమధ్ది గలిగి మరు పాశము ప్రవతించు పలయము ముట్టియును గ
|| మూరిమూరకుత్తే | భారముబంధువు బంధులబార్ధివునతిధిన్ |
దాతకుదూతకువివర | బ్రాతమునకర్కరించ దగదెవ్వరిగ | వ |
మూకు తొల్లి విశ్వంభ రామకుండును విశ్వ భువి భుండునునగు విశ్వం
భకుని విప్రలంఘంబుదక్కి రాజగుదవిజ్ఞంభంబుని ధిక్కరించి తిరి కా
వున మూర్ఖులకాశ్రేణంబు పంథమిచ్చుచి కలియగాంతలంబు నంగుని వ
దిలదంత స్థితింబు నిలధర్మంబులు నమవుదు కులాచారిప్రకారం
బున ముండుదని గురుండు న్ననిద్ది పటియనిట్లుయై || నీ | కృతయుగ
మందునా దిశ్చంద్రనిధుల త్వియ్యుగాంచిభువివలె విడులవిడుదు | త్రే
తముమొటియుండె శిశుకాండమునయి పుత్ర ధిశియయ్యె విశ్వయూ
తిగ | ద్వాపరంబునగౌరవప్రభుచెలియినో భూపాలనమునరె భూరిభు
జును | విశ్వంభరాజ్యము నీశ్వరకాపాని కలియగంబునరాజ్య చరితు
లగుదు | విజయవాటికపురవరివిహర శోభ | మల్లికార్జునదేవమ్యు
త్, పాక | ట్రాక్షింపన్నలముండి తార్యశిష్యు | అగుదురిలవ త్తిమం
ప్రతుదవన్యతాబలు || వ || అని చెప్పెటయు వినిసంతసింది గురునకు బ్ర
ణమిల్లి ఎల్ల వారునుజని నిజనివాసంబులనుండి ముట్టియును || నీ | ఇల
నెవ్వరునవేసి యట్లపోతముకెట్టి పాపగనకునవోలి పోలికెట్టి | ముఖ
గుండువాద్యయి పోయియెను ముక్కుకురడికలపూడి భోధ్యుకెట్టి |
వరగుగాభ్యుడుచెన వాడనుయెన్ను ము రామకెట్టియువాది కామమాత్మ
లగుతెలుకులకెట్టి లకుజెనవాడమా భవవర్మయిద్వివ భర్తకాప | నము
శివ స్తంభకునుబగవ్వా భుజై న | మల్లికార్జునదేవునినుండిరథలు | నూ
ర్పుదిక్కుననిలకెట్టితోయబాప్త | చంద్రకాద్రాక్షయములుపాక్షిగాగ
వ | అతియమగాక || నీ | వజ్రంపుగంబుయల వలనొప్పుగానిల్చి త్మ
త్తరదూతమున పొంపుమని | ఎకద్రాక్షులము పుష్పానకరేఖ

[illegible]

